

د. عبدولعەزیز سظام عەبدولعەزیز ئال سعود
وەرگیڤرانی: نزار لەتیف ئەحمەد

پلەبەندی مەبەستە شەرعییەکان

لیکۆلینەوهیەکی سیستمی بنەمادۆزی

لە بلاوکراوەکانی
سەنتەری زەهاوی بۆ لیکۆلینەوهی فیکری (٥٩)

پلەبەندی مەبەستە شەرعییەکان

د.عەبدولعەزیز سظام عەبدولعەزیز ئال سعود

ئەم کتیبە:

مرۆف چەندین مەبەستی بێ کۆتا و گۆراوی ھەیە لە بیروباوەڕ و کردار و ھەلسوکهوتە رۆژانەییەکانیدا، ئەم مەبەستانەش لە ڕووی چەندیتی و چۆنیتیەوه جیاواز و جۆراوجۆرن، بەپێی کات و شوێن و کەسەکان گۆرانکارییان بەسەردا دیت. لە بنیادنانی ئەم مەبەستانەیی مرۆف لەسەر مەبەستە نەگۆرەکانی شەریعەت و بەلگەکانی، ھەرودھا لە کار کردن بە بەرژەوہندییە پەسەندەکان (المعتبرة) تازەگەریی دیتەکایەوه. خودای یاسادانەر سیستمگەلیکی جیگیری داناوہ لە مەبەستەکانی یاسادانان، مەبەستەکانی مرۆفیش سیستمگەلیکی گۆراون؛ بەلام تازەگەریی لە دۆزینەوه و کار پیکردنی یاسا شەرعییەکان و پەيوەندی نیوان ئەم دوو سیستمە سەرھەلەدات.

ئەم لیکۆلینەوهیە دەربارەیی دابەشکردنە جۆراوجۆرەکانی مەبەستە شەرعییەکان دەدوێت، سروشتی سیستمی مەبەستە شەرعییەکان و پلەبەندی و پەيوەندی نیوانیان و پەيوەندی نیوان مەبەستە گۆراوەکانی شوێن و کات و بارودۆخی مرۆفەکان دەخاتە روو، بە رەچاوکردنی ئەو دەورووبەرە کە مەبەستە شەرعییەکان کاری تیدا دەکەن، بۆیە دەتوانین بڵێین ئەم کتیبە روونکردنەوهیە بۆ: سروشتی پلەبەندی مەبەستە شەرعییەکان و پەيوەندی نیوانیان و پەيوەندی نیوانیان و داکەوتە و گۆراوەکانی دەورووبەریان.

نرخ: (٢٢٥٠ دینار)

پله به ندی مه به سته شه رعیه کان

لیکۆئینه وهیه کی سیستمی بنه مادۆزی

پله به ندی مه به سته شه رعیه کان

لیکۆئینه وهیه کی سیستمی بنه مادۆزی

نووسینی: د. عه بدولعه زیز سظام عه بدولعه زیز ئال سعود

وه رگی پانی: نزار له تیف ئه حمه د

پله به ندییه کانی مه به سته شه رعیه کان

لیکۆلینه وهیه کی سیستمی بنه مادۆزی

له بلاو کراوه کانی سهنته ری زه هاوی بو لیکۆلینه وهی فیکریی
ژماره (۵۹)

- نووسینی: د. عهبدولعهزیز سظام عهبدولعهزیز ئال سعود
- وهرگیرانی: نزار لهتیف ئهحمه
- بابته: ئایینی
- دیزاین: رهوشت محمه
- چاپ: یه کهم ۲۰۱۸ - ناوهندی ریئوین.

له به ریوه به رایه تی گشتی کتبخانه گشتیه کان
ژماره (۹۳۰) ی سالی ۲۰۱۷ پیدراوه.

ئاۋەرۇك

۷	پوختەى لىكۆلىنەۋە .....
۹	پىشەكى .....
۱۷	بەشى يەكەم: دابەشكردنى مەبەستە شەرعىيەكان .....
۴۳	بەشى دوۋەم: رەھايىي مەبەستە شەرعىيەكان .....
۷۳	بەشى سىيەم: مەبەستى شەرعىي رەھ .....
۹۹	بەشى چوارەم: سىستىمى پەيوەندىيە مەبەستىيەكان ..
۱۱۳	ئەنجامەكانى لىكۆلىنەۋەكە .....
۱۱۹	سەرچاۋەكان .....

پیشه‌کی

ستایش بۆ خودای به‌دیهنهر و ریځهر، ئه‌و خودایه‌ی ئه‌ندازه‌گیری کردووه و رینمونی به‌خشیوه، ستایش و سوپاسی ده‌که‌م له‌ نه‌ینی و چرپه‌دا و گه‌واهی ده‌ده‌م که هیچ په‌رستراویکی به‌حق نییه‌ جگه‌ له‌وی به‌رز و بلنډ، گه‌واهی ده‌ده‌م گه‌وره‌مان محهمه‌د(دروودی خوی له‌سه‌ر بیټ) به‌نده و نیردراوی ئه‌وه.

پاشان:

مه‌به‌سته شه‌رعییه‌کان پشکیکی باشیان هه‌بووه له‌ چاودی‌ری زانایان بۆ دابه‌شکردن و پله‌به‌ندیان، ئامانج له‌مه‌ش یارمه‌تیدانه له‌ تی‌پرامانی سه‌ره‌تایی و به‌راوردکردنی له‌ نیوان به‌رژه‌وه‌ندی و خراپی له‌ لایه‌ک و پله‌به‌ندی به‌رژه‌وه‌ندی و خراپه‌کان له‌خودی خۆیاندا له‌ لایه‌کی تره‌وه، ئه‌مه‌ش پالنه‌ر بوو بۆ دابه‌شکردنی مه‌به‌سته‌کان له‌ لایه‌نی جیاوازه‌وه وه‌ک جو‌راوجو‌ری و چه‌ندایه‌تی و کارلیک و باره‌کانیان. م‌رو‌قه‌کانیش مه‌به‌ستی بی‌ سنووریان هه‌یه له‌ بیروباوه‌ر و کرداره‌کانیان، ئه‌م مه‌به‌ستانه جو‌راوجو‌ر و جیاوازن. هه‌ندی که‌س به‌لگه‌ ده‌هینیته‌وه بۆ مه‌به‌ست و بیروباوه‌ری به‌ به‌لگه‌ی دروست له‌ شه‌ریعت، هه‌ندی‌کیش ده‌گه‌ریت بۆ هینانی ئه‌و به‌لگانه‌ی له‌گه‌ل حه‌زه‌کانی دیته‌وه و ئه‌و به‌لگانه‌ دوور ده‌خاته‌وه که له‌گه‌ل ئاره‌زووه‌کانیدا نییه بۆ بیانوه‌هینانه‌وه بۆ تی‌کرای بیروباوه‌ر و هه‌لسوکه‌وته‌کانی^١.

له‌ بونیادنانی مه‌به‌سته گ‌وپاوه‌کانی م‌رو‌قه‌ له‌سه‌ر به‌لگه‌ شه‌رعییه‌کان و مه‌به‌سته نه‌گ‌وپه‌کانی، تازه‌گه‌ری دیته‌ پ‌یش له‌ کارکردن به‌ به‌رژه‌وه‌ندییه‌ په‌سه‌نده‌کان.

---

^١ بۆ زانیاری پتر ده‌رباره‌ی هه‌له‌ی به‌لگه‌هینانه‌وه‌ی بۆ پشتیوانی، پروانه:

John S. Hammond, Ralph L. Keeney, and Howard Raiff, The Hidden Traps in Decision Making Harvard business review, September – October, 1998.

ياسادانهر سيستمىكى مەبەستىي ياسادانانى وردى داناوه، كە ئەمەش نەگۆرە و دووبارە دەدۆزىتەوه و كارى پى دەكرىت، مەبەستەكانى مرقۇشيش سيستمىكى گۆراوى ھەيە. لە پىي پەيوەندىي نىوان دوو سيستمەكەوه، رووى تازەگەرى دەردەكەوئىت^۱.

ئەوھى ئىشكالىيەتى دروست كردووه لاي زانايان، دابەشكردنى مەبەستە شەرعىيەكانە و ھەمىشەش بانگەيشتيان دەكات بو پىداچوونەوه بە دابەشكردنەكانىدا، برىتيە لە بەيەكداچوونى -تىكەلبوونى- مەبەستەكان لەناو خۇياندا. مەبەستىك جيا نابىتەوه لە ھاوتاكەي، دووبارە دەچىتە ژىر مەبەستىكى بالاترەوه كە دەبىتە بەشيك لىي، ئەمە سەرەپاي ئەوھى ھەر تاكىك لە تاكەكانى مەبەستەكان، كارتىكراو بە سەرچەم تاكەكانى تى مەبەستەكان و كارىشيان تى دەكات، ھەر ھە بونىادنانى مەبەستەكان لەسەر بەرژەوەندىيە پەسەندەكان دەبىت و ئەمىش بە گۆرانى كات و شوين و بار و كەسەكان دەگۆرپىت، كە ئەمەش دەبىتە ھۆى ئەوھى ھەر دابەشكردنىكى مەبەستە شەرعىيەكان، بە شىۋازى رىگەپىدراوى دىكە دووچارى دووبارە دابەشكردنەوھ بىت، جا شىۋازەكە بەكار بەيئىت و ھەبىت، يان دابەشكردنىكى تازە بىت. رووھ شەرعىيە پەسەندەكانى مەبەست و بەرژەوەندىيەكانىش زۆر و جۆراوچۆرن، ئەمەش رىخۆشكەرە بو دابەشكردن و جۆراوچۆرى بى سنوورىيان^۲.

^۱ بىروانە: عبد الله بن بيه، گفتوگويەك دەربارەى پەرتووكە نوپىيەكەى ((مشاهد من المقاصد)) الرسالة، <http://www.binbbayya.net/portal/dialogues/446/25/2/1435> ھ

^۲ فرەجۆرى دابەشكردنەكان بە بى سنوور تەنھا لە مەسلەھەت و مەبەستەكاندا نيە، بەلكو ھەموو بەرھەمە ھزىيە مرقىيەكان دەگرىتەوھ، بەلام ئەوھى پىشتى پى دەبەستىت نەگۆر و بنەماكانى شەرعن كە گۆران و جىگۆرپكىيان بەسەردا نايت، بەلام گۆرەپانى ئىجتىھاد فراوانە، ئەمەش بەلگەيە لەسەر كاملىي ئاين و پراوپىي نىعمەتى خوداوەندى.

بۆيە ھەر بەرزەۋەندىيەكى پەسەند كە مەبەستىكى شەرىعى لەسەر ياخود بۆ بونىاد دەنرەيت، دەكرەيت دابەش بكرەيت بۆ چەند بەشەك، دەكرەيت مەبەستە شەرىعىيەكان دابەش بكرەين بەگۈيرەي ئەو بەشە پەسەندەنەي بەرزەۋەندىيە رەچاۋكراۋەكانى شەرىعتە. ئەم بەشانەش دەكرەيت دابەش بكرەين بۆ بەشى بچوكتەر و بچوكتەش لەوان. بەشۈين ئەمەشدا، دابەشكرەين مەبەستەكان دىت بەپەيى بەشەكانى بەرزەۋەندىيەكان، بەم شىۋەيە بەردەۋام دەپەيت تا دەگاتە ئەۋەي چىدى لە توانادا نەپەيت دابەشيان بەكەين، يان دابەشكرەنەكەي سوۋدى نىيە، لىرەدا دابەشكرەنەكە دەۋەستەيت لەبەر بىسوۋدى يان لە توانادا نەبوۋنى.

پاشان ويناكرەين مەبەستەكان و بەرزەۋەندىيەكان ۋەك شتەنەيكى نەگۈر لە قالدەيكى چەسپاۋدا، بەگۈيرەي دابەشكرەنەكانى بە شىۋازى جۈراۋجۈر، كارەيكى بەسوۋدە بۆ لىكۈلەنەۋە و روۋنكرەنەۋە، بەلام ئەمە رەنگدانەۋەي ۋاقىيە گۈرۈي بەرزەۋەندى و مەبەستەكان ناپەيت، چونكە بەرەتەكەي جۈلاۋ و گۈرۈيە، چونكە لەسەر پايەي كارلەك لەگەل بارۋدۋى مۇۋاپەقىيەتە ۋەستاۋە و كارىگەرە بە گۈرۈيەكانى ۋاقىيە كات و شوۋين و بار و مۇۋە مۇكەللەفەكان، ھەر بۆيە لىكۈلەنەۋەي لايەنى جىگىرىي، لە لىكۈلەنەۋەي ويناۋى بەرزەۋەندى و دابەشكرەنەكانى مەبەستەكاندا ناپەيت، چونكە ئەمەيان گۈرۈيە، بەلكو بە لىكۈلەنەۋەي پەيوەندىي نىۋان بەرزەۋەندى و بەرزەۋەندى، پەيوەندىي نىۋان مەبەستەكان و مەبەستەكان، پەيوەندىي نىۋان مەبەستە و بەرزەۋەندى، چونكە ئەۋە لايەنەيكى جىگىرە كە دوۋبارە دەۋزىتەۋە و كارى پى دەكرەيت.

ۋا باشترە دەروازەي لىكۈلەنەۋەي پەيوەندىي نىۋان بىرەكان(مفردات) و پىكەتەي(المركبات)ى مەبەستە شەرىعىيەكان زىاد بەكەين و كورتى نەكەينەۋە تەنھا لە لىكۈلەنەۋەي دابەشكرەنەكانى مەبەستە شەرىعىيەكان، ھەرۋەھا بونىادنانى

تیگه یشتنیکی ته واو بۆ پله به ندییه فیهیه کان و په یوه ندییه بینراوه کانی نیوانیان و کۆکردنه وه یان له سیستمیکی ته واودا، چونکه شهریه ته ئیسلامی گشتیکی جیانه کراوه یه له یه ک و هر کرداریک یان به رژه وه ندییه ک به دی ده هیئت یان هر خراپه یه ک دوور ده خاته وه. یاخود باوه پوون به وهی ئەمه مه به سستیکی شهریه، له وه وه دیت که حوکمیکی خواجه له سه ره تادا و بریاری له سه ر داوه له کۆتاییدا. دابه شکردنه کانی مه به سته کان و به رژه وه ندییه کانیش وه ک ئەمه نین و له سه ریشیه وه نین، چونکه شهریه ته خوا حاکمه به سه ر هه موو شتیکی، ئەمه ش هه موو به رژه وه ندی و هه لسوکه وت و مه به ست و ئامانجیک ده گریته وه و ناگریت به ش به ش بگریت.

گرنگی لیکۆلینه وه که

گرنگی لیکۆلینه وه که له وینا کردنی مه به سته کاندایه، وه ک سیستمیکی ته واو نه ک ته نها چه ند کۆمه لکی جودا، ده رخستنی ئەوهی شهریهی ئیسلامی گشتیکی ته واوه و دابه شکردن و به شکردن و ده رناگریت و ئەوهی که هه ر بیژه (مفرده) یک له بیژه کانی مه به سته شهریهیه کان، کارتیکه ر و کارتیکراوه به مه به سته کانی تر. ئەم تایبه تمه ندییه له مه به سته کان، به تیروانیکی گشتی گشتگیر لێی نه کۆلراوه ته وه، زۆرینهی لیکۆلینه وه کان سه یری ئەوه شانهی کردوه که لای لیکۆله ر گرنگترین بووه — که هه موویان گرنگن — و پاشان سه رقالبوون به دابه شکردن و دووباره پله به ندی به گویره ی گرنگی، له کاتیکی ئەم لیکۆلینه وه یه تایبه ته به په یوه ندی نیوان مه به سته کان و واتا کانیان، ئەمه ش لایه نیکی نوییه تاییدا و لایه نه گرنگه که شیه تی.

بابەتى لىكۆلىنەۋە

ئەۋ پىرسىيارە سەرەككىيەى كە ئەم لىكۆلىنەۋەىە لە دەۋرى دەخولیتەۋە، برىتییە لە سروشتى سىستىمى مەبەستە شەرىعیەكان و پلەبەندىی و پەیۋەندىی نىۋانىان، پەيۋەندىی نىۋان مەبەستە شەرىعیەكان و گۆپاۋەكانى شوپىن و كات و بارودۇخ و مۇقە موكلەللەفەكان، ئەۋىش ئەۋ دەۋرۋەرىە كە مەبەستەكان كارى تى دەكەن. لەم بۋارەشدا دەكرىت بابەتى لىكۆلىنەۋەكە بەم شىۋەىە داپرىژىنەۋە لە پىرسىيارىكى ناۋەندىدا: سروشتى پلەبەندىی مەبەستە شەرىعیەكان چۆنە؟ پەيۋەندىی نىۋانىان چۆنە؟ پەيۋەندىی نىۋانىان و گۆپاۋەكانى دەۋرۋەرىان چۆنە؟ لەم پىرسىيارە سەرەككىيەدا، ئەم پىرسىيارە پلەدوۋىيانە دەكەۋنەۋە:

- ۱- مەبەستى مەبەستەكان چىيە؟ مەبەست لىى چىيە؟ چۆن؟ بۆچى؟
- ۲- سوود و بەرھەمى پلەبەندىی مەبەستە شەرىعیەكان چىيە؟
- ۳- ئايا پەيۋەندىی نىۋان مەبەستەكان خۆيان و مەبەستەكان و گۆپاۋەكانى دەۋرۋەرى، لە يەك ئاستدان، يان ئاستى جياۋازيان ھەيە؟
- ۴- ئايا ئەم پەيۋەندىيە ھەرەمىيە يا ئاسۆيىيە؟ جىگىرە يان گۆپاۋە؟
- ۵- ئايا ئەم پەيۋەندىيە رىك دەخرىت بە سىستىمىكى كراۋە يان داخراۋ؟
- ۶- كام لەم گۆپاۋانە سەرەخۆن و كاميان شوپىنكەۋتوون و كاميان نىۋەندگىرن؟ كاميان زىاد لە رۆلىكىان دەبىت؟
- ۷- بەرژەۋەندىيە پەسەندەكان بە چ رۆلىك ھەلدەستىن، سەبارەت بە مەبەستەكان؟

پروگرامی لیکوئینه وه

ئەم لیکوئینه وهیه به دوا داچوونیکی سیستماتیکی بنچینهیی شیکارییه بۆ مه به سته شه رعیه کان، مه به ست له بنچینهیی، به پێی به کارهێنانی زانایانی بنه ماکانی فیهی ئیسلامی (اصول الفقه) ه که به واتای (به لگه بۆ هینانه وه) یه، چونکه واتای (اصول الفقه) بریتیه له به لگه کان (الفقه^۱). الفیومی ده لیت: "اصلته تاصیلا." واته بنچینهیه کی جیگیرم بۆ دانا، که بابته تی تری له سه ر بونیاد بنریت، و اصل الشیء: بنچینهیه کی جیگیری بۆ دانا که بونیادی له سه ر بنریت، به مه ش واتای بنچینهیی ده بیته: گێرانه وهی وه و کردار بۆ بنچینه و بنه پره تیک که ریککه ره وه بیته و بینای له سه ر بکریت^۲. مه به ستیشمان بریتیه له ئە نجامدانی سه رجه م کرداره کان به گوێره ی بنچینه، واتا به لگه ی شه رعی، به م جوړه مه به ست له بنچینهیی له م لیکوئینه وه یه دا ده بیته: ئە نجامدان و گێرانه وه ی سه رجه م پله به ندیه کان مه به سته شه رعیه کان بۆ لیکه وته بنچینه ییه کان (مقتضی الاصل) و پا کردنه وه و ده رهینانی جیی به لگه شه رعیه کان.

---

^۱ بپوانه: ابن قدامة، موفق الدین عبد الله بن أحمد، روضة لناظر وجنة المناظر، اعتنى به وعلق عليه محمد مرابي، مؤسسة الرسالة ناشرون، دمشق، ط ۱، ۱۴۳۰هـ - ۲۰۰۹م. ههروهها بپوانه: الشيرازي، أبو اسحاق ابراهيم، تحقيق عبد المجيد التركي، ط ۱، بيروت، دار الغرب الإسلامي، ۱۴۰۸هـ - ۱۹۸۸م. ههروهها بپوانه: الجويني، امام الحرمين عبد الملك بن عبد الله، البرهان في أصول الفقه، ط الأولى، مصر، المنصورة، دار الوفاء، ۱۴۱۲هـ - ۱۹۹۲م. وه: الأمدي، الإحكام في أصول الأحكام، تعليق: عبد الرزاق عفيفي، ط الثانية، بيروت - المكتب الإسلامي، ۱۴۰۲هـ - ۱۹۸۲م.

^۲ بپوانه: الفیومی أبو العباس أحمد بن محمد بن علي الفیومی الحموي، المصباح المنير في غريب الشرح الكبير، مادة (ا،ص،ل)، مخطوط، المكتبة الأزهرية، نسخ، عبد البر بن محمد أبو اليسر السيوطي، بتاريخ ۱۰۹۱هـ.

هەرچی پرۆگرامی سیستمیشه، ئه وه شیوازی بیرکردنه وه و تیرپامانی بابته که یه له روانگهی سروشتی کارلیک و پله بهندی مه بهسته شه رعیه کانه وه و په یوه ندیی نیوان پیکهاته ناوخییه کانیه تی له ناو خویاندا و له گه ل ده ورپه یی په یوه ست پیانه وه - به مه بهسته شه رعیه کانه وه - .

میتۆدی شیکردنه وه (تحلیلی) ش گونجاوه له گه ل لیکۆلینه وه له م بابته، به هۆی بوونی لیکۆلینه وه ی پیشتر له هه مان بواری مه عریفی (المجال المعرفي) دا، که ریخۆشکه ری لیکۆلینه وه ی ناوه رۆکی به شیکی باشیه تی، بۆ ده رخستنی لایه نی گشتگیری به شیوه یه ک که بیته هۆی زانیی وردتری، که ئه مه ش یارمه تیده ره بۆ تیگه یشتن و وینا کردنیکی باشتری پله بهندی فیه یی مه بهسته شه رعیه کان.

به م شیوه یه ده بیته په یوه ستبوون به ریساکانی مه نه جی بنچینه یی سیستمی و شیکاری له وینا کردنی په یوه ندیی نیوان پیکهاته کانی پله بهندی مه بهسته شه رعیه ناوخییه کان له ناو خویاندا و وه سفکردنی په یوه ندییان به هۆکاره ده ره کییه کانی په یوه ست پیانه وه، کیشانی هیلکاری بۆ سیستمی پله بهندیه کانی مه بهسته شه رعیه کان و روونکردنه وه یان به پیی لیکه وته بنچینه ییه کان، واته به لگهی شه رعی.

پلانی لیکۆلینه وه که

ئه م لیکۆلینه وه یه پیک دیت له پیشه کی و خستنه پرووی پوخته ی بابته تی لیکۆلینه وه و وه سف و دیاری کردنی پرۆگرام و ناساندنی بابته تی لیکۆلینه وه . پاشان به شی یه که م که (دابه شکردنی مه بهسته شه رعیه کان) ه، و پاشان به شی دووه م (مه بهسته شه رعیه کان به گشتی)، ئه نجا به شی سییه م (مه بهستی شه رعیه ره ها) دیت، پاشان به شی چواره مه که (سیستمی په یوه ندیی نیوان مه بهسته کان) ه و کۆتایی لیکۆلینه وه که دیت به ده رئه نجامه کان و کۆتایی.

به شی یه که م

دابه شکردنی مه به سته شه رعیه کان

پیش خستنه پرووی دابه شکردنه کانی مه به سته شه رعیه کان، ده سته یکی ئه م به شه ده کهینه پیناسه ی مه به سته کان.

مه به سته کان (المقاصد) له زمانه وانیدا: کۆی مه به ست (مقصد) ه، ئه میش له بنچینه ی (قصد یقصد قصدا) ه و بنچینه ی (ق - ص - د) و شیوازه کانی له زمانی عه ره بیدا: الاعتزام، التوجه، النهوض نحو الشئ على اعتدال كان ذلك او جورا. واته (نيه تهینان، روتیکردن...، هه ستان به ره و شتیک، جا به دادگه ری بیّت یان سته مکارانه)، ئه مه بنچینه یه تی له راستیدا، هه رچه نده له هه ندیک شویندا تاییه ت ده کریّت به مه به سته راسته روی و لانه دان. مه به ست (القصد) به چه ند واتایه که به کار ده هیئریت، له وانه: چوون بۆ شتیک، راستی ریگه - خوارنه بوونی -، پشتیپیه ستن، پیشکه وتن، دادگه ری، شکان له هه ر روویه که وه بیّت^۱.

---

^۱ بپروانه: باب (قصد) فی الزبیدی، السید محمد مرتضی الحیسنی، تاج العروس من جواهر القاموس، تحقیق، عبد الکریم العزباوی، راجعه: مصطفی الحجازی، الکویت، مطابع الحکومه، ۱۴۱۰هـ - ۱۹۹۰م، ج ۹

له زاراوهدا: زانايان واتای مه به ست(المقصد)يان ديارى نه كړدوه له زاراوهدا،
 سه ره راى ده ستنيش انكړنى چه ند مه به ستيك له نووسينه كانياندا، هه نديك له
 دابه شكر دنه كانيان باس كړدوه: وهك باسكړنى گشتى كه پينج مه به سته كه ن:
 (پاراستنى ئاين و گيان و ژيرى و وه چه و سامان)، باسكړنى به رژه وهندييه
 (الضروري و الحاجي و التحسيني) هكان و هه نديك دانايى و نهينى و هوكار، هه روهك
 ده برپينى مه به سته كان به ده برپينى جياواز و جوراوجور كه ئاماژن بوى، ئه مه ش
 له تيكسته كاندا ده رده كه وئيت، هه نديكيان ده ريان پرپوه به دانايييه كى ويستراو كه
 ياسادانه ر داي ناوه له شه ريعه دا، هه نديكيان وشه ي به رژه وهنديان بوى به كار هئ ناوه،
 له هه نديك شويندا به دوورخستنه وهى زيان و هه لگرتنى و برپينى هاتووه،
 هه نديكيان پييان وتووه پالناني گرانى و قورسى و هه لگرتنى يان هه لگرتنى
 نارپه حه تى و تهنگى و برياردانى ئاسانكارى و سو ككارى، هه نديك جار ناوى ده به ن
 به پينج گشتگيره گه وره كه، وهك پيشتر ئاماژه مان پى دا، هه نديك جار به
 هوكاره كان(عيله ته كان) و هه نديك ناوى تريش^۱.

ص ۳۵. وه: ابن منظور أبو الفضل جمال الدين محمد بن مكرم بن منصور ۱۴۱۴ هـ ۱۹۹۴ م، لسان العرب،
 ط ۳، بيروت، دار صادر، ج ۳، ص ۳۵۳.

^۱ الخادمي، نور الدين بن مختار، الاجتهاد المقاصدي، حجته، ضوابطه، مجالاته، الطبعة الأولى، قطر،
 وزارة الاوقاف والشؤون الإسلامية، ۱۹۹۸ م، ج ۱، ص ۴۸، علم المقاصد الشرعية، مرجع سابق، ۱۵، فارس
 العزاوي، مدخل الى علم المقاصد (۵/۲) المصدر: شبكة الانترنت: موقع:

م ۱۰ م ۲۰۱۴ م. 01، 6155، <http://www.alukaj.net/sharia>

(الشاطبي) يه كه م كه سه باسى ئه مهى كردووه، كه ده لئيت: "مه سه لهى حه وته م: كه واته سه لميئرا كه ياسادانه ر، مه به ستي له ياسادانان، به رپاكردى به رژه وه ندى دنيا و دواړوژ بووه."، كه واته به رژه وه ندى كردووه ته مه به ست له هه موو بارئكداء. (الشاطبي) له دوو لايه نه وه چووه ته ناو سيستمى په يوه ندى نيوان بيژه كاني (مفردات) مه به سته كان و پله به نديان، يه كه ميان: له لايه نى لقه وه، كه بريتييه له برى هاويه شى نيوان جوړه كاني مه به سته كان، كه مه به سته كانه به ره هايى، ئه مه ش كاتيک ده زانين كه ده لئيت: "ئمه ش به جوړيک كه هيچ سيستميك پيى تيك نه چيټ له كو و تاكيذا، جا چ له زه رووريه كاندا (الضرورات)، ياخود پيويسته كان (الحاجيات)، ياخود ته واو كارييه كان (التحسينات) بيټ، چونكه ئه گهر به شيويه ك دانرا كه سيستمه كه تيك بچيټ يان حوكمه كاني هه لوه شينيټه وه، ئه وه ياسادانانه كه ئه و مه به ستهى نه بووه".^۱

دووه م: له و لايه نه وه كه مه به ست له حوكمه شه رعيه كان، به رژه وه ندى و مه به ستي شه رعيى په هايه^۲. وه ك ده لئيت: "له كاتيكا بو خوى به رژه وه ندى نيه، نابيټه ئه وهى له پيشتر بيټ له وهى خراپه ش بيټ، به لكو ياسادانه ر مه به ستيه تى به رژه وه ندى بيټ به ره هايى، بويه ده بيټ دانانى به و شيويه هه تاهه تايى و گشتگر و گشتى بيټ بو سه رجه م جوړه كاني ته كليف و مروفه كان له هه موو بارئكداء. به م شيويه ش ليى تيگه يشتووين، سوپاس بو خوا".^۳

^۱ الشاطبي، إبراهيم بن موسى بن محمد اللخمي، الموافقات في أصول الشريعة، تحقيق: عبد الله دراز - محمد عبد الله دراز، ط الأولى، بيروت، دار الكتب العالمية، ١٤٢٥هـ - ٢٠٠٤م - ص ٢٣٨.

^۲ الشاطبي، هه مان سه رچاوه.

^۳ پاشتر هه ر له م به شه دا ليكدانه وه و روونكر د نه وهى ره هاي مه به سته شه رعيه كان و مه به ستي شه رعي ره ها باس ده كه ين.

^۴ الشاطبي، الموافقات، هه مان سه رچاوه.

پاشان (الشاطبي) دەست دەكات بە روونکردنەوێ تهواوکاری په یوه ندیی نیوان مه بهسته شه رعییه کان و مه بهستی شه رعی ره ها و ده لیت: "باسی روونکردنەوێ ئەوه دیت که ئەو سی بابە ته گشتگیرن (کولین) له شه ریعەدا، تیکرا تایبەت (ته خصیص) ناکرین گەر چی بینە خوارەوه بو بە شه کییه کان (جوزئیات)، له روویه که وه گشتگیرن، گەرچی هەندیکی تایبەت کرابیت، ئەوهش له دیدگایه کی گشتگیره وه یه، هه روه ها ئەگەر گشتگیر بوو، ئەوا به شه کان ده چنه ناویه وه، چونکه دیدگای گشتگیر جیی به شه کانیشی تیا ده بیته وه و شوڕبوونه وه ی بو به شه کان، له گشتگیری که م ناکاته وه، ئەم بابە تهش ئەگەر سه لمینرا ئەوا به لگه یه له سه ر ته واوی سیستمی یاسا دانان، ته واوی سیستمیش تیا دا ریگره له وه ی دابیریت له وه ی بوی دانراوه، که بریتیه له به رژه وه ندیه کان^۱."

به لام (الغزالي) ده لیت: "مه بهست دابهش ده بیته بو ئایینی و دنیایی، هه ریه که یان دابهش ده بیته بو به ده سه تهینان و هیشتنه وه، هه ندیک جار به به ده سه تهینان ده وتریت سوود و به هیشتنه وهش ده وتریت دوورخستنه وه ی زیان. واته ئەوه ی مه بهست لی هیشتنه وه یه، ئەوه برینی زیانه، هیشتنه وه شی دوورخستنه وه ی ئەو زیانه یه، چونکه چاودیری مه بهسته کان سندوقیکه بو هیشتنه وه و دوورخستنه وه ی پچران و به ده سه تهینان وه ک سه ره تا. هه موو جوړه کانی گونجاوه کان ده گه رپته وه بو چاودیری مه بهسته کان. هه ر شتیک دابرا له ره چاوکردنی بابە تیکی مه بهستدار، ئەوا گونجاو نییه و ئەوهش ئاماژه بوو بو ره چاوکردنی بابە تیکی مه بهستدار، ئەوه گونجاوه^۲."

^۱ الشاطبي، همان سه رچاوه.

^۲ الغزالي، محمد بن محمد بن محمد، شفاء الغليل في بيان الشبه والمخيل ومسالك التعليل، تحقيق: حمد الكبيسي، ط الأولى، بغداد، مطبعة الإرشاد، ۱۳۹۰هـ - ۱۹۷۱م، ص ۱۵۹.

له هاوچه رخايش، (محمد الطاهر بن عاشور) له كتيبي (مه به سته كاني شهريعتي ئيسلامي)^١ دا پيناسه ي مه به سته كاني كردوه و ده لئيت: "مه به سته گشتيه كاني شهريعت و اتا و په نده تيبينيكراوه كاني ياسادانه ره له سهرجه ميان ژوربه ي باره كاني ياسادانان، به جوريك تيبينيكردني تاييه ت نيه به وه ي له جوريك تاييه تبي حوكمه شهريعتي كان بيت، بويه وه سفه كاني شهريعت و ئامانجه گشتيه كاني و ئه و مانايانه ي كه شهريعه بيتاگا نيه له تيبينيكردني، له ويازنه يه دان. و اتاگه ليك كه په نكه له سهرجه م حوكمه كاندا تيبيني نه كرين، به لكو له به شيكي ژوريدا تيبيني ده كرين.^٢ "ئهمه ش دياره له پيناسه ي زاناياندا، كه ريكه وتنيك هه يه له سهر ئه وه ي كه مه به سته كان له بازنه ي ئه و به رژه وه ندي و ئامانج و په ندانه دايه، كه ياسادانه ره مه به ستي بووه له داناني شهريعه دا. ئهمه ش مه به سته گشتي و تاييه ته كان ده گريته وه^٣، له رووي دانانه وه بو مه به ستي ياسادانه ره و مه به ستي مروؤ، له رووي گشتي و تاييه تيه وه، بو مه به ستي گشتي و مه به ستي گشتگر و مه به ستي تاييه تي و مه به ستي به شي (جوزئي) وه. له رووي

^١ فارس العزاوي، مدخل الى علم المقاصد (٥/٢)،

(http://www.alukaj.net/sharia.(6155)(01/01/2014). و ابن الخوجة، محمد الحبيب،

بين علمي أصول الفقه والمقاصد، وزارة الأوقاف والشؤون الإسلامية، قطر، ١٤٢٥هـ - ٢٠٠٤م، ص ١٢٠.

^٢ ابن عاشور، محمد الطاهر، مقاصد الشريعة الإسلامية، تحقيق محمد طاهر الميساوي، ط الثانية، عمان،

دار النفائس، ١٤٢١هـ - ٢٠٠١م، ص ١٦٥.

^٣ الكيلاني، عبد الرحمن ابراهيم، قواعد المقاصد عند الأمام الشاطبي، عرضا ودراسة وتحليلا، دمشق، دار

الفكر، المعهد العالمي للفكر الإسلامي، ص ٤٦، و المقاصد العامة للشريعة الإسلامية، مرجع السابق ص ٧٩.

و دراسة في فقه مقاصد الشريعة، د. يوسف القرضاوي، ص ٢٠. و علم المقاصد الشريعة، مرجع سابق

ص ١٦ - ١٧. و الاجتهاد المقاصدي، ص ٥٢، قواعد المقاصد عند الأمام الشاطبي، مرجع سابق ص ٤٧. و

فارس العزاوي، مدخل الى علم المقاصد، (١ - ٥)

(http://www.alukaj.net/sharia.(6155)(01/01/2014.)

ره چا وکردنی پشکی مرؤف و ره چا و نه کردنی بۆ مه به سستی ره سه ن و مه به سستی شوینکه وتوو، له رووی یه کلائی و گومانه وه بۆ مه به سستی یه کلائی و مه به سستی گومانای و مه به سستی بۆ بنه ما، له رووی خواسته و گرنگیه وه بۆ زه رووی و پیویست (حاجیات) و ته واکاری^۱.

دابه شکردنی گشتیی مه به سته شه رعیه کان

له م به شه دا دابه شکردنی جۆرا و جۆری مه به سته شه رعیه کان ده خهینه روو، له گرنگترینان: دابه شکردنی راسته قینه و دابه شکردنی ره چا و کاری

دابه شکردنی راسته قینه:

هه رچی دابه شکردنی راسته قینه یه بریتیه له و دابه شکردنه ی به پرونی به شه کانی دیارن: چ به پی عه قل و چ وهك خۆی، به و واتایه ی عه قل سنووری بۆ هه ر به شیک داناه به شیوه یه كه كه جیاوازه له هه رشتیکی ده ره وه ی خۆی، به و تایبه تمه ندیه ی خۆی له هه رشتیکی تر جیا ده کریته وه و له ده ره وه شدا یه ك شت نییه كه راستیه ئاشکراکانی تیدا بیته دی به شیوازی جۆرا و جۆر، وهك دابه شکردنی گوشه بۆ: تیژ و وه ستاو و کراوه، چونکه عه قل بۆ هه ریه كه له م سی به شه راستیه کی داناه جیای ده کاته وه له دوو به شه که ی دی و پییشی ده رده که ویت، ناکریت گوشه یه كه هه بیته تیژ و کراوه و وه ستاو بیته، هه روه ها ناکریت ژماره یه كه یه کسان بیته به ژمیر دراو و که متر لی و زیاتر لی، نمونه ی تری له م چه شنه^۲، هه روه ها ژماره کان بر دراوه ن و راجیا بییان له سه ر نییه. به لām زانست و بابه ته کانی دی تیورین و ناکریت سنووریکی

^۱ الشاطبی، سه رچا وه ی پی شوو.

^۲ عبد الحمید، محمد محی الدین، رساله الأداب فی علم آداب البحت والمناظره، ط السابعة، المكتبة التجارية الكبرى، مصر، ۱۳۷۸هـ - ۱۹۵۸م، ص ۱۹.

یه کلاکراوه یان بۆ دابنریت له یه کدی، به لکو تیکه لیه کی وا له نیوانیادیه که ناکریت جیا بکرینه وه، گهرچی جیا کردنه وه یه کی که میش بیّت.

نمونه ی دابه شکردنی راسته قینه وه ک دابه شکردنی به شه کانی بیروباوه پ بۆ یه کخوپه رستی و هاوبه شدانان بۆ خوا، به شه کانی یه کخوپه رستی و هاوبه شدانان لای عه قل و بۆخوشیان روونن، به واتای عه قل چوارچیوه یه کی داناوه بۆیان، له ده ره وه شدا شتیک نییه که له یه ک کاتدا راستیه ناته باکانی تیدا بیته دی به له به رچا و گرتنی جوداییش، به لام به له به رچا و گرتنی جیاوازی ئه زموون و تیگه یشتن و سه رچاوه. زانایان را جیان له هه ندیک که یس و بابه تی یه کخوپه رستی و هاوبه شدانان، هه ندیک جار وا گومان ده کریت، هه ندیک له بابه ته کان ده چیته ژیر هه ردو ناو نیشانه که وه.

دابه شکردنی ره چا و کاری (نیعتیاری)

هه رچی دابه شکردنی ره چا و کارییه، ئه وه یه که به شه کانی ته نها له عه قلدا جیاوازن، به لام ده کریت له خۆیدا شتیک هه بیّت سه رجه م راستیه کانی به شه کانی له روانگه ی جوداوه تیدا بیته دی. ئه میش وه ک دابه شکردنی گشتی شوینه کان — که ریگر نییه له وینا کردنی بوونی هاوبه شی تیایدا، وه ک مروّف و جهسته و ئاژهل و هاوشیوه کانیا — بۆ ره گه ز و جوړ و بهش و تایبهت و خستنه پووی گشتی. بۆ هه ریه کیک له م به شانه راستیه که هه یه که به هۆیه وه عه قل ده یناسیته وه و جیا ی ده کاته وه له گه ل جگه له خۆی، به لام شتیک بوونی ده ره کی هه یه و له روویه که وه ره گه ز (جنس) ه و له روویه که وه جوړ (نوع) ه و له روویه که وه بهش (فصل) ه و له روویه که وه تایبه ته (خاصه) و له روویه که وه عه رزیک ی گشتیه (عرض عام).¹

---

¹ محی الدین عبد الحمید، سه رچاوه ی پيشوو.

بەكورتى، دابەشكردنە پەچاۋىيەكانى مەبەستە شەرىيەكان زۆرن، بە رەچاۋكردنى ئەو شىۋازانەى زانايان دايدەنن بۆ لىكۆلىنەۋەى مەبەستەكان لە گۆشەنىگا جوداكانەۋە، بۆ ويىنە، ئەمانە چەند نمونەيەكن^۱ ھەموو گۆشەنىگاكان نين:

دابەشكردنى مەبەستەكان بەپيى دانان، چوار جۆرن: مەبەستى ياسادانەر لە دانانى شەرىيە لە سەرەتادا، دانانى شەرىيە بۆ تىگەياندن، دانانى شەرىيە بۆ مروۇ بەپيى لىكەۋتەكەى، چۈنە ژيىر حوكمەكانى شەرىيەتەۋە بۆ مروۇ^۲.

دابەشكردنى مەبەستەكانى بەپيى گشتى و تاييەتى بۆ: مەبەستى گشتى: كە دەبىت ھەبىت بۆ بەرپابوونى سىستىمى جىھان و لەباربوونى بە شىۋازىك كە جۆرى مروۇ بەدروستى نامىنىتەۋە بى بوونى ئەم. زانايان ئەمەيان كورت ھەلەپناۋە لە پىنچ دانەدا، كە پاراستنى (ئايىن و گيان و عەقل و ۋەجە و سامان)^۳ ن.

مەبەستى بەشى (جوزئى): ئەۋەيە كە ياسادانەر مەبەستىيەتى لە ھەموو حوكمىكى شەرىيدا^۴ و ئەۋەى تاييەتى لە ھۆكار و دانايى و نەپىنى و مەبەستە فەرىيە فىقھىيەكان، دەچنە ژيىر ئەم جۆرەۋە كە لە كىتبە فىقھى و پىسايىيەكاندا

---

^۱ دوكتور فارس الغزاوى بە چاكى و بە كورتى مینۆدى زانايانى لە دابەشكردن و پلەبەندى مەبەستە شەرىيەكاندا خستۆتە روو بە پيى پىۋىست و بە بى دووبارەكردنەۋە، ئىمەش ئەۋەندەى پىۋىستمان بىت و گونجاوبىت بۆ روونكردنەۋەى پىشەكى و دەروازەى ئەم لىكۆلىنەۋەى مەبەستى، بۆ زانىارى پتر بپوانە: فارس الغزاوى، سەرچاۋەى پىشوو.

^۲ الشاطبي، الموافقات، سەرچاۋەى پىشوو لا ۲۰۰، الاجتهاد المقاصدي، سەرچاۋەى پىشوو، ج ۱، لا ۵۳. فارس الغزاوى، مدخل الى علم المقاصد، سەرچاۋەى پىشوو (۱- ۵۰). بپوانە: بين علمى أصول الفقھ والمقاصد، سەرچاۋەى پىشوو لا ۱۳۷.

^۳ ابن عاشور، مقاصد الشريعة الإسلامية، س.ث. لا ۴۱.

^۴ سەرچاۋەى پىشوو. لا ۴۱

بلاون و زاناينيش كتيبي زوريان له سهر ئهم بابته داناو سه بارهت به لايه نه جوانيه كاني (محاسن) شريعت^۱.

مه به ستي گشتگير: ئه و مه به ستانه يه كه تيبيني ده كريت له هه موويان زوريه ي بابته كاني شريعه و بواره كانيدا، به جوريك كه تيبيني كرنى تاييهت نيه به جورىكى تاييهتى حوكمه كاني شريعه، به لكو وه سفه كاني شريعه و ئامانجه گه وره كاني ده چنه ژير ئهم ناوينيشانه وه^۲.

مه به ستي تاييهت: مه به سته به شيهه كان (جوزئيهه كان) ده گريته وه كه په يوه ستن به به شيكى دياريكراو يان چهند به شيكى هاوپره گه ز له شريعت، وهك باسه كاني مامه له كان^۳.

دابه شكردى مه به سته كان له روانگه ي بوونى پشكى موكه لله ف و نه بوونى، ئه و مه به ستانه يه كه مروقه هيهتى له سه رجهم هه لسوكه وته كاني، وهك بيروباوه پ (اعتقاد) و ته (قول) و كردار (عمل)^۴. كه ئه ميهش مه به سته ره سه نه كان (أصلية) و مه به سته شوينكه وتوه كان (التابعة) ده گريته وه، به م جوره: مه به سته ره سه نه كان (أصلية): ئه و مه به ستانه يه كه مروقه پشكى نيه تياياندا، كه پينج زه رووره ته كه ده گريته وه له هه ر پيازىك و به هويه وه به رژه وه ندييه گشتيه ره هاكاني پى به رپا ده كريت و دوو جوره: تاكه كه سى (عيني) و كيفايه (كفائي).

^۱ بين علمي أصول الفقه ومقاصد الشريعة، لا ۱۴۳

^۲ الاجتهاد المقاصدي، سه رچاوه ي پيشوو ج ۱ - لا ۵۴.

^۳ ابن عاشور، مقاصد الشريعة الإسلامية، س.ث. لا ۴۱. الاجتهاد المقاصدي، سه رچاوه ي پيشوو. ج ۱ - لا ۵۴.

^۴ الاجتهاد المقاصدي، سه رچاوه ي پيشوو. ج ۱ - لا ۵۳. والشاطبي، الموافقات، سه رچاوه ي پيشوو. لا ۳۰۱.

تاكه كه سيبه كان: ئه وه پيويسته له سهر يه كه يه كه ي هه مروفيك به تايبه تي، وهك فهرمانپيكران به پاراستني ئايين و گيان و عه قل و وه چه و سامان.^۱ مه به سته شوينكه وتوو ه كان (التابعة): ئه و مه به ستانه ي ره چاوي پشكي مروفى تيدا كراوه، له م رووه وه ليكه وته كاني ئه و شتانه به دي ده هينيت كه له مروفدا هه يه وهك حه ز و ئاره زوو و شته موباحه كان و پر كردنه وه ي كه مو كورت ييه كان.^۲

دابەشكردنى مه به سته كان له رووى يه كالايى (قطعي) و گوماني (ظني) هوه:

مه به ستي يه كالايى: ئه وه يه كه زور هاتوو و چه ند باره بووه ته وه له به لگه كاني قورئان و فهرمووده، وهك: ئاسانكاري كه له ئايهت و فهرمووده دا زور هاتوو، وهك: مه به ستي ئاسايش و پاراستني ناموس و سامان و چه سپاندني دادگه ري و هه ندئ شتي تريش.^۳ مه به ستي گوماني: ئه وان ه كه پله يان له خوار مه به سته يه كالاييه كانه وه يه. به ده ستخستن يشي ئاسانه، له ريي خويندنه وه يه كي كه مي هه لسو كه وته كاني شه ريعه وه، له بهر ئه وه ي ئه و خويندنه وه يه زانياري ده دات سه باره ت به زاراوه ي ياسادانه ر و ئه وه ي كه شه ريعه ره چاوي ده كات.^۴

مه به ستي بيبنه ما: ئه وه يه كه به ئه ند يشه دا دي ت و وا ده زاني ت — بيبنه ما — كه له باره و چا كه و سوو د به خشه، به لام له راستيدا پيچه وان ه ي ئه وه يه و گوماني تيدا

---

^۱ هه ندك له زاناياني ئو صول پيناسه ي (واجبي كيفائي) ان به و شيوه كردوه كه: مه به ستي شه رعدانه ر (شارع) كردني كار ه كه يه به ده ر له بكه ره كه ي، به و واتايه ي كه واجبه له سه ركوي موكه لله فه كان، به لام به ئه نجامداني له لاي هه ندك كه سه وه ئيدي واجبه كه جيبه جي ده بيت، بپوانه:

الوجيز في أصول التشريع الإسلامي، د. محمد حسن هيتو لا ٦٣.

^۲ الموافقات، سه رچاوه ي پيشوو. لا ٣٠٦.

^۳ بين علمي أصول الفقه والمقاصد، سه رچاوه ي پيشوو. لا ١٤٤. الاجتهاد المقاصدي، سه رچاوه ي پيشوو

ج ١ - لا ٥٥. بؤ زانياري پتر بپوانه: مقاصد الشريعة الإسلامية، ابن عاشور. س. پ. لا ١٣٨

^۴ مقاصد الشريعة الإسلامية، ابن عاشور. سه رچاوه ي پيشوو لا ١٤٣

نییه ئەم جوۆره له مەبەستەکان بەرپەرچ دەدرێتەوه و بێبەنەمایە^۱. له دیارترین نموونەکانی: گومانبردن بە مەبەستە خوازراوەکانی رێگەدان بە سووخوازی و جووتبوونی ناشەرعی و بێحیجابیی ئافرەت. دابەشکردنی مەبەستەکان لەرووی پێویستی و گەرمییەوه دابەش دەکریڤ بۆ: مەبەستی زەروروی و پێویستی و تەحسینی، چونکە مەسلەحەتەکان بەپێی رادەهی پێویستبوونیان دابەش دەکریڤ بۆ پلەئ: زەروروی و خواستی(حاجی) و جوانکاری و کەمالیات^۲.

بە هۆی ئەوهی ئەم لیکۆلینەوهیە دەچیتە بازنەهی ملکهچبوون و یەكخواپەرستی بێخەوش، بۆیە هیچ یەكێك لهو دابەشکردنانهی پلەبەندیی مەبەستە شەرعییەکان له جوۆری دابەشکردنی رهچاوکاری نابێت، چونکە ئەگەرچی له عەقڵدا جودا بن، بەلام شتانیك هەن بۆخوایان سەرجه م راستییەکانی بەشەکانی تیا دیتە دی بە شیوازی جوۆراوجوۆر، هەرۆه روونی دەکەینەوه لەم لیکۆلینەوهیەدا. زیادکردنەکانی پێشینان(سەلەف) بۆ دابەشکردنەکانی مەبەستەکان: ئەگەر سەیری زیادکردنە مەبەستییه کۆنەکان بکەین بۆ پێنج مەبەستە زانراوه زەرورییهکە، ئەوا دەبینین بەزۆری لەمانە دەرناچیت: هەندیک (ناموس یا ناموسەکان)ی زیاد کردووه بۆ مەبەستە گەرمەکان و بوونەتە شەش، وهك: (القرافي - ك ٦٨٤ك^۳) و (ابن السبكي - ك ٧٧١ ك^۴) و (الشوكاني - ك ١٢٥٠ك^۵).

^۱ الاجتهاد المقاصدى، سەرچاوهی پێشوو ج ١ - ٥٥٥

^۲ الغزالي، المستصفى الى علم الأصول، ط الثالثة، بيروت، دار احياء التراث العربي، ١٤١٢هـ - ١٩٩٣م، ج ٢ - ص ٤٨١.

^۳ القرافي، شهاب الدين أحمد بن ادریس، شرح تنقيح الفصول، بيروت، دار الفكر، ١٩٧٣م، لا ٣٩١.

^۴ ابن السبكي، تاج الدين عبد الوهاب بن علي، جمع الجوامع، بيروت، دار الكتب العلمية، ٢٠٠١م، لا ٩٢.

^۵ الشوكاني، إرشاد الفحول، تحقيق: أبو مصعب محمد سعيد البدري، سەرچاوهی پێشوو لا ٣٦٦.

هەندیک لەبری (بنه چه یا بنه چه کان) و دەربرپینی (نامووس یا ناموسه کان) دەربرپینی (وه چه) ی به کار هیناوه، وهك: (الرازی - ك ٦٠٦ ك^١) و (البیضاوی - ك ٦٨٥ ك^٢) و (الإسنوي - ك ٧٧٢ ك^٣). هەندیک دیاری کردووه به پینج و لهبری (وه چه)، دەربرپینی (بنه چه) ی به کار هیناوه به چه سپاندنی (نامووس) و لابردنی (ثایینه کان)، وهك: (القراfi^٤) و (الآبي - ك ٨٢٧ ك^٥). ئەمه و ئەوهی پیش ئەمیش، سنووردانە کردن و کۆنترۆڵنە کردنیکی زۆری تیداوه، تەنانەت لەسەر ئاستی دەربرپینیش.

هەندیک رهخنه دهگرن له پرنسیپی (دیارینه کردن) له بنه پره تیدا و ئەمهش زیاد دهکات (په رستشه دیار و په نهانه کان و مافی بهنده کان به سه ریه کدییه وه) و جگه له مانهش، له وانهی به رژه وهندییه شه رعییه کان ده یانگریته وه، تا وای لی هاتوووه که دیاری نه کرین به ژماره یه کی دیاریکراو، وهك: (ثیبن تهیمییه - ك ٧٢٨ ك^٦).

^١ الرازي، فخرالدين محمد بن عمر بن الحسين، المحصول في علم أصول الفقه، بيروت، دار الكتب العلمية، ١٩٨٨م، لا ٣٢٠.

^٢ البيضاوي، ناصر الدين عبد الله بن عمر، منهاج الوصول الى علم الأصول، بيروت، دار الكتب العلمية، ١٩٨٤م، لا ٥٩.

^٣ الاسنوي، جمال الدين أبو محمد عبد الرحيم بن الحسن، نهاية السؤل في شرح منهاج الوصول، القاهرة، عالم الكتب، ١٤٤٣، ج ٤، لا ٧٥ - ٨٢.

^٤ القراfi، الفروق، سه رچاوهی پيشوو، ج ٤ - لا ١١٥٥.

^٥ الآبي، صالح بن عبد السميع المالكي، اكمال المعلم شرح مسلم، بيروت، دار الكتب العلمية، ١٩٩٤م، ج ٦ - لا ١٢٧.

^٦ شيخ الاسلام أحمد بن عبد الحليم، مجموع الفتاوى، جمع وترتيب: عبد الرحمن بن محمد بن قاسم، ط الأولى، الرياض، دار عالم الكتب، ١٤١٢هـ - ١٩٩١م، ج ٣٢، لا ٢٣٣ - ٢٣٤.

هەندىك بەرژەوهندىيە شەرعىيەكانيان دابەش كردووہ بۆ پىنچ بەش و پاراستنى پىنچ بەرژەوهندىيە زەرورىيەكەى كردووہ تە بەشك لەو پىنچە، ەك: (ابن فرحون - ك ٧٩٩^١) و دواتر پىداچوونەوہى ئەم زىادكردنە مەبەستىيانەش دىت:

زىادكردنى پاشىن(الخلف) بۆ دابەشكردنى مەبەستەكان: پوختەى مەبەستە زىادكراوەكان لەلایەن زانايانى هاوچەرخەوہ بۆ پىنچ مەبەستەكە، لەمانە دەرنەچىت: پاراستنى سەروشتى مرۆڤ و لىبوردەيى و سىستم و يەكسانى و ئازادى و دادگەرى و ريز و ماف و ئاسايش و يەكبوون و رەوشت و ئاشتى و هاريكارى و يەكترناسين و بابەتى تەرى هاوشيوەى ئەمانە لە بەها بەرز و پىزدارەكان.

(م. طه عبد الرحمن) هەندىك رەخنەى مەنەهەجى جۆراوجۆرى هەناوہ، چ گشتى و چ تايبەتى، لەسەر دابەشكردنى بەها شەرعىيەكان و پلەبەنديان بە شيوەيەكى گشتى. لە نووسراوێك لەژێر ناوئىشانى (پەرۆژەى نوێى زانستى بۆ بابەتى مەبەستەكانى شەرعىيە)دا تەپروانىنەكانى دەخاتە روو،^٢ كە پىي وايە دابەشكردنى بەهاكان لای زانايانى زانستى بنەماكان(الأصول) بۆ سى بەش و پلەبەنديان بۆ سى پلەى: گرنگ و پىويست و تەواوكارى، گرفت دروست دەكات بۆ مەرجى روونى لە مەرجەكانى دابەشكردن، بە جۆرێك ئەو بەهايانەى بەشى گرنگى لى پىك دىت، ەك: ئايين و گيان و عەقل و وەچە و سامان، بەتەنها بۆ ئەم دابەشكردنە نىيە، بەلكو هاوبەشە لەگەڵ دوو بەشەكەى تردا كە پىويست و تەواوكارين^٣. كورتەى بۆچوونەكەى چوار شتەن و دەيەويت هەريەكەيان بەجيا بسەلمىنيت: **يەكەميان:**

^١ بزاء، عبد النور، المقاصد الضرورية، بين مبدأ الحصر ودعوى التغير، مجلة اسلامية المعرفة، السنة العاشرة، ع ٤٠٤، ١٤٢٦ ربيع - ٢٠٠٥ م، ص ١٠٥.

^٢ عبد الرحمن طه، مشروع تجديد علمي لمبحث مقاصد الشريعة، مجلة المسلم المعاصر، عدد ١٠٣، ١٤٢٢ - ٢٠٠٢، لا ٤٩ - ٥٠.

^٣ بزاء، عبد النور، هەمان سەرچاوە: لا ١١١ - ١١٢.

زانستی مەبەستەکان زانستییکی رهوشتییه و بابەتەکی چاککردنی مرقۆه .
دووه میان: زانستی مەبەستەکان پێک دێت لە سێ تیۆری رهوشتی، که تیۆری
 (کردار) و تیۆری (نیەت) و تیۆری (بەها)ن. سێهە میان: هەندیک لەم تیۆریا
 مەبەستیانه لە هەندیک روویانه وه پتۆیستیان به راستکردنه وه هیه . **چواره میان:**
 لایەنی رهوشتی حوکمه شه‌رعییه‌کان ده‌کاته بنچینه‌ی لایه‌نه‌ فیه‌یه‌کی،
 هه‌روه‌ک لایه‌نه‌ فیه‌یه‌کی سه‌لمینه‌ری لایه‌نه‌ رهوشتییه‌کیه‌تی^١.

هەندیک تر رێره‌ویکی جودایان هیه‌ بۆ زیادکردنی مەبەست بۆ پینچ
 مەبەستەکه‌، که مەبەستەکانیان که‌م کردووه‌ته‌وه‌ بۆ ته‌نها سێ مەبەستی بنه‌رته‌تی،
 له‌بری ئه‌وه‌ی بۆی زیاد بکات. مامۆستا (العلواني) خاوه‌نی ئه‌م رێره‌وه‌یه‌ له‌ناو
 زانایانی هاوچه‌رخ، بنه‌مای داناوه‌ بۆ (تیۆری مەبەسته‌ شه‌رعییه‌ بالā

\ زاله‌کان/نظرية المقاصد الشرعية العليا الحاکمة) له‌ کتیی (مەبەسته‌کانی
 شه‌ریعه‌/مقاصد الشريعة) وای داناوه‌ که‌ گشتگیریکه‌ ره‌های یه‌کلابووه‌ن،
 سه‌رچاوه‌کانیان کورت دین له‌ خویندنه‌وه‌ی ته‌واوی ئایه‌ته‌ تۆکه‌کانی قورئانی
 پیروژ و فه‌رمووده‌ سه‌حیحه‌کانی پیغه‌مبه‌ر(دروودی خاوی به‌سه‌ر) و ئه‌وه‌ی که‌
 عه‌قله‌کان قبولیان کردووه‌ و دیاری کردوون به‌ سێ مەبەستی بنه‌رته‌تی، که‌ بریتین
 له‌: یه‌کخواپه‌رستی، پاککردنه‌وه‌ی ده‌روون(التزکيه)، ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی زه‌وی^٢.
 وه‌سفیان ده‌کات به‌ هاوبه‌شه‌ په‌یامیه‌کانی ژیر بالی چه‌مکی (په‌رستن)، به‌
 شیوه‌یه‌کی ته‌واو.

^١ عبد الرحمن طه، هه‌مان سه‌رچاوه‌: لا ٤١- ٦٢.

^٢ العلواني، طه جابر، مقاصد الشريعة، بیروت، دار الهادي، ٢٠٠١، لا ١٣٥. هه‌روه‌ها بپروانه‌ هه‌مان نووسه‌ر:
 وتاری (التوحيد والتزکيه والعمران) گوڤاری (قضايا اسلامية معاصرة) ع ١٨، ٢٠٠٢.

ئەوھى كە (ئىبن تەيمىيە) زىيادى كىردوۋە لە پاراستنى (پەرستەنە دىيار و پەنھانەكان)، ئەوھ لە گەورەترىن مەبەست و رىساكانى شەرىعەيە كە مەزھابىيەتى چاك نابىت بى بوونى ئەمانە، بەلام ئەوھى تۆمارى كىردوۋە سەبارەت بەمە لەسەر ھەندىك زانايانى بنەماكان (أصول)، لە كۆتايىيەكەيدا دەرنەچىت لە پىنج مەبەستە گىرنگەكە و ئەوھى لە دەورىيەتى لە مەبەستە پىويست و تەواوكارىيەكان، بەلام مەبەستەكانى پەرستەنە دىيار و پەنھانەكان لە جۆرى ناسىنى خىواي گەورە و فرىشتەكانى و پىغەمبەرانى و بارەكانى دل و كىردارەكانى، ۋەك خۆشەويستىي خىوا و ترس لىي، دىلىسۆزىي دىندارى بوى و پشتىپىبەستنى و داواكىردنى سۆز و بەزەيى و لىپارپانەوھى و جگە لەمانەش كە لە واتاكانى بەرزەوھەندىي دىنيا و دىوارپۆژن^۱، ئەوھ لەو مەبەستە شەرىعيانەن كە دەگەرپىنەوھ بۆ پاراستنى ئاين كە برىتييە لە ملكە چىبون و باۋەرھىنان و چاكەكىردن لە وىستگەي كۆتايىدا. ھەروەك (الشاطبي) دەلىت: "پاراستنى ئاين كۆ دەبىتەوھ لە سى واتادا، برىتيين لە: ئىسلام (الإسلام)، ئيمان (الإيمان)، ئىحسان (الإحسان)".^۲

دەبەشكىردنىكى تايىبەت بەم لىكۆلىنەوھىيە بۆ مەبەشتە شەرىعيەكان

لەم بەشەدا چەند رەچاوكىردنىك بەكار دەھىتىن بۆ يەكەم جارە بەكار دىن لە دەبەشكىردنى مەبەستەكان، ياخود بە شىۋەيەكى جىيا لەوھى زانراۋە بەكار دەھىتىن، لەو لايەنەوھ كە بەكارھىنانىكى نوين بۆ رەچاوكىردنانىكى كۆن، بەسوۋدە لە روونكىردنەوھى شىۋازى پەيوەندىي نىۋان مەبەستە شەرىعيەكان يان

^۱ ابن تيمية، مجموع الفتاوى الكبرى، ج ۳۲ - ۲۳۴۷.

^۲ الشاطبي، الموافقات، ج ۴ - ۲۳۴۷.

له کۆکردنه وهی ره چا و کردنیکی جودای په رت له ناو بابه ته کانی فیه و بنه ماکانی فیه (أصول الفقه).

دابه شکردنی مه به سته کان له بهر روښایی پله به نندی نیوانیان

مه به ست له پله به نندی:

مه به ست له (پله به نندی) نه و سیستمه جیگیره ی مه به سته کانه که (الشاطبی) باسی کردوه و پیویستی ده کات به شه کان به سترینه وه پیکه وه و پله به نندی بکړین. (الشاطبی) ده لیت: "نه وه به شیوه یه که سیستمی پی تیک نه چیت، نه به پیی گشت و نه به پیی به ش، جا چ له بابه تی زه وورییه کان بیت یان پیویسته کان یان ته واکارییه کان، چونکه نه گهر به شیوه یه که بیت که سیستم تیک بدات یان حوکمه کانی هه لېوه شیته وه، نه وه به یاسای نه و دانانریت^۱."

چونکه پله به نندی به پیی ئامانج و مه نه جی نه م لیکولینه وه یه بریتیه له سیستمی په یوه نندییه پله به نندییه کانی نیوان سهرجه م جوړ و پله کانی مه به سته شه رییه کان.

لیکولینه وه ی پله به نندییه کان، درکه (کینایه) یه له بری زارواوه ی (ده روازه سیستمیه کان — System Approach) ه له لیکولینه وه ی سیستمه سروشتیه کان یان نه وانه ی مروفت دروستی کردون، نه ویش مه نه جیکی بیرکردنه وه یه چر ده بیت وه له وردبونه وه له په یوه نندی و سروشتی کارلیکی توخمه ناوخری و دهره کییه کانی سیستمه که.

سیستم یه که ی ته نها به شیک له به شه کانی لیکولینه وه و شیکاری نییه، به لکو یه که ی بنه پرتیه. وه سف ده کریت به وه ی تیکه له یه که له کومه لیک بابه ت که

---

^۱ هه مان سهرچاوه، ۲۳۸۶.

کاریان ههیه و په یوه نډییه کی ریځوپیکیان له نیواندایه و به هه موویان چالاکیه کی
 ئامانجدار ئه نجام ددهن و چهند خه سله تیکی جیا که ره وه یان هه یه له گه ل جگه له
 خویان و ئه م سیستمه کارتی که ر و کارتی که روه له گه ل دهوروبه ره که یدا¹.
 به م پیښه، دهر وازه ی سیستمی بۆ لیکولینه وه له مه به سته شه رعیه کان ئه وه یه
 که دهر وانیته مه به سته کان له و لایه نه وه که کومه لیک به ش و یه که ن بۆ یه ک شت و
 دیاری ده کرښ و کارلیک ده که ن له ناو خویاندا بۆ به دیهینانی ئامانجیکي دیاریکراو
 له ناوچه یه کی دیاریکراو، چونکه مه به سته شه رعیه کان به جوړ و به شه کانیه وه لیي
 ده کولړیته وه وه ک یه ک سیستمی په یوه ست له ناو خویدا و هه ری ه کیکیان خزمه تی
 ئه وی تر ده کات، کار ده که نه سه ری ه کتر و کاریان تی ده کریت له لایه ن ئه وانی
 تره وه به ریځه ی راسته وخو یان ناراسته وخو.

---

¹ - 13December 30 approach> 20%sestems

20%http://faculty.mu.edu.sa/iazuaiber/APM 3:16.

- Bbarson, [J@Heinich,R.The](#) sestem approach to instruction, davi
 1966Convention, San Deigo(audiotape).Boulder: National Tape Rrepository,
 University of Colorado. Also reported in the system , Auiovisual instruction.
 1966> 11. 431 - 433.

- Bern,H. A. Wanted: Educational engineers Phi Delta Kappan, 1967, 48, 230
 – 236.

- Corigan, R, E, Kaufman, R. A. Why System engineering. Palo Alto, Calif.
 Fiaron 1966.

- Eldridge, Maxims for a modern man. Carnbury, N,j, : A. S. Barnes. 1965.

- Kaufman, R, A, Corrigian, R.E. Corrigian. B. O. & Goodwin, D,L. Steps and
 Tools of system analysis in education, functional analyses in education, Task
 analyses in education, Methods- means analyses in education, An interim
 generic probles solving model, An exercise in the analyses of planned change
 in education, (Eight pamphlets prepared for operation PEP)San mateo Clif.:
 San Mateo County Department of Education, 11967.

- Mauch, J A systems analyses approach to education, Phi Delta
 Kappan.1962, 43, 158 – 1161.

Silvern, L, C, Cybernetics and education, K-12 Audiovisual, 1968, 13, 267
 0175.

خەسلەتەکانی سیستمەکه (پلەبەندی) ئەوەیە که: پێک دێت لە چەند بەشیکی پیشتر زانراو بە مەرجی کارلێک یان تەواوکاری یان یەکییتی یان پەيوەندی ھاوبەش، سیستمەکه ئامانجێکی دیاریکراوی ھەبێت که سەرچەم پێکھاتەکانی ھەول بەدەن بۆ بەدیھێنانی و بپۆرێت و ئەندازەگیری بکری و پێک دێت لە کۆمەڵێک توخم و سیستمی بالا (super system) و لقەسیستم (sub system)، که ھەر سیستمێکی بەشێک دێت لە سیستمێکی بالاتر، یاخود بنەرەت یان ھاوشان دێت بۆ سیستمێکی دیکە.

خاوەنی پەرتووکه شیعریی (مرتقى الوصول) دەلێت:

"ھەر کردارێک مەوقەکان ئەنجامی ئەدەن، یان وەسیلە یان مەبەستە، یەکیک لە پێنج ئەھکامەکش بەسەریدا جی بەجی دەبێت، بەشیوەیەک که ئەگەر مەبەستیکی تێدا نەبێت، ئەوا ئیعتیباری نابێت وەک مەبەست، بەلام دەکرێت ببێتە وەسیلە یەک بۆ شتێکی تری سەرروی خۆی. رەنگە ھەندێ جارێش ھاوکات ببێتە وەسیلە و مەبەست"^۱. بەم پێیە، دابەشکردنی مەبەستەکان بە پلەبەندی نێوانیان بەپێی جۆر و شیوەیان بەم جۆرەن:

جۆری یەکەم: ئاستی پەيوەندی ناوخوای لەنێوان خودی مەبەستە شەرعییەکان، ئەمیش لە دوو لقە ئاستدا دێت:

یەکەم: سیستمی پەيوەندی لەنێوان بێژەکانی رەھایی مەبەستە شەرعییەکان.
دووەم: سیستمی پەيوەندی لەنێوان مەبەستە شەرعییەکان و ویستراو (مەبەست)ی مەبەستەکان.

^۱ مخدوم، قواعد الوسائل. ۹۲۷. بە وەرگرتن لە: أبو بکر بن عاصم الاندلسی که پەرتووکی (الموافقات)ی کردووە بە شیعر بە ناوی: نیل المنی، لە پەرتووکه شیعریی: مرتقى الوصول. پڕوانە: ابن بابە، محمد فال، شرح المرتقى، دەستنووسی ۷۶/۱۰.

جۆرى دووھم: ئاستى پەيوەندىي دەرەكى لەننۆان مەبەستە شەرعىيەكان و دەوروپەريان، ئەمىش گۆرپاۋەكانى شوپن و كات و بار و مرقۇ دەگرپتەوھ^۱.

پەلەبەندىي سىستىمى مەبەستەكان بۆ دوو جۆر:

يەكەم: سىستىمى كراو، دەناسرپتەوھ بە كارتپكردن و كارتپكران بە دەوروپەرى.

دووھم: سىستىمى داخراو، دەناسرپتەوھ بە كارتپنەكردن و كارتپنەكران بە دەوروپەرى.

پەلەبەندىي ھۆكارەكانى مەبەستەكان

يەكەم: ھۆكارە سەربەخۆكان: كە كاريگەرى راستەوخۆى ھەيە لە پوودانى ھۆكارە شوپنكەوتەكان و سوودبەخشە لە ئەندازەگىرى و شروڤە و تپگەپشتنى بابەتى گۆرپاۋ، لە روانپن بۆ داھاتوو و كاريگەرىيان.

دووھم: ھۆكارە شوپنكەوتووھكان -دووھمىيەكان-: ئەو شتانەيە كە جىي شروڤە و لپكۆلپنەوھن بۆ زانپنى ھۆكار و ئاماژەكانى روودانپان و رادەى توانپنى پپشپپنپكردنپان پپش روودانپان.

سپپەم: ھۆكارە ناوھندىيەكان: ئەو شتانەيە كە بە ھۆيانەوھ كاريگەرىي ھۆكارە سەربەخۆكان بۆ لپوھى تپ دەپەپپت بۆ ھۆكارە شوپنكەوتووھكان^۲.

---

¹ See: Open System Closed System. Isolated.

Systemhhttp://en. Wikipedia.org/wiki/open -system- 28% systems-
thiory29%

<http://en.wikipedia.org/wiki/Closed-system>.

<http://en.wikipedia.org/wiki/Isolated-system>.

^۲ مەبەست لە گۆرپاۋە سەربەخۆكان برپتپپە لە. Independet Variables

وھ مەبەست لە گۆرپاۋە شوپنكەوتەكانپش برپتپپە لە: Dependent Variables

دابه شکردنی مه به سته کان به پي گرنگيان

به پي گرنگيان مه به سته کان دابه ش ده کړين بۆ چه ند ئيعتباريک، بۆ نمونه: گرنگي مه به سته شه رعيه که به به راورد به گرنگي مه به ستيکي شه رعي ديکه و گرنگي مه به سته شه رعيه که بۆ مسولمان، پاشان گرنگي کرداري مړؤف به گویره مه به سته شه رعيه که.

هر چي زه روورته مه به ستيکي شه رعيه به به راورد به مه به ستيکي شه رعي ديکه، ئه مه خولگه ي داخوازيه کاني پيداچوونه وه به به کورته له پي ناني مه به سته زه رووريه کان له پينچ مه به سته به ناوبه گه که. گرفتيش له وه دا نيه که ئه مه به سته يان شه رعيه يا خود ئويان، به لکو گرفت ئه وه به: ئايا ئه مه به سته يا خود ئويان مه به ستيکي شه رعي زه رووريه يان نا؟ ئه مه گرفتيش سه رچاوه ي کورته له پي ناني مه به سته زه رووريه کانه له پينچ دانه دا، ئه وانيش: پاراستني ئايين و نه فس و عقل و وه چه و سامان، هه روه ها له وه دا به که ته نها ئه مه پينجه گرنگن و جگه له مان يا پيويستن يا خود ته واوکارين.

سوودي ئه مه ئيعتباره ش له جياکردنه وه مه به سته شه رعيه گرنگ و پيويست و ته واوکاريه کانداه، له کاتي پيويستدا بۆ پيشينه دان (ترجيح) به مه به سته کان، به جورک مه به ستي زه رووري پيش ده خريت به سه ر مه به ستي پيويست و ته واوکاری و مه به ستي پيويست پيش ده خريت به سه ر ته واوکاری، له به دوا داچوونيشدا ئه مه

مه به ستيش له نيوه نده کانيش بریتيه له: Intermediate Variables

فاکتري هه مو ئه مانه ش دروستبووني ناوه کي په يوه ندي نيوان مه به سته کان، له ئه نجاميشدا دروستبووني سيستم.

¹ بزا عبد النور، هه مان سه رچاوه. ۷۷.

پیشینه‌دان نییه له نیوان مه به‌سته‌کاندا، به‌لکو پیشینه‌دانه له نیوان پله‌ی به‌رژه‌وندییه‌کان که مه به‌سته شهرعییه‌کان هه‌لیانده‌گرن و له‌خویان ده‌گرن.

به‌لام به‌روانین له مه به‌سته شهرعییه‌کان له روانگه‌ی ته‌کلیفبوونه‌وه، مه به‌سته شهرعییه‌کان به‌جیاوازی گرنگیان و جیاوازی حوکی وازهینان له یه‌کیکیان به‌لام به‌ته‌واوی نا، به‌لام مه به‌سته‌کانی هاوبه‌شن له‌وه‌دا که هه‌موویان داواکراون کردار به‌داخوازییه‌کانیان بکریت، بۆیه دروست نییه وازهینان له یه‌کیکیان به‌ته‌واوی، به‌م پییه هه‌موو مه به‌سته شهرعییه‌کان گرنگن به‌گشتی و به‌وه‌ی وازهینان له هه‌ریه‌کیکیان وازهینانه له ته‌کلیفک که دروست نییه وازلپهینانی به‌ته‌واوی.

به‌لام گرنگترینی ئه‌م دابه‌شکردنانه‌ی په‌یوه‌ستن به‌کرداری مرقه‌وه، ئه‌ویش گرنگی کرداری مرقه‌ به‌پیی مه به‌سته شهرعییه‌که. له‌ناو کرداره‌کانی مرقه‌دا هه‌یه زه‌رووره بۆ به‌دیهینانی مه به‌سته شهرعییه‌که و هه‌یانه پیویسته و هه‌شیانه ته‌واوکارییه بۆ به‌دیهینانی مه به‌سته شهرعییه‌که.

بۆیه ده‌بیته پیوه‌ریک هه‌بیته له‌بار بیته بۆ پیوانی سه‌رجه‌م جوره‌کانی مه به‌سته شهرعییه‌کان له‌و رووه‌وه که گرنگن، یاخود پیویستن، یاخود ته‌واوکاری، ئه‌ویش به‌م جوره‌یه:

- هه‌ر شتی‌ک په‌کی بکه‌ویته له‌سه‌ر شتیکی دی، شتی دووه‌م ده‌بیته زه‌روور بۆی:

• هه‌ر مه به‌ستی‌ک به‌دی نه‌یه‌ت مه‌گه‌ر به‌بوونی مه به‌ستیکی شهرعی دیکه، ئه‌وه ئه‌وه‌یان گرنکه بۆ مه به‌سته‌که.

• هه‌ر مه به‌ستی‌ک نه‌یه‌ته دی مه‌گه‌ر به‌بوونی کاریکی دیاریکراو له‌لایه‌ن مرقه‌وه، ئه‌وه ئه‌و کاره زه‌رووره بۆ ئه‌و مه به‌سته.

- ھەر شتېك بېيىتە ھۆى ئاسانكارى بۆ شتېكى دى، ئەو ھە شتە پېۋىستە بۆ شتەكەى سەرەتا:

- ھەر مەبەستېك ئاسانكارى بىكات بۆ بەدېھىنانى مەبەستېكى شەرعى دىكە، ئەو ئەو مەبەستەى يەكەم پېۋىستە بۆ مەبەستى دووھم.
- ھەر مەبەستېك پېۋىستى بە كارېك بېت بۆ بەدېھىنانى لەلايەن مەۋقەو، ئەو ئەو كارە پېۋىستە بۆ ئەو مەبەستە.

- ھەر شتېك باشتر بېت بۆ شتېكى دىكە، ئەو شتەى يەكەم تەواوكارىيە بۆ دووھم:

- ھەر مەبەستېك باشتر بېت بۆ بەدېھىنانى مەبەستېكى شەرعى دىكە، ئەو مەبەستى يەكەم تەواوكارىيە بۆ مەبەستى دووھم.
- ھەر مەبەستېك باشتر بېتە دى بە ئەنجامدانى كارېك لەلايەن مەۋقەو، ئەو ئەو كارە تەواوكارىيە بۆ ئەو مەبەستە^۱.

دابەشكردىنى مەبەستەكان بۆ مەبەست (لە) شتېك و مەبەست (لەناو) شتېك:

سەرجم مەبەستە شەرعىيەكان لەسەر دووانەيىيەك وەستاون كە يەكتر تەواو دەكەن، بۆ وئىنە: ھەر مەبەستېك لايەنېكى ھەيە پەيۋەستە بە تاكەو ھە لايەنېكى پەيۋەست بە كۆمەلەو ھە ئەمەش دووانەن، لايەنېكى پەيۋەست بە دلەو ھە لايەنېكى پەيۋەست بە كىردارى ئەندامەكان، ئەمەش دووانەيەكى دىكەن ھە مەبەستېك لايەنېكى ئەنجامدانى رووكارىيە ھەيە لايەنېكى بابەتى جەۋھەرىيە ھەيە، ئەمەش دىسان دووانەيە، سەرجم ئەم دووانەيىيانە يەكتر پتەو تەواو دەكەن بۆ بەدېھىنانى شتېكى مەبەست لە شەرعدا.

---

^۱ بۆ زانىارى پتر بىروانە: آل سعود، عبد العزيز بن سطا، اتخاذ القرار بالمصلحة، الرياض، جامعة الإمام محمد بن سعود الإسلامية، ۱۴۲۶ھ - ۲۰۰۵م. ج ۱ - ص ۲۱۰- ۲۱۳.

گرفت هه يه له گرانیی دابه شکردنیکی ئاشکرا، سهرجه م لایه نه جه وهه ری و رووکه شییه کان کۆ بکاته وه له یه ک بابته دا بۆ هه ر مه بهستیکی شه رعی، جا چ به شی و تاییه ت بیّت یا گشتی و گشتگیر، بۆیه به کاره یّنانی ده ربړینی (له شتیك) و (له ناو شتیك) دیته پيش، بۆ جیا کردنه وه ی مه بهست له شتیك و مه بهست له ناو شتیك، به شیوه یه ك ریگه بدات به ده ربړین سه باره ت به دوو لایه نی جه وهه ری و رووکه شی له یه ك بابته دا بۆ هه ر مه بهستیکی شه رعی.

مه بهست له وته ی (له ناو شتیك): ئاوه لکاری شوینی (له ناو) حاله تییه و ئه وهش بنه رته تییه تیایدا، رهنگه بۆ چه ند واتایه کی دیکه به کار بیّت و زانایانی (النحو) به تیروته سه لی له سه ری دواون له کتیبه کانی تاییه ت به واتای پیته کان^۱، بۆیه واتای ویستراو له ئامرازی (له) له رسته ی: "مقصد الله عز و جل فی الخلق و فی التشریع." حاله تییه و به م پییه ش واتای ده ربړینی (مه بهستی به دیه یّنه ر له به دیه یّنان) بریتییه: له وه ی ویستراوه به دی به یّنریت له هه ر تاکیک له وان. مه بهست له ده ربړینی (مه بهستی یاسادانه ر له یاسادانان) بریتییه: له وه ی ویستراوه به دی به یّنریت له یاسادانان بۆ هه ر تاکیکیان.

مه بهست له (له ناو): واتای مه بهست له ئامرازی (من) له ده ربړینی "مقصد الله عز و جل من الخلق و من التشریع." بریتییه: له وه ی که (من) بۆ ئامانجه، وهك: (أخذته من الصندوق)، برده م له ناو سندوقه که^۲...

^۱ ابن ام قاسم المرادي الجني، الداني في حروف المعاني، تحقيق: فخر الدين قباوة، ومحمد نديم فاضل، ط الأولى، ١٤١٣هـ - ١٩٩٢م، بيروت، دار الكتب العلمية للنشر والتوزيع، ص ٧٧ - ٧٨. و: ابن هشام أبو محمد عبد الله الانصاري، ت ٧٩١هـ، مغني اللبيب عن كتب الأعاريب، تحقيق: محمد محي الدين عبد الحميد، ط الأولى، بيروت، المكتبة العصرية، ١٤١١هـ - ١٩٩١م. ص ١١١.

^۲ تیبینی ئه وه بکه له بری اخذت، اخذته به کاره یّنراوه، که ئاوه لئاوه یّك (ضمیر) زیاد کراوه، ده بیچته مفعول به، (من) و (ما) بۆ روونکردنه وه (بیان) زیاد کراوه، پیوسته بۆ سه رته تا و ئامانجی مه بهست بیّت،

پیتی (من) له ژۆربه ی شوینه کاندای بۆ دیاریکردنی سهره تای مه به سته، به لام هه ندیک جاریش هاوکات بۆ دیاریکردنی سهره تا و کو تاییش مه به سته به کار دیت^۱. به ره مه ی ئه م جیاوازیکردنه له وه دایه که مه به سته له شتیک به به کارهینانی ئامپازی (من)، ئه وه بۆ به دیهاتنی ئامانجه شه رعیه که یه لی و دهرئه نجامی خواستراو لی. مه به سته له شتیک به به کارهینانی ئامپازی (فی)، ئه وه بۆ به دیهاتنی دروستیه تی بۆ ههر مرقیق، چونکه یاسادانان وه ک کیسه یه که هه مووی له خو ده گریت و ریزه پر (شادی تی نا که ویت، لی ره وه یه رۆچوون دیته ئاراهه بۆ گشتی، له واتای (فی) و له و تیکسته ی به لگه یه بۆی.

دابه شکردنی مه به سته کان بۆ ره هایه ی مه به سته کان و مه به سته ره ها

(القرا فی) له جیاوازی پازده یه همدایه باسی جیاوازی له نیوان ریسیای فه رمانی ره ها و ریسیای ره هایه ی فه رمان و گشت ئه م جو ره هاوتایانه ی له م شیوازه ن ده کات، چونکه دوو ریسا که جیا ده بنه وه له هه موو ئه م هاوتایانه دا کاتی که ده وتریت: البیع المطلق، ئه لف و لامی سه ر وشه ی به یعه وه هه موو جو ره کانی به یه ده گریت وه، له گه ل وشه ی (مطلق) یشدا تاییه تبوونی به هۆی مه رج یان سیفه تیکه وه تیدا نییه، به لام ئه گه ر بلین: مطلق البیع، ئه وا ئه ندازه ی هاوبه شی نیوان هه موو جو ره کانی به یعمان مه به سته و جگه له به یه شتیک ترمان مه به سته نییه و ههر جو ریک له جو ره کانی ده گریت وه^۲.

به پیچه وانه ی ئه وه ی که ئاوه لئای له گه ل نه بیته، که ئه گه ری هه یه ته واوکاری رسته که بیته و بۆ به شیک بیته (للتبعیض).

^۱ ابن هشام الانصاری، مغنی اللیب، ص ۲۱۳. و ابن جنی، الدانی فی حروف المعانی، ص ۹۷.

^۲ القرا فی: الفروق، أو انوار البروق فی انوار الفروق، ضبطه و صححه، خلیل المنصور، ط الأولى، بیروت، دار الکتب العلمیه، ۱۴۱۸هـ - ۱۹۹۸م، الفرق الخامس عشر، الفرق بین قاعدة الامر المطلق و مطلق الامر، ج ۱

به ره می ئه م جیاوازیکردنه له وه دایه، جیاوازی له نیوان (مه به سستی شه رعی ره ها) بکهین له وهی گشتگیره و سنووردار نییه به سنووریکی تاییه تکه ر له مهرج و سیفهت و جگه له مانیش له پاشگری گشتگیر، که ده بیئت تاییه تکردنیکی ته واو بیئت بۆ گشت تاکه کانی مه به سته کان و هیچ مه به سته کان نه مینیت نه چیتته ناوی.

له نیوان (ره های مه به سستی شه رعی) له وهی بریتییه له ئه اندازه یه کی هاوبه ش له نیوان سه رجه م جوړه کانی مه به سته کان که پیی بوتریئت مه به سست و راسته بۆ تاکیک له مه به سته کان و وشه ی (ره های) یان کردووه به ئاماژه بۆ ئه اندازه ی هاوبه شی تاییهت که دروسته بۆ ته نها تاکیک.

ئه مه ش روون ده کهینه وه له به شی داهاتوو، پشتیوان به خودای گه وره.

ص ۱۲۸. حاشیه ابن الشاط على الفروق للقراقي، ص ۱۲۸. حاشیه ابن الحسين المكي المالكي، ضمن حاسیه ابن الشاط على القراقي ص ۱۴۰.

بەشى دووھم

رەھايىي مەبەستە شەرعىيەكان

پوانىن لە رەھايىي مەبەستە شەرعىيەكان بە پلەى يەكەم، روانىنە بۆ جۆرايەتى و چەندايەتتى مەبەستە شەرعىيەكان بە مەبەستى يەكەم. پاشان بە پلەى دووھم، روانىنە بۆ ھۆكارى ھاوبەشى نىوان سەرجم مەبەستەكان، ئەويش بەرژەوندىيە بە مەبەستى دووھم.

ئەگەر وتمان: رەھاي مەبەستى شەرعى: ئەو ئەماژەمان داوھ بە (رەھا) بۆ ئەندازەى ھاوبەشى نىوان سەرجم جۆرەكانى مەبەستەكان و ئەويش ئەو مەبەستانەيە كە دروستە بۆ تاكىك لە تاكەكانى، پاشان ئەم رەھايەى ئەماژەى بۆ كرا، دراوھتە پال شەرعىت بۆ جياکردنەوھى لە رەھاي مەبەستەكانى مروؤ و رەھاي فەرمانەكان و رەھاي جگە لەمانىش و رەھاي سەرجم راستىيەكان، بۆيە دامانە پالى، تەنھا بۆ جياکردنەوھ و ئەويش ھاوبەشى تايبەتە كە دروستە بۆ تاكىك لە تاكەكانى مەبەستەكان و بەمەش جياوازييەكە دەرکەوت لەنىوان مەبەستى رەھا و رەھاي مەبەستەكان^۱.

---

^۱ القرافي، انواء البروق في انواع الفروق، ج ۱ ص ۱۲۸. حاشية ابن الشاط على الفروق للقرافي، ص ۱۲۸. حاشية ابن حسين المكي المالكي ص ۱۴۰.

بەم پێیە رەهای مەبەستی شەری بریتیە لە (رەهای بەرژەوێندییە رێپێدراوەکان). هەر بەرژەوێندییەکی رێپێدراو بە هەر ئەندازەیەک، بریتیە لە بەشی هاوبەشی نێوان سەرچەم مەبەستە شەرییەکان و خاڵی نییە لە هیچیان. بەمش مەبەستە شەرییەکان جیا دەبنەوێ لە مەبەستەکانی دیکە و دیسان بەمش مەبەستی شەری جیا دەبێتەوێ لە مەبەستە شەرییەکانی دیکە، لەمەشەوێە دابەشکردنی مەبەستەکان بۆ مەبەستی تایبەت بە بەدیھێنانی بەدیھێنراوەکان و مەبەستی تایبەت بە دانانی یاسا.

مەبەستەکانی بەدیھێنانی بەدیھێنراوەکان

مەبەستەکانی بەدیھێنانی بەدیھێنراوەکان دابەش دەبن بۆ دوو بەش: مەبەستەکانی بەدیھێنەر لە بەدیھێنانی بەدیھێنراوەکان، ئەویش: ئەوێە کە ویستراوە لە بەدیھێنانی بەدیھێنراوەکان لە سەرەتا و کۆتایی و مەبەستەکانی بەدیھێنەر لە بەدیھێنانی بەدیھێنراوەکان، ئەویش: ئەوێە کە ویستراوە بەدی بێت لە هەر تاکێک لیان -لە بەدیھێنراوەکان-.

مەبەستی بەدیھێنەر لە بەدیھێنانی بەدیھێنراوەکان -بە واتای یەکەم-:

مەبەستی بەدیھێنەر لە بەدیھێنانی بەدیھێنراوەکان بریتیە لە: (پەرستن)، ئەویش ھەموو ئەو شتانەێە کە خوا خۆشی دەوێن لە وتە و کرداری ئاشکرا و پەنھان. (ئێبن تەیمیە) دەلالت: "پەرستن: ناویکی کۆکەرەوێە بۆ ھەموو ئەوانەێ خوا خۆشی دەوێن و قایلە پێیان لە وتە و کرداری ئاشکرا و پەنھان." ھەرەھا دەلالت: "پەرستنی خوداش ئامانجێکی خۆشەویستە لای ئەو، قایلە پێی و

به‌ديه‌ئىراوه‌كانىشى بۆ دروست كىردووه^۱. "بۆيه ئو كىردارانه‌ش خوا خۆشى ده‌وئىن و پئىيان قايله، ئه‌وانه مه‌به‌ستى به‌ديه‌ئىنه‌ره كه ويستراره له به‌ديه‌ئىنانى به‌ديه‌ئىراوه‌كان له سهره‌تا و كۆتاييدا، ده‌ويستريّت له به‌ديه‌ئىراوه‌كان سهرجه‌م كىرداره‌كانيان بىّ هه‌لاوێرد له‌وانه بىّت كه خوا خۆشى ده‌وئىن و قايله پئىيان، ئه‌مه‌ش دوو ده‌رئه‌نجامى هه‌يه: يه‌كه‌م: جىبه‌جىبه‌كىردنى په‌رستن وه‌ك خو، دووه‌م: كه ده‌رئه‌نجامى خالى يه‌كه‌مه، له گۆرپى هه‌موو خوييه‌ك بۆ په‌رستن. چونكه مه‌به‌ستى خوداى گه‌وره له به‌ديه‌ئىنانى به‌ديه‌ئىراوه‌كان، برىتييه له په‌رستنى (خودا). پاداشتى جىبه‌جىبه‌كىردنى ئه‌م مه‌به‌سته‌ش -واته په‌رستنى خودا-، برىتييه له به‌ده‌سته‌ئىنانى به‌خشش و قايلبوونى و دووربوون له سزاي. په‌رستنىش له‌سهر دوو بنه‌ماى گه‌وره ده‌وستيّت: جگه له خودا نه‌په‌رستريّت و خوداش به‌و شيوه بپه‌رستريّت كه خۆى دايناوه.

خودا ده‌فه‌رمويّت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ [سورة‌ الذاريات: ٥٦] فه‌رمايشتى: "إلا ليعبدون"، له زمانى عه‌ره‌بىدا پيى ده‌وترىّت هه‌لاواردنى موفه‌رپه‌رغ(الإستثناء المفرغ) كه له گشتگىرتىن جوّره‌كانى هه‌لاواردنه، واته: "نه‌ مروّف و نه‌ په‌ريم بۆ هىچ شتىكى تر دروست نه‌كىردووه، جگه له په‌رستن. "پيى لاى له فه‌رمايشتى: "ليعبدون" بۆ هۆكارييه و ئه‌م هۆكارييه‌ش بۆ روونكىردنه‌وه‌ى دانايىيه له به‌ديه‌ئىنان. هۆكاريى په‌يوه‌ست نىيه به هۆكاره‌وه، واته برىتييه له ويستى شه‌رى نه‌ك گه‌ردوونى ئه‌ندازه‌گىرى، چونكه ئه‌گه‌ر وا بووايه، ئه‌وه ده‌بوو سهرجه‌م به‌ديه‌ئىراوه‌كان به‌نده‌ى ئه‌و بوونايه و بىانپه‌رستايه، كه ئه‌مه‌ش وا نىيه، به‌لكو هۆكاريى ئامانجىيه و پيوىست نىيه. چونكه هۆكاريى ئامانجىيش بۆ روونكىردنه‌وه‌ى ئامانج و مه‌به‌سته له كىرداره‌كه، به‌لام ره‌نگه روو بدات و ره‌نگه

^۱ ابن تيمية، كتاب العبودية، تحقيق: على حسن على عبد الحميد الحلبي، دار الاصاله، الاسماعيليه، ١٤١٩هـ ص ١٩.

رویش نه دات، وهك: قهله مه كه م دادا بۆ ئوهى پيى بنووسم، رهنكه بنووسيت و رهنكه نه شنووسيت. هۆكارى پيويست واته: ئه نجامى هۆكاره كه له سهر هۆكاره كه ده وه ستيت و ده بيت روو بدات و له پيشيشيه وه روو بدات و په يوه سته پييه وه. بۆ ويته: په نجه ره كه شكا به هوى ژورى گه رماوه. فرمايشتى: "الا ليعبدون" واتا كراوه به: الا ليوحدون (ته نها بۆ ئوهى به تاك و ته نهاى بزائن)، ئه مه ش راسته، واتاش كراوه به: ملكه چ ده بن بۆى به فرمانبه ردارى و جيبه جيكردى فرمانه كان و وازه ينان له وانهى ريگرى لى كراوه و له په رستنيشى ئه وه يه كه به تاك و ته نها بزائيت و ئه مه ش داناييى (حيكمه تى) به ديه ينانى په رى و مروقه^١. مه به ست - خواش زاناره - ته نها به رپاكردى په رسته كان نيه به وته و كردار له كاته زانراوه كانى په رستن، به لكو ئامانج له به ديه ينانى مروقه و په رى ئه وه يه كه په رستن حاله تى به رده واميان بيت و سيفه تيكى هه ميشه يبيان بيت و ساغ بۆ خوا بيت، واته يه كه خوا په رستى له په رستراويتيدا، له به ته نها خوا په رستى و هاوبه ش بۆ دانه نانى.

مروقه پيويسته هه موو كردار و هه لسوكه وته كانى به و شيويه بيت كه ياسادانه ر فرمانى پي كرده وه، بى جياوازى خسته نيه نيوان ئه وانهى پبيان ده وتريت په رستن و ئه وانهى له زاراوه دا پيى ده وتريت خوو يان مامه له و روونكرده وهى ئه وهى كرداره شه رعييه كان هه مووى په رستن و هه روهك له سهر موسولمان پيويسته نويز بكات به شيوهى شه رعيى خوى، هه ر به و شيويه ش له سهر يه تى كرپن و فروشتن بكات به شيوازه شه رعييه كهى، به كورتى ئه وهى كه په رسته كان هه موو كرداره شه رعييه كان ده گرته وه، به م واتايه شتيكه نابيت راجيايى له سهر بيت، چونكه كو كه له گه ل

^١ العثيمين، محمد بن صالح، القول المفيد على كتاب التوحيد، تحقيق سليمان بن عبد الله بن حمود ابوالخيل، وخلص بن علي بن محمد المشيقح، ط الأولى، دار العاصمة، ١٤١٥هـ - ص ١٩ - ٢٠.

فهرمايشتی خودا: ﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ [سورة الأنعام: ۱۶۲-۱۶۳].

و فهرمايشتی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِعِبَادُونَ﴾ [سورة الذاریات: ۵۶]. بویه هر کرداریک خوا خوشی بویت و خاوه نه که ی مه بهستی پاداشت بیت و بهو شیویه بهو که داواکراوه، نه وه په رسته^۱.

که په رستن مه بهستی به دیهیننه ر بیت له به دیهینان، نه وا به ندایه تی مه بهستی به دیهیننه ره له ناو به دیهینان، هر نه ویشه -اته به ندایه تی- مه بهسته کانی په یوه ندی نیوان په رستن و به ندایه تی و په یوه ندی نیوان په رستن و به ندایه تی پروون ده بیته وه پاش زانینی جیاوازی نیوانیان، له (شیخ صالح الفوزان) یان پرسى: جیاوازی نیوان په رستن و به ندایه تی چیه؟ وه لامي دایه وه: "جیاوازی هیه له نیوان په رستن و به ندایه تی، په رستن بریتیه له: جیه جیکردنی فرمانه کانی خودا له فرمانه رداریه کان و دوورکه وتنه وه له قه ده غه کان. هرچی به ندایه تیشه: اته فرمانه رداریه به ده مه وه چوون و پابه ندبون، نه مه یان روو له که سه کان ده کات، خه لکی هه موویان به نده ی خودان، به لام هه یانه به ندایه تیه که ی بو خودا به ویست و ئاره زووی خویه تی، نه وانیش باوه رداران، هه شیان به ندایه تیه که ی ناچاریه، به واتای ده که ویتنه ژیر نه ندازه گیرییه کانی خودا و حوکه کانی و نه وانیه به سه ریدا دیت، بویه نه وه به نده یی خوداییه، به نده ییه کی گشتیه. "خودا ده فه رمویت: ﴿إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا﴾ [سورة مریم: ۹۳]. اته: "هرچی له ئاسمانه کان و زه ویدایه، هه موویان ده گه رینه بولایه خودا به به ندایه تی."

^۱ آل سعود، سطاتم بن عبد العزیز، نفس المصدر، ج الاول، ص ۳۸۵.

هه موویان به ندهی خودان، به لام هه یانه به ندایه تییه که ی بژارده و
 فه رمانبهرداری خۆیه تی و ئەمەش داواکراوه، هه شیانه به ندایه تییه که ی ناچاری و
 دهره وهی ویستی خۆیه تی، فه رمانبهرداری خۆی نییه، به لکو به ندهی خودایه به
 واتای هه ژاری، ئەوه یه که لای خودایه و ئەوهی به سه ر ئەوانی تریشدا دیت به سه ر
 ئەویشدا دیت و ئەنجامه که شی بۆ لای خودایه و له دهستی دهرناچیت^۱.

مه بهستی به دیهینەر له ناو به دیهینان

مه بهستی به دیهینەر له به دیهینان، بریتییه له (به ندایه تی) به هه لبژاردنی
 خۆیان، بۆ خۆبه گه وره زانین و خۆبجوو ککردنه وه. به ندایه تی، بۆ خۆبه گه وره زانین
 یان خۆبجوو ککردنه وه، پێویستی به (باوه پ) ه، چونکه ئەو بیروباوه ری به لگه ی بۆ
 هینراوه ته وه، و واتای به ندایه تی ده هیئتیه دی له داوی ئیسلام، باوه رهینانه به
 خودا و فریشته کانی و کتێبه کانی و پیغه مه به ره کانی و روژی داوی و ئەندازه گیری
 چاک و خراپی. خودا ده فه رمویت: ﴿قَالَ الْأَعْرَابُ ءَأَمَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا
 أَسَأْتْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ، لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ
 شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ [سورة الحجرات: ۱۴].

باوه ری راستیش ئەوه یه که گوپرایه لی ئاشکرای تیدا بیّت، تا داوی
 (وه رگرتن) ی پێ بکریّت له خودای گه وره له په رستن و فه رمانبهرداری که داوا
 کراوه، بیّتیه دی له هه ر تاکێک له تاکه کانی به دیهینراوان، به جوړیک که به یّتیه
 سه رووی جیبه جی ککردنیک که ته نها پێویسته کان له کۆل ده خات و زیادی ده کات بۆ
 به دهستهینانی پاداشت. موقوف له سه ره تادا ده یه ویت له گونا ه دوور بکه ویتیه وه،

^۱ الفوزان، صالح الفوزان، شرح رسالة العبودية لابن تيمية، اعتنى بها فهد ابراهيم الفعيم، ط الأولى،
 ۱۴۳۵هـ دار ابن الجوزي، الرياض، ص ۱۱.

پاشان پاداشت به دهست بهیښت، ئەمەش له گەل سروشتی مرقدا کۆکه و له گەل
 ریڤای: "دورخستنه وهی خراپه له پېشتره له به دهستهینانی به رژه وهندی".^۱ به لام
 هیه له مانه به رزتره و له مه به ستیشدا پیداکری زیاتری له سەر کراوه، ئەویش
 به دیهینانی پلهی (وه رگیران) ه.

به ندایه تی ته ووترین پلهی گوپرایه لیکردنه، به ندایه تی له مه به ستهکانی
 به دیهینه ره له به دیهینان، ئەویش مه به سستی په رستنه و بنچینه ی یاسادانانیه تی،
 ئەویش پله یه که خودا کردوویه تی به وه سف بو پیغه مبه ران - بژارده ی ناو
 به دیهینراوه کانی دروودی خودا له سەر هه موویان - و بو ته ووترینی به دیهینراوه کانی
 پیغه مبه ری ئەمین، محهمه د (دروود و سهلامی خودای له سەر بیئت).

(ئین تهیمیه) ده لیت: "خودا وه سفی بژارده ترین به دیهینراوی خوی کردوه به
 بهنده ی خوی".^۲ (ابن القيم الجوزیه^۳) ده لیت: "خودا به ندایه تی کردوه به وه سف
 بو ته ووترینی به دیهینراوه کانی و نزیکترینی له خوی". بویه دهفه رمویت: ﴿لَنْ
 يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ
 عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا﴾ [سورة النساء: ۱۷۲] و
 دهفه رمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ
 يَسْجُدُونَ﴾ [سورة الأعراف: ۲۰۶]، ئەمەش روونی دهکاته وه که وهستانی ته واو له
 فه رمایشتی: ﴿وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ

^۱ آل سعود، عبد العزيز بن سظام، المرجع السابق ص ۳۸۷.

^۲ ابن تیمیة، المرجع السابق، ص ۲۱.

^۳ ابن قیم الجوزیه (۶۹۱ - ۷۵۱هـ)، مدارج السالکین بین منازل ایاک نعبد و ایاک نستعین، دار الکتب العلمیة،

بیروت - لبنان - ط الأولى، ج ۱ - ص ۱۱۵ - ۱۱۷.

وَلَا يَسْتَخْسِرُونَ ﴿ [سورة الأنبياء: ١٩]، پاشان دهست پي دهكات هه: ﴿يُسَيِّحُونَ اللَّيْلَ
وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ﴾ [سورة الأنبياء: ٢٠]، ئەمه دوو رسته‌ی ته‌واو و سه‌ربه‌خۆن، واته
ئەوه‌ی له ئاسمانه‌كان و زه‌ويدان به‌نده و مولکی ئه‌ون، پاشان رسته‌یه‌کی دیکه
دهست پي دهكات هه و ده‌فه‌رمویتی: "ئەو فریشتانه‌ی لای خۆین، خو به‌گه‌وره
نازانن له په‌رستنی خودا و لووتی لی‌ ناکن - لی‌ بی‌زار نابن -، خۆیان گه‌وره‌ ناکن
و ئاخیش هه‌ل‌ناکی‌شن، تا سارد و ماندوو ببن و لی‌ داب‌پ‌پ‌ین، ده‌وتریتی: حسر و
استحسر، کاتی‌ک ماندوو و شه‌که‌ت بوو، به‌ل‌کو په‌رستن و یاد‌کردنیان وه‌ک هه‌ناسه‌یه
بو نه‌وه‌ی ئاده‌م، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویتی: ﴿وَوَهَبْنَا لِذَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ
أَوَّابٌ﴾ [سورة ص: ٣٠]، هه‌روه‌ها له‌باره‌ی مه‌سیحه‌وه ده‌فه‌رمویتی: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا
عَبْدٌ أَعْمَنَّا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ [سورة الزخرف: ٥٩]، جا ئامانه‌که‌ی
کرده به‌ندایه‌تی نه‌ک په‌رستراویتی، وه‌ک ئەوه‌ی گا‌وره‌ دوژمنه‌کانی - واته‌ دوژمنی
مه‌سیح - ده‌ل‌ین^١. وه‌سفی به‌پ‌یزترین و پ‌له‌ به‌ر‌زترین به‌دیه‌پ‌ن‌راوه‌کانی کردووه به
به‌ندایه‌تی له‌ به‌پ‌یزترین پ‌له‌دا، که ده‌فه‌رمویتی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَى
عَبْدِنَا فَاْتُوا بِسُورَةٍ مِّمِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
﴿٢٣﴾ [سورة البقرة: ٢٣] و ده‌فه‌رمویتی: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ

---

^١ ل‌یره‌دا نووسه‌ر گ‌شت‌گیریه‌ک ده‌کات سه‌رباره‌ت به‌ گا‌وره‌کان که ورد نییه، چونکه له‌ناو گا‌وره‌کاندا
خه‌ل‌کانیکی ژور هه‌ن که ته‌نها خودا ده‌په‌رستن و عیسا ته‌نها وه‌ک پ‌یغه‌مبه‌ری‌ک ده‌ناسن نه‌ک وه‌ک
په‌رستراو، به‌لام به‌شیکی گه‌وره‌ی ئەم جو‌ره‌ گرفتانه له‌وه‌دایه که راگه‌یاندن ته‌نها ئەوانه‌ ده‌رده‌خات که
باسی خاچ و په‌رستنی عیسا ده‌کن و ئەمه‌ش وینه‌یه‌کی دروستی ناو گا‌وره‌کان نییه، هه‌ر وه‌ک چۆن
له‌ناو موسو‌لمانانیش بو خه‌ل‌کانی روژئاوا گروپه‌ په‌گیره‌کان ده‌رده‌خ‌پ‌ین و موسو‌لمانان ده‌ل‌ین ئەوانه
وینای ئیسلام ناکن و دوورن له‌ ئیسلام. (وه‌رگ‌پ‌)

لِّلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿١﴾ [سورة الفرقان: ١] ههروهه دهفه رموئیت: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا﴾ [سورة الکهف: ١]، بویه ناوی بردووه به بهنده له پلهی ناردنه خواره وهی کتیبه کهی و له پلهی کیپرکی که بتوانن هاوشیوهی بهینن و دهفه رموئیت: ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا﴾ [سورة الجن: ١٩]، بویه به بهنده باسی دهکات له پلهی بانگکردن بو لای خوئی و دهفه رموئیت: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ ءَايَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [سورة الإسراء: ١]، بویه به بهنده باسی کردووه له پلهی شه ورپوهی. له فهرموودهی صه حیددا^١ هاتووه که پیغه مبهه (دروودی خوی له سهه بیئت) فهرموویه تی: "لا تطروني كما اطرت النصارى المسيح ابن مريم فانما انا عبد، فقولوا عبد الله ورسوله." له فهرمووده دا هاتووه: "انا عبد، اكل كما يأكل العبد، اجلس كما يجلس العبد."^٢ له فهرمووده صه حیهه کانی ئیما می بوخاریدا هاتووه له (عهبدواللهی کورپی کورپی عمرو) فهرمووی^٣: "قرأت في التوراة صفة محمد صلى الله عليه وسلم: محمد رسول الله، عبي ورسولي، سميته المتوكل، ليس بفظ ولا غليظ، ولا صخاب بالاسواق، ولا يجزي بالسيئة السيئة، ولكن يعفو ويغفر."^٤

^١ اخرجه البخاري، الجامع الصحيح، بيروت - دار طوق النجاة - ط ١ - ١٤٢٢هـ (١٦٧/٤/٣٤٤٥) و (١٦٨/٨-١٧٠-٦٣٨٠) من حديث ابن عمر.

^٢ رواه ابن سعد، الطبقات الكبرى، تحقيق، علي محمد عمر، ط ١، ١٤٢١هـ القاهرة - مكتبة الخانجي، ١/٣٢٨ من حديث عائشة بسند ضعيف، به چه ند ريگه يه کی تری لاواز هاتووه، وهک له سهه رچاوهی پيشوودا هاتووه ٣١٩/١. نه لبانی به تیکړا به صه حیحی زانیوه له سلسله الاحاديث الصحيحة، ١٤١٥÷ الرياض، مكتبة المعارف، ٨٢/٢ رقم ٥٤٤.

^٣ البخاري، سهه رچاوهی پيشو. (٦٦/٣-٦٧ رقم ٢١٢٥) و (١٣٥/٦-١٣٦ رقم ٤٨٣٨) له ئيبين عه مره وه.

^٤ ابن قيم الجوزية، س.ث. ج ١ لا ١١٥-١١٧.

مه به سستی به ندایه تی به بژارده (اختیار) وهك به ندایه تی به ناچارى (اضطرار)^۱:

مه به سستی شهرعى له به دیهینانى به دیهینراوهكان بریتیه له دهرهینانى مروڤ له داخوایی ئاره زوووهكانى، تا به ندهى خودا بیّت به بژاردهى خو، ههروهك به ندهى خودایه به ناچارى^۲. مروڤ بوى هیه به ههلبژاردهى خو به ندایه تیى خودا ههلبژیریت و ئه مهش کوکه له گهّل سروشتی، به هوى بنه پرتی به دیهینانه وه و ئه مه بژارده یهش به وه ده بیّت که فرمانبهرداری فرمانهكانى خودا بکات و دوور بکه ویتته وه له قه ده غهكانى و بوى هیه پیچه وانهى به ندایه تیى خوداش ههلبژیریت، ئه مهش دژى سروشتیه تی، چونکه به هوى به دیهینانه وه به ندهى خودایه به ناچارى، ئه گهر بژاردهى خو نه خاته گهّل ئه وه به ندایه تییه ناچاریه، ئه وه کردارى پیچه وانهى سروشتیه تی.

ئه مهش له بهر ئه وهى کردارهكانى مروڤ له بنه پرتدا به ویستی خویه تی و ئه مه ویستهش به نده به پیچه وانه نه بوون له گهّل شهرع و ئه نجامنه دانى هه رشتیک، ئه مه ویسته هه لده وه شینیتته وه له وته و کردار و بیروباوه. به ده ستهینانى پاداشت بو مروڤ له به رامبه ر کارى چاکه، وا ده خوازیت که ویستی خو ئازاد بیّت، بویه ده بیّت بواریک هه بیّت بو مروڤ که ئازاد بیّت تیايدا، مروڤیش ئازادییه که ی سنوورداره و

---

^۱ له م توێژینه وه یه دا ده سته واژه ی (إجبار) مان به کار نه هیناوه، وهك له م جوړه باب تهانه دا به کارهینانى باوه، چونکه زانایانى سه له ف پێیان وایه وشه ی (جهب) له قورئان و سوننه تدا نه هاتوو وه به کارهینانى ترسى ئه وهى هیه سته م بدریته پال پهروه رداگر. بپوانه:

- ابن تیمیة، درء تعارض العقل والنقل، ط ۱، تحقیق محمد رشاد سالم، الرياض، جامعة الامام محمد بن سعود الإسلامية (۶۷/۱).

- ابن القيم الجوزیه، شفاء العلیل فی مسائل القضاء والقدر والحکمة والتعلیل، تحقیق: محمد بدرالدین أبو فراس، (۶۲۹/۲) دار الفکر، بیروت، ۱۳۹۸هـ - ۱۹۷۸م،

^۲ الشاطبی، ۲/۲۸۹

په‌ها نییه و ئازادییش به‌وه دهناسریت چاوگی فرمانی چاکه‌یه، ئه‌ویش له‌سه‌ر کیشی (فعل)یه و زانراوه چاوگی ئه‌و فرمانه‌ش له‌سه‌ر کیشی (تفعیل) دیت. ئه‌م فرمانه‌ش (خیر)، فرمانیکی سی‌پیتییه و پیتیکی بۆ زیاد کراوه، هه‌ر له‌م جووره‌ش (خار خیر) هه‌یه و هه‌ر له‌میش (اختار یختار) و ناویشی نراوه چاکه، چونکه له‌نیوان دوو شتدا چاکه‌که‌یان هه‌لده‌بژیریت، یان باشتریان هه‌لده‌بژیریت.

ئهمه‌ش گێرانه‌وه‌ی عاقله‌ بۆ لای بژارده‌ی خۆی و گه‌ر ویستی ده‌یکات و ویستیشی نایکات^۱. بته‌په‌ت له‌ ئازادیدا ئه‌وه‌یه سنوورداره، ئازادیی په‌ها ته‌نها بۆ خودایه، سه‌رجه‌م کاره‌کانی خوداش چاکه‌یه و شتیک نییه خودا ناچار بکات و شتیک نییه وا له‌ خودا بکات به‌زۆر کاریک بکات، چونکه ئه‌و: ﴿لَا يَسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُونَ﴾ [سورة الأنبياء: ۲۳]. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ [سورة القصص: ۶۸]. دووپاتکردنه‌وه‌ی ئهمه‌ش له‌ (فتح القدير) هاتووه که مه‌به‌ست له‌و ئایه‌ته: خودا (سبحانه و تعالی) پوونی کردووه‌ته‌وه بۆ به‌نده‌کانی ئه‌وه‌ی پرسپاری لی ده‌کریت له‌سه‌ر کرداره‌کانی، به‌که‌لکی په‌رستراویتی نایه‌ت، وه‌ک مه‌سیح و فره‌شته‌کان^۲. که‌س بۆی نییه سه‌رپێچیی فرمانی خودا و پێغه‌مه‌به‌ره‌که‌ی هه‌لبژیریت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خودا ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾ [سورة الأحزاب: ۳۶]. بۆیه بژارده‌ی مروقه‌کان به‌ستراوته‌وه به‌ کۆکبوونی له‌گه‌ل فه‌رمانی

^۱ الطوفي، شرح مختصر الروضة، مرجع سابق، ۲۵۱/۱.

^۲ الشوکانی، فتح القدير، الجامع بين فني الرواية والدراية من علوم الحديث، ط ۱، المنصورة، مصر، دار الوفاء، ۱۴۱۴هـ - ۱۹۹۴م. ۴۰۲/۳.

ياسادانه، هر وهك كۆكبوون له گه‌ل فه‌رمانى ياسادانه‌ر به‌ستراوه به به‌رزترينى كۆكبوون، به‌مه‌ش هه‌لبژاردهى م‌رؤف سه‌ر ده‌كيشي‌ت بۆ پارزيبوونى خودا و بژاردەيان به شوي‌نكه‌وتهى فه‌رمانى ده‌بي‌ت و پ‌يكردن‌يان به‌پي‌ي شه‌ريعه‌ته‌كه‌ى، تا به‌ديه‌ينانى به‌ندايه‌تى به وي‌ستى خويان وهك ئه‌وه‌ى به‌نده‌ى ئه‌ون به‌ناچارى^١، چونكه سه‌رجه‌م كاره پ‌يگه‌پي‌دراوه‌كان -ئه‌گه‌رچى له پ‌ووكه‌شدا ده‌چي‌ته ژي‌ر وي‌ستى م‌رؤفه‌وه- چووه‌ته ژي‌ر وي‌ستى م‌رؤفه‌وه به ه‌وى ئه‌وه‌ى ياسادانه‌ر خستويه‌تبه ژي‌ر وي‌ستيه‌وه. پ‌يگه‌پي‌دانى پ‌يگه‌پي‌دراوه‌كان، ناخوازي‌ت بچي‌ته ژي‌ر وي‌ستى م‌رؤفه‌وه مه‌گه‌ر به ب‌پيارى خودا. كه ئه‌مه‌ش به‌م جو‌ره بي‌ت، ئه‌وا وي‌ستى م‌رؤف ده‌رئه‌نجامى ئه‌وه‌يه كه خودا دايناوه ب‌وى و ئامانجيشى وه‌رگيراوه له‌و لايه‌نه‌وه كه ياسادانه‌ر پ‌يگه‌ى پ‌ي داوه، نه‌ك ئه‌وه‌ى خ‌ۆرسك بي‌ت، ئه‌مه‌ش خودى ده‌ره‌ينانى م‌رؤفه له شوي‌نكه‌وتهنى ئاره‌زووى بۆ به‌ندايه‌تى بۆ خودا^٢.

پ‌يگه‌پي‌دراوى -مه‌شروعيه‌تى- سه‌رجه‌م بژاردهى به‌نده‌كان له شه‌رعدا، ده‌گه‌رپ‌يته‌وه بۆ ئه‌ندازه‌ى هاوبه‌شى به‌ندايه‌تى تي‌ياندا، ئه‌گه‌رچى به پ‌يژهى جياوازي‌شه و ئه‌و بژاردانه‌ش په‌يوه‌ست بن به ژيان و كارى دنيايي‌يان.

په‌نگه ئه‌مه‌ش مه‌به‌ستى (الشاطبي) بي‌ت كه ده‌لي‌ت: "هه‌رچى واتايه‌كى تي‌دا سه‌لم‌ينرا به‌بى به‌ندايه‌تى، ئه‌وه ده‌بي‌ت به‌ندايه‌تى تي‌ادا لي‌ك بدر‌يته‌وه^٣". (القراڤي) كه ده‌لي‌ت: "ه‌يچ مافي‌كى به‌نده نيه، مه‌گه‌ر مافي‌كى خوداشى تي‌دايه^٤". به‌مه‌ش هه‌موو داخوازي‌يه‌ك بووه مافي خودا، چونكه ئه‌وه‌ى هى خودا بي‌ت، ئه‌وه هى ئه‌وه و

^١ الشاطبي، الموافقات، ١٦٨/٢. و: العالم، المقاصد العامة للشريعة الإسلامية، ص٩.

^٢ الشاطبي، الموافقات، ١٦٨/١ وما بعدها. و اللخمي، التعليل بالمصلحة عند الأصوليين، ص٧٤.

^٣ الموافقات/٢/٥٢٩.

^٤ الفروق، ٢٥٦/١.

ئەو ھەش ھى بەندەيە ئەو ھەگەر پۈتتە ھە بۆ لاي خودا لە و لايەنە ھە ھە مافى خوداى تيايە و لە و لايەنە ھە ھە ھە مافى بەندەش لە مافى خودا ھە، ئەگەر ھى خودا بوو، ئەو ھە مافى بەندەى تيا نيە لە بنەرەتدا. بەم پۈتتەش شەريە بنچينەى مافە تايەتەكانە و مافە تايەتەكان بنچينەى شەريە نين و مافيش بەخشش نيە لە كۆمەلگە ھە ياخود لە و ياسايە ھە ھە نەتە ھە دايدەنن و مافىكى سروشتييش نيە بۆ خاوەنە ھە، بەلكو بەخششكى خوداييە داويەتى بە مەروڤ لە بەخشندەيى خۆيە ھە، بۆ ئەو ھە بەرژە ھەنديە دنيايى و دواپۆژيەكانى پۈتتە دى^۱. دەكرىت بروننە وتەى (القراڤى): "لا يوجد حق للعبد الا وفيه حق لله تعالى." لە چوار لايەنە ھە ھە ويناى پەيوەندى نىوان پەرستەن و بەندايە تيمان بۆ دەكات، ئەوانيش:

يەكەم: مەبەست لە پەرستەن (عبيادەت كردن) بەندايەتى كردنە.

دووەم: مەبەستيش لە بەندايەتى كردن عبيادەت كردنە.

سێيەم: ھەلبەزاردنى بەندايەتى لە پەرستەندا خۆويستەنە، ئەو مەبەستى بەندايەتەكردنە ھە پۈتتەيەك بۆ بەندەكان.

چوارەم: ھەلبەزاردنى چاوەرپوانكردنى پاداشتە ھەرگرتن لەسەر خوە رۈگە پۈتتەراوەكان خۆويستەنە، مەبەستە لە پەرستەندا.

لەبەر ئەو مەبەستى مەروڤ لە سەرچەم ھەلسوكەوتەكانى، بىروباوەر و وتە و كردار^۲، ئەو ھەسابى لەسەر دەكرىت لە ھەلسوكەوتەكانى پەرستەن و مامەلەش، ھەر ئەمەشە جياوازی دروست دەكات لە نىوان خوە و پەرستەن، لە پەرستەنەكانيشدا: لە نىوان پۈتتە و ناپۈتتە، لە خوەكانيش: لە نىوان پۈتتە و سوننەت و پۈتتەراو و نەخاوازاو و قەدەغەكراو و راست و پوچەل، ھوكمەكانى تەرى جگە

^۱ الموافقات، ۵۳۵/۲-۵۳۶ (بەدەسكارىيە ھە).

^۲ الخادمي، الاجتهاد المقاصدي، ج ۱ - ص ۵۳.

لەمانیش. ئەمە لە لایەك، لە لایەكى ترهوه دەبیّت مەبەستی مرقۇ كۆك بیّت لەگەڵ مەبەستی یاسادانەر لە تەكلیفدا. ئەمەش ئاشکرایە لەو لایەنەوه كە مرقۇ بۆ بەندایەتی خودا بەدی هیّنراوه و ئەمەش دەگەرپێتەوه بۆ كارکردن بەپێی مەبەست لە دانان -ناردن- ی شەریعه .

هەموو ئەمەى تیپەرى، ئەوه دەخوازیت كە مەبەستەكە بریتی بیّت لە گۆرپینی سەرجه م خووه كانمان بۆ پەرستن و هیشتنەوهى پەرستنه كانیشمان وهك پەرستن. بەم پێیهش هیچ خوویهك (پێگەپێدراو بیّت یاخود قەدەغەكراو یاخود نەخوازاو) نییه، نەتوانیّت بگۆرپیت بۆ پەرستن. ویستی جێبەجێکردنی ئامانج و مەبەستی شەرى لە خووهكان، بریتییه لە گۆرپینی بۆ پەرستن. هەر وهك هیچ پەرستنیكیش نییه كە واى لى نەیه ت بگۆرپیت بۆ خو، ویستی جێبەجێکردنی ئامانج و مەبەستی شەرى لە پەرستنهكان، بریتییه لە جێبەجێکردنی وهك پەرستن نەك خو.

بەلگەش لەسەر ئەمە، دەرئەنجامی هیچ کرداریك لە کردارەكانى مرقۇ لەم ئایینه، چونكە هەر کرداریك مرقۇ پێى هەڵدەستیت، حوكمیكى شەرىعی هەیه، ئەو حوكمانەش پێویستە یاخود سوننەتە یاخود پێپێدراوه یاخود نەخوازواه یاخود قەدەغەیه، هەر کرداریكى پەسەند لە شەردا بۆ ئەوهیه كە ھۆكاریكى پەرستنی خودایە وهك مەبەستی یەكەم، ئەگەر هەر بابەتێكى تری تیدا دەرکەوت، ئەوه شوێنكەوتەى یەكەمە و مەبەستی دووهمە، خوا دەفەرمویت: ﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي

وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ ۚ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾

[سورة الأنعام: ۱۶۲-۱۶۳]، مەبەستیش گرتنەخۆى سەرجه م ماوهى ژيانە بى پچران، (ابن عاشور) دەلیت: "كارەكانى ژيان زۆر و زهوهنده، كارى كاتى مردنیش ئەوهیه كە لە ماوهى ژيانى ئەنجامى داوه و لەسەرى چەسپاو بووه... پەنگە كەسێك كاریكى كردیّت لە ماوهى لەشساغى نەیکردیّت، وهك خۆپاراستن یاخود شەرم

یاخود به دهستهینیانی سوودیك، دواتر بیئومیډ بووه له وهی پښتر په چاوی كړدبوو و كاریك ئه نجام ددهات پښتر نهیده كړد. ئه و بارهش بارودوڅیكي تایبه تی ههیه، له و كاته دا پوو ددهات وهك وهسیټكردن، هه موو ئه مانهش له باره كانی كوتاییی ژیانن، به لآم ددهرته پال مردن به هوئی نزیكیه وه لیی، به مهش مه بهست له ناوهینیانی مردن، گرته خوئی سهرجه م ماوهی ژیا نه تا كاتی نزیكي مه رگ.^۱

۱- هه روه ها ده لیت: "مه بهست له به دیهینیانی واتای ئیسلام (الإسلام) ئه وهیه كه هه موو ژیا نی موكه لله ف له پیئاوی خودا دا بیټ، بویه فه رموویه تی: 'و محیا ی و مماتی لله رب العالمین' به م فه رمایشتهش واتای ملكه چی دهینیته دی كه بنه رته كه ی راده ستبوونی خوټه، ئه وهش ئه و واتایهیه كه له فه رمایشتی خودا: ﴿فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعْنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيَّةَ أَأَسَمْتُ فَإِنْ أَكْمَلُوا فَقَدْ أَهْتَدُوا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ [سورة آل عمران: ۲۰] و ه رده گیریت و ئه مهش واتای ئه و لادانه له شیرك به ره و یه كتا په رستییه ی -الحنيفية- كه خودا دهر باره ی (إبراهيم) -عليه السلام- باسی لی فه رمووه له فه رمایشتی: ﴿إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [سورة البقرة: ۱۳۱]^۲.

۱- ده بیټ كردار به پاکی بو خودا بیټ، نهك جگه له و. (ابن عاشور) ده لیت: "فه رمایشتی: 'لرب العالمین' سیفه تیكه ئاماژه یه بو هو كاری شیاو بوونی به وهی كه كرداری به دیهینراوه كانی بو ئه و بیټ و بو جگه له و نه بیټ، چونكه جگه له و كه سی تر توانای به دیهینیانی نییه، هه روهك ئاماژه ی پی داوه له م فه رمایشته دا: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ

^۱ ابن عاشور، تفسیر التحرير والتنوير، تونس، الدار التونسية، ۱۹۸۴م، ج ۸ - ص ۲۰۲.

^۲ سه رچاوه ی پښشو، لا ۲۰۳.

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١﴾ [سورة الأنعام: ١].^١

۱- ئه‌وه‌ش كه هه‌موو ساتیكى ژيانى مرقۇ، بنه‌رەت ئه‌وه‌یه كه به‌شیک بیټ له‌و په‌رستنه‌ی واتای (الإسلام) ده‌هینیتته دی و ئه‌وه ده‌خوازیټ كه ده‌توانریټ هه‌موو کار و خوویهك بگۆریټ بۆ په‌رستن و ئه‌مه‌ش له‌ توانای مرقۇدا هه‌یه، چونكه خودا داواکارییهك ناکات له‌ توانای مرقۇدا نه‌بیټ، خودا ده‌فهرمویت: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٤٢﴾﴾ [سورة الأعراف: ٤٢]. و تهنه‌ ئه‌و کارانه‌ی ده‌توانریټ، له‌ مرقۇ داوا کراوه، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه له‌ بنه‌رەتدا هه‌موو کاریك ده‌گۆریټ بۆ په‌رستن، به‌ مه‌به‌ستی کردنی به‌ پێگه‌پیدراوه‌کان و خواستنی پاداشت له‌ سه‌رجه‌م کردار و گوفتاره‌کان.

مه‌به‌سته‌کانی یاسادانانی یاسادانان

مه‌به‌ستی یاسادانه‌ر له‌ یاسادانانی یاساداناندا ده‌بیټ به‌ دوو به‌شه‌وه‌:

مه‌به‌ستی یاسادانه‌ر (له‌ناو) یاسادانان، ئه‌ویش: ئه‌وه‌یه كه به‌دیهيانی مه‌به‌سته بۆ هه‌ر تاکیکیان، مه‌به‌ستی یاسادانه‌ریش (له‌) یاسادانان: ئه‌و شته‌یه كه ویستراوه له‌ سه‌ره‌تا و کۆتایی یاسادانانی یاسادانان.

(الشاطبي) - ره‌حمه‌تی خودای له‌ سه‌ر بیټ - له‌ کتیبه‌که‌یدا (الموافقات) مه‌به‌سته‌کانی کورت هه‌له‌یناوه له‌ چوار جۆردا: مه‌به‌ستی یاسادانه‌ر له‌ دانانی یاسا له‌ سه‌ره‌تادا، دانانی شه‌ریعه بۆ تیگه‌یاندن، دانانی شه‌ریعه بۆ ته‌کلیف به‌گۆیره‌ی

^١ سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ٢٠٣٧.

شهریعت و مروّف بچیته ژئیر حوکمه‌کانی شهریه‌وه^۱. (ابن عاشور) هه‌مان دابه‌شکردنی به‌کار هیئاوه له کتیبه‌که‌یدا که له‌سه‌ر مه‌قاصید نووسیویه‌تی^۲.

ملکه‌چی (الإسلام) مه‌به‌ستی یاسادانه‌ر بووه له یاسادانان، ئەو ئایینه‌ی په‌رستنی کردووه به یاسا ئیسلامه، ئەویش: ملکه‌چی خودایه به یه‌کخواپه‌رستی، پابه‌ندی بۆی به فه‌رمانبه‌رداری و ئەستۆپاکی له هاوبه‌شدانان و هاوبه‌شدانه‌ران و گه‌واهیدان که جگه له خودا هیچ په‌رستراویکی پاستی تر نییه و محمه‌دیش په‌وانه‌کراوی ئەوه، نوێژ به‌ریاکردن و زه‌کاتدان و په‌مه‌زان به‌پۆژووبوون و هه‌جکردن بۆ که‌سیک که بتوانیت.

ملکه‌چی خودا به یه‌کخواپه‌رستی و پابه‌ندی بۆی به فه‌رمانبه‌رداری و ئەستۆپاکی له هاوبه‌شدانان و هاوبه‌شدانه‌ران به واتای مه‌به‌ست، واتاکه‌شی به‌ته‌واوی (مه‌به‌ستی قسه‌که‌ره)، واته ئەو نیه‌ته‌ی قسه‌که‌ی پێ ده‌کات، چونکه مه‌به‌سته‌که لیڤه‌دا ناخ و هه‌ستی قسه‌که‌ره که هاوکاته له‌گه‌ڵ کات یاخود شوینی قسه‌که، ئەگه‌ر ئەم ناخ و هه‌سته‌شی له‌گه‌ڵ نه‌بوو، ئەوا هه‌له‌یه، به‌م پێیه‌ش ئەگه‌ر وترا: (مه‌به‌سته‌کانی شهریه)، ئەوه واتاکه‌ی بریتییه له: (مه‌به‌سته‌کانی یاسادانه‌ر و مه‌به‌سته‌کانی مروّف)^۳. کاتیک زانستی مه‌به‌سته‌کان زانستیکی په‌وشتی (علم اخلاقی) بێت، که بپروانیته مه‌به‌ستی یاسادانه‌ر و مروّف، ئەوا پێویسته پایه‌یه‌کی تری

^۱ الموافقات ج ۱، ۲۰۰۷. و الخادمي، الاجتهاد المقاصدي، ج ۱، لا ۵۳. العزاوي، المدخل الى علم المقاصد (۵/۱) سه‌رچاوه‌ی پێشوو.

^۲ بين علمي أصول الفقه والمقاصد، ص ۱۲۷.

^۳ شاتیبی بابیه‌تی (مه‌به‌سته‌کانی) له‌چهند بابیه‌تیکدا له‌په‌رتووکی مه‌به‌سته‌کاندا باس کردووه، که بریتییه له جوړی سیه‌م له به‌شی یه‌که‌م به‌ ناوێشان (مه‌به‌سته‌کانی شهریه‌ته‌کلیدا)، وه جوړی چواره‌م له به‌شی یه‌که‌م به‌ ناوێشان (مه‌به‌سته‌کانی دانانی شهریه‌ته‌بۆ گوێرایی)، له‌کوێشدا به‌شی دووه‌م به‌ ناوێشان (مه‌به‌سته‌کانی موکه‌له‌ف).

هه‌بیت، ئه‌ویش تیۆره‌ی نیه‌ته‌کانه و ئه‌م تیۆره‌ش تایبه‌ته به گه‌پان له لایه‌نه
 په‌وشتیه‌کانی ئه‌م مه‌به‌سته ته‌کلیفیه‌یه‌ و ئه‌میش له خولگه‌ی دوو چه‌مکی
 به‌په‌ته‌ی ده‌سووپه‌یه‌وه، ئه‌وانیش: (ویست) و (دلسۆزی)^١ن.

ویست و دلسۆزییه‌ش، خاوزه‌ی په‌له‌کردن له راپه‌پاندنی ئه‌وه‌ی له ئه‌ستۆدایه به
 وازه‌یه‌یه‌کان له قه‌ده‌غه‌(حه‌رام) پاشان نه‌خاوازاو(المکروه) و ئه‌نجامدانی ئه‌وه‌ی
 فه‌رمان به‌کردنی کراوه‌(واجب) پاشان سوننه‌ته‌کان.

مه‌به‌سته‌یه‌ش له راپه‌پاندنی ئه‌وه‌ی له ئه‌ستۆدایه‌(الذمه): به‌جیه‌یه‌یه‌کانی ئه‌وه‌یه‌ که
 شه‌رع له‌سه‌ری پێویست کردووه، مه‌به‌ست له‌وه‌ش ئه‌نجامدانی داخوازییه‌کانی
 شه‌رعه، جا ئه‌وه‌ش مافی خودا بیت یاخود مافی به‌نده^٢.

^١ العلوانی، طه جابر، مقاصد الشریعة ١٣٥. ومقال (التوحید والتزکیة والعمران).

^٢ الذمه: له زمانی عه‌ره‌بیدا به‌ واتا‌کانی (په‌یمان و ئه‌مان و که‌فاله‌ت و ماف و حورمه‌ت) هاتووه، بۆیه
 ئه‌و ناوه‌شی له‌چ نراوه چونکه هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه‌ی ده‌بیته‌ مایه‌ی لۆمه و زه‌م. له زاراوه‌شدا بریتیه‌یه‌ له:
 شتیکیگه‌یه‌مانه‌کراو و ته‌قدیرکراوه بۆ مرۆڤ و بۆ به‌رده‌وامی و ریک‌خستنی لۆژیکی ئه‌حکامه‌ فیه‌یه‌یه‌کان
 گه‌یه‌مانه‌کردنی پێویسته. که‌واته‌ جیه‌یه‌یه‌کی ئیعتیباریه‌یه‌ له که‌سیکی دیاریکراودا که ئه‌و مافانه‌ تێیدا
 جیه‌یه‌یه‌ ده‌بیت که ده‌که‌وێته‌ سه‌ری. ابراء الشیء من الشیء: له زمانی عه‌ره‌بیدا به‌واتای پاک‌کردنه‌وه‌ی
 شتیکی له شتیکی تر. ده‌وتریت: بری من المرض واته: چاک بوویه‌وه، وبری من الدین، واته: قه‌ره‌زه‌که‌ی
 له‌کۆل بوویه‌وه. واسبرأت الشیء، واته: تا کۆتایی شتیکی برۆیت بۆ نه‌هێشتنی گومان له ته‌واوبوونی. وه
 ده‌وتریت: برأت من الشیء ابراء وبراء، بۆ شتیکی که له‌سه‌ر خۆتی لایه‌یه‌ت و په‌یوه‌نندی نیوان خۆت و
 ئه‌و شته‌ بېریت. زه‌پروانه: مصطفی، ابراهیم و آخرون، المعجم الوسیط، مجمع اللغة العربیة، ط ٢، الادارة
 العامة للمعجمات و احیاء التراث، استانبول، ترکیا، المكتبة الإسلامیة ١/٣١٥. المبارکفوری، الشیخ صفی
 الدین و آخرون، المصباح المنیر فی تهذیب تفسیر ابن کثیر، ط ٢ الرياض، دار السلام، ١٤٢٠هـ - ٢٠٠٠م،
 ص ٢١٠. الفیروزآبادی، القاموس المحیط، ٨/١ و ١١٧/٤. والزرقا، مصطفی أحمد، المدخل لنظرية الالتزام
 فی الفقه الإسلامی، ط بدون دمشق، دار العلم ١٤١٩هـ ١٩٩٩م، ص ٢٢٢. وأبو جیب سعدي، القاموس الفقهي
 لغة واصطلاحا، طبعة: بدون، دار الفكر، ١٤١٨هـ ١٩٩٨م. ص ١٣٨. والفیومی، المصباح المنیر، ص ٤٦.

بنه پره تیش ئه ستوپاکیه پيش ته کليف و سه رقالي ئه ستويه دواي ته کليف.
(المنجور) ده لیت: "بنه پره ت ئه ستوپاکیه پيش ته کليف و سه رقالي ئه ستو، پاش
به دیه اتنی ته کليف و سه رقالي ئه ستویش ئه سل نه بوونی ئه ستوپاکیه^۱." ئه ستوش
له سی دۆخ (حالات) پیکهاتووه:

یه که م: ئه سل ئه ستو پاکیه و خالیبوونی ته له هر سه رقاليیه ک^۲.
دووه م: هر ئه ستویه ک هر ئه ستویه کی خالی به هه بوونی ته کليف
پرده کریتته وه.

سیه م: ئه سل ئه وه یه هر ئه ستویه کی سه رقالي پیویسته خالی بکریتته وه و به
سه رقالي نه مینیتته وه.

---

^۱ المنجور، أحمد بن علي، شرح المنهج المنتخب الى قواعد المذهب، دراسة وتحقيق: محمد الشيخ محمد
الامين، ط، القاهرة، مكتبة ومطبعة دار الكتب العلمية، دون سنة الطبع، ص ۵۵۳.
^۲ ئه م ريسايه له هه موو په رتووكه فيقهی و په رتووكی ريساكاندا (القواعد) هه یه، بۆ نموونه له م
په رتووكانه ی ريساكاندا:

الاشباه والنظائر، ابن السبكي، ۳۳/۱ - ۳۷. الاشباه والنظائر، السيوطي ص ۱۳۵. الاشباه والنظائر، ابن
نجيم ص ۷۸. المجلة وشروحها - الاجابة الثامنة، اجابة السائل الامير الصنعاني ص ۱۱۳.
وه له په رتووكه فيقهيه كاندا:

المبسوط للسرخي ۲۹/۱۷. المذهب للشيرازي ۲/۲۱۴. القوانين الفقهية لابن جزي ۱۹۷. الذخيرة
للقرافي ۱/۱۵۷. المغني لابن قدامة ۸/۳۳۰. جامع الخلاف والوفاق للقمي ۱/۸۴. الخلاف للوسي ۱/۴۶۶.
البحر الزخار لابن المرتضي ۳/۲۶۰. التاج المذهب للعنسي ۱/۲۵۶. شرح النيل لأطيفيش ۱۳/۳۶. السيل
الجرار للشوكاني ۱/۳۲۱. قواعد الأحكام ۲/۳۲. انظر: معلمة زايد للقواعد الفقهية والأصولية.
هه روه ها بپروانه:

- حاشية العبادي على المنثور في القواعد للزركشي ۱/۷۸.
- تبين الحقائق للزيلعي ۵/۱۳.
- شرح المجلة للاتاسي ۴/۵۵۶.

ئەگەر ئەم سەروشتەمان لەم سەھەتە پێکھێنا، دەگەینە ئەو ئەنجامەى بناغەى کە کارى ئەستۆ پرۆسەى خاڵیکردنەوہیە، چونکە دۆزى بناغەى موسوڵمانە و تا لە حالەتى تەکلیفدا بێت ئەستۆى پەردەبێت و ئەمیش خاڵى دەکاتەوہ، تا کۆتایى ژيانى. ئەمەش بەلگەى^۱ لەسەر ئەوہى ئەستۆپاکى وىستراوہ وىستراوہ لە شەرعدا و بەدەستھێنانیشى پەيوەستە بەو شیوانى جیبەجیکردنەى داوا کراوہ.

۱- پەلەکردن لە راپەراندنى ئەوہى لە ئەستۆدايە و داوا کراوہ لێى، ئەمیش شتێکى وىستراوہ لە شەرعدا، چونکە فەرمان(الامر) لای زانایانى زانستى(اصول) خوازەى راستەوخۆ(الفوریة) یە و خواى گەرە فەرمانى کردووە بە پەلەکردن تێیدا، ئەمەش لەم فەرمايشتەى خواى گەرەوہ تى دەگەین: ﴿سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۱۹﴾﴾ [سورة الحديد: ۲۱]، ھەرودھا دەفەرمویت: ﴿وَلِكُلِّ وُجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيًا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۹﴾﴾ [سورة البقرة: ۱۴۸]. بنەرەتیش ئەوہیە تەکلیف دروست نابێت تا بەلگە لەسەر تەکلیفلیکراو نەچەسپیت، واتە (إقامة الحجة) نەکریت. خودا دەفەرمویت: ﴿مَن أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِىٰ لِنَفْسِهِ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ تَبْعَثَ رَسُولًا ﴿۱۵﴾﴾ [سورة الإسراء: ۱۵]، ھەرودھا دەفەرمویت: ﴿وَمَا كَانَتْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ ءَايَتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿۵۹﴾﴾ [سورة القصص: ۵۹]. ئەمەش

^۱ لێرە و لە سەرچەم ئەو شوێنانەى تری وەك ئەم شوێنە وان، ئەو وتەى نووسەر بە بەلگە ھیناویەتى، بە بەلگە ھەژمار ناکریت، چونکە پێسایەكمان ھەى لای زانایان کە دەلیت: "وتەى زانایان بەلگەى بۆ دەھینریتەوہ، نەك بە بەلگە بەھینریتەوہ."

مه‌به‌ستی یاسادانه‌ره له یاسادانان و به‌لگه‌ش ده‌چه‌سپیت دواى (گه‌ياندن) و (تيگه‌ياندن) و (توانين). گه‌ياندينش به‌وه ده‌بيت، كه ته‌كليفليركراو بزانييت ده‌بارهى په‌يامه‌كه. تيگه‌ياندينش واته عاقل بيت و له وتاره‌كه تيبگات. توانينش ئه‌وه‌يه كه بتوانييت ئه‌ركه‌كان جيبه‌جى بكات و گوپرايه‌لى بكات. (ئيبن ته‌يميه) ده‌ليت: "ئهمه‌ش به‌دووشته به‌رپا ده‌بيت: مهرجى ئه‌وه‌ى تواناى زانيينى هه‌بيت ده‌بارهى ئه‌وه‌ى خودا ناردووويه‌تبه‌ خواره‌وه و تواناى كارپيكردينش هه‌بيت".^۱

۱- (ابن القيم) ده‌ليت: "به‌لگه‌ى خودا ده‌چه‌سپيت له‌سه‌ر به‌نده به‌ناردنى پيغه‌مبه‌ر و ناردنه خواره‌وه‌ى كتبه‌كه‌ى و گه‌يشتنى ئه‌م دووانه به‌به‌نده و تواناى زانيينى، جا بزانييت ياخود نه‌زانييت. هه‌ركه‌س تواناى زانيينى فرمان و پيگريه‌كانى خوداى هه‌بيت و كه‌مته‌رخه‌مى نواند ياخود نه‌يزانى، ئه‌وه به‌لگه‌ى له‌سه‌ر چه‌سپاوه و خوداش ئه‌شكه‌نجه‌ى كه‌س نادات، تا به‌لگه‌ى له‌سه‌ر نه‌چه‌سپيت، هه‌روه‌كه ده‌فه‌رمووت: ﴿مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِىٰ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَلَا نَزُرُ وَازِرَةً ۖ وَزَرَ أُخْرَىٰ ۖ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ ۚ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ۝﴾ [سورة الإسراء: ۱۵]. هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووت: ﴿كَذَٰلِكَ تَمَيَّرُ مِنَ الْمُعِيطِ ۚ كَمَا أُلْفِيَ فِيهَا فَوْجٌ ۚ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ۝﴾ [سورة الملك: ۸]. پاشان دانپيدانانى به‌نده به‌چه‌سپانى به‌لگه‌ى خودا.^۲

مه‌به‌سته‌كانى ياسادانه‌ره له ياسادانان

مه‌به‌ستی ياسادانه‌ره له ياسادانان، بريتييه له (پاراستنى ئايين)، چونكه ئه‌و مه‌به‌ستى بنه‌په‌تتى بو شوينكه‌وتوووه‌كانى و جگه له‌ميش مه‌به‌ستى دووه‌مين و شوينكه‌وتوووى ئه‌ون، وه‌كه ئه‌و نين و پيشى ناكه‌ون.

^۱ ابن تيمية، مجموع فتاوى شيخ الاسلام ابن تيمية، ج ۲۰ ص ۵۹.

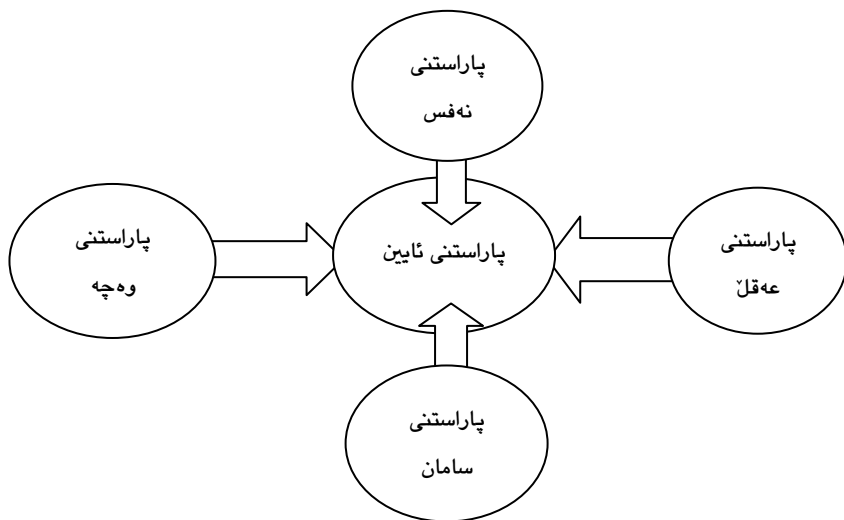
^۲ العلوانى، مقاصد الشريعة، ص ۱۳۵. ومقال: التوحيد والتركية والعمران.

(پاراستنى ئايىن) مەبەستى ياسادانەرە لە ياسادانان و تاكە مەبەستىكە ئەوانى تر شوپىنكە وتووى ئەون. مەبەستى بىنەرەت و جگە لەویش شوپىنكە وتەى مەبەستى پاراستنى ئايىنە، شتىكى تر وەك ئەو نىيە و پىششىشى ناكە وىت.

پىنچ گشتگىرەكە برىتىن لە: پاراستنى ئايىن و گيان و عەقل و وەچە و سامان^۲.

راجىيى ھەيە لىرەدا لەسەر دابەشكردىيان وەك ئەوەى زۆرىك دابەشى دەكەن بەسەر پىنچ پلەدا، ئەویش پىشخستنى ئايىنە بەسەر گيان و نەفس بەسەر عەقل و عەقل بەسەر وەچە و وەچە بەسەر سامان، لەگەل بوونى راجىيى نىوان زانايان لە پلەبەندىدا.

^۱ ئەم خالەش دىسان پىشتى بەستووە بە دابەشكردنى زانايانى پىششىن، بى گویدان بەو گۆرپانكارى و خویندەنەو نوپىانەى زانايانى ھاوچەرخ کردوویانە بۆ زانستى مەبەستەکان. (وەرگىپ)

^۲ ئەمە سەبارەت بە تەك، ئەى بۆ خىزان؟ ئەى بۆ نەتەوەى ئىسلامى؟ ئەى بۆ جىهان بەگشتى؟

دابه شکردنه که لیږدها جیاوازه له ولایه نه وه که کورته لږدیت ته نها له دوو به شدا،
 نه وانیښ: مه به سستی کی بنه پړه تی و شوینکه وتوو، مه به ستانیک کی دووه می
 شوینکه وتوو مه به سستی یه که م. مه به سستی بنه پړه تی پاراستنی ئاینه، مه به سته
 دووه مییه کان پاراستنی گیان و پاراستنی عه قل و پاراستنی وه چه و پاراستنی
 سامان^۱. ئامانچ له مه ش دوو پاتکردنه وه ی بنه مای پاراستنی ئاینه و هر نه ویش
 له پیښه و هیچ کات دوا ناخریت له هیچ کاریکدا.

بویه نه و که نالانه ی پاراستن که هن، بریتین له پاراستنی گیان و پاراستنی
 عه قل و پاراستنی وه چه و پاراستنی سامان. جا زیاد بکړیت یا خود که م، مړؤ ه هر
 کامیانی بویت پیښی ده خات، نه گهر نه توانرا یه ک بخرین. به پیی پله به ندییه ک
 پاراستنی ئاین له پیښینه یه، پاشان نه وانی تر و تیښنیش ده کړیت که پاراستنی
 ئاین بؤ مسولمان پیویسته له هه موو بار و شوین و کاتیک و لیی جودا نابیته وه تا
 ده گاته وه به خودا، خودا ده فهرمویت: ﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [سورة الأنعام: ۱۶۲].

نه م پله به ندییه جوته له گهل نه گهری مهر جدار له زمانی بیرکاریدا، نه ویش
 نه وه یه که مه شروعیه تی پیښخستنی هر مه به سستیک به سهر نه ووی تردا، به نده به
 پاراستنی ئاینه وه و نمایشکردنی نه مه بیرکاریانه به م هاوکیښه یه:

"نه گهر (مه به سته شوینکه وته کان - دووه مییه کان - | مه به سستی بنه پړه تی)^۲"
 که نیشانه ی "||" واته مهر جی جیبه جیکردنی پاراستنی ئاین، چونکه پاراستنی
 ئاین شوینکه وتوو، بویه نه و بنه مایه و سهرجه م مه به سته کانی تر شوینکه وتوو
 نه ون.

^۱ الشاطبي، هه مان سهرچاوه. ۱۷/۲ - ۱۹ و ۱۷۱/۳ و ۳۵۱/۵.

^۲ آل سعود، عبد العزيز بن سطم، ص ۳۰۸.

له بهر ئه وه پاراستنی ئایین ره چاو کراوه له سه رجه م کاره کاندای له پیش هه موو شتی که وه یه و جگه له ویش، پاش و پیش ده خریت به پی پاش و پیش خستنی ئایین بوی.

▪ پاراستنی گیان پیش ده خریت به سه ر مه به سه شوی که وتوو هکانی تر دای، نه گه ر ئه وه باشتر بوو بو پاراستنی ئایین.

▪ پاراستنی عه قل پیش ده خریت به سه ر مه به سه شوی که وتوو هکانی تر دای، نه گه ر ئه وه باشتر بوو بو پاراستنی ئایین.

▪ پاراستنی وه چه پیش ده خریت به سه ر مه به سه شوی که وتوو هکانی تر دای، نه گه ر ئه وه باشتر بوو بو پاراستنی ئایین.

▪ پاراستنی سامان پیش ده خریت به سه ر مه به سه شوی که وتوو هکانی تر دای، نه گه ر ئه وه باشتر بوو بو پاراستنی ئایین.

ره نگه بوت ری ت: له کاتی تی که گیرانی پاراستنی عه قل له گه ل پاراستنی وه چه یا خود سامان یا خود گیان، ئه وه به رزترینیان پیش ده خریت به سه ر نزم تر دای، نه مه وه ک دژایه تییه له نیوان دوو شت دای، بی په یوه ندیی راسته وخو به پاراستنی ئایینه وه، واته په یوه ندیی نیوان مه به سه ته کان به پی ئه وه پله به ندییه ی پیشتر، له سه ر پی ناوه ستی ت.

وه لاهمه که ی: دژایه تی نییه له گه ل ئه وه ی هه می شه ئایین پیش ده خریت، چونکه بو وینه: پاراستنی نه فس پیش ده خریت به سه ر پاراستنی وه چه، نه گه رچی عه قل به لگه ی شه له سه ری، به لام مرو ف به هو یه وه ته کلیفی له سه ره، بویه پاراستنی عه قل له پاراستنی ئایینه، له بهر ئه وه باشتر پیشاندانی که له نیوانیان نییه که نه ندی شه ی مرو ف وینای بکات، مه گه ر ئه وه ی خودا وه ک به ندایه تی داوی لی کردووین. پاراستنی

ئاييىنىش بە زانىنى حوكم و شوينكه وتنى دهبيت و ئەمەش بەلگەيە لەسەر
 پيشخستنى پاراستنى ئايىن بە بەردەوامى، جا بە راستەوخۆ ياخود ناراستەوخۆ.
 جا كاتىك پاراستنى عەقل پيش دەخەين بەسەر پاراستنى وەچە ياخود
 بە پىچەوانەو، ئەو لە بەر رەچا و كوردنىك كە ئايىن دەخوازىت، بۆيە ئەوەش لە
 رەگەزى پاراستنى ئايىنە.

لە نمونەكانى ئەوەش، لە ئاوبردنى نەفس لە تىكۆشان بۆ پاراستنى ئايىن، يان
 وازەينان لە فەرمانىكى ئايىن بۆ پاراستنى گيان. ئەو وتەيەش كە دەليت يەكەمیان
 بنچينەيە و دووهمیان ھەلاوێردە، بەرەھايى نىيە، چونكە ھەردووکیان لەسەر
 بنچينەن كە پاراستنى ئايىنە. نمونەى: دەرپرینی وشەى بىباوەرى ياخود
 ھاوبەشدانان لە كاتى زۆرلىكردنىك كە سەر دەكىشىت بۆ كوشتن، بەلام دل ئارامە
 بە باوەر. ئەمەش لە راستیدا بەفەرمانى ئايىن نىيە، چونكە ئايىن خۆى فەرمانى
 كردوو بە پاراستنى گيان بەم جۆرە، لەبەر ئەوەى دل مەرچە مادام دامەزراو بيت
 بە باوەر و ئەوەى لە رووكەشدا روو دەدات بۆ دوورخستنەوێ زيانە و ھىچى لە
 دامەزراوى دل نەگۆرپو، بەم پىيەش لە بنەپەتدا ھىچىك لە ئايىن بەفەرمانە دراو.
 ئايىن بەفەرمانە دراو كاتىك فەرمانبەردارىيە ياسادانەر دەكرىت و بە مانەوێ
 مسولمان ئاييىنىش دەمىننەتەو و بەھىز دەبيت بە مانەوێ شوينكه وتوانى.
 ھەر وەھا پاراستنى عەقل پيش دەخريت بەسەر پاراستنى نەفس و پاراستنى وەچە
 پيش دەخريت بەسەر پاراستنى سامان، ئەگەر ھاتوو پاراستنى عەقل ھۆكار بوو بۆ
 زياتر پاراستنى ئايىن. پاراستنى وەچە پيش دەخريت بەسەر نەفس و عەقل و
 سامان، ئەگەر ھاتوو پيشخستنى وەچە ھۆكار بوو بۆ زياتر پاراستنى ئايىن.
 ھەر وەھا پاراستنى سامان پيش دەخريت بەسەر پاراستنى عەقل و وەچەدا، ئەگەر
 ھاتوو پيشخستنى سامان ھۆكار بوو بۆ زياتر پاراستنى ئايىن، چونكە ئايىن

هه‌میشه پيښ دهرځيټ و گيان و عقل و وه‌چه و سامان هه‌میشه پاشتر ديڼ. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شوين ئاين كه‌وتوون، ئاين بنچينه‌يه و ئه‌واني تر لقن، لقيش هيچ كات پيښ ناخرځيټ به‌سهر بنچينه‌كه‌يدا و ههر لقيك پيښ ده‌كه‌ويټ به‌سهر لقيكي ترد، به‌ئندازهي به‌رزي پله‌كه‌ی له‌پاراستني ئاين^۱.

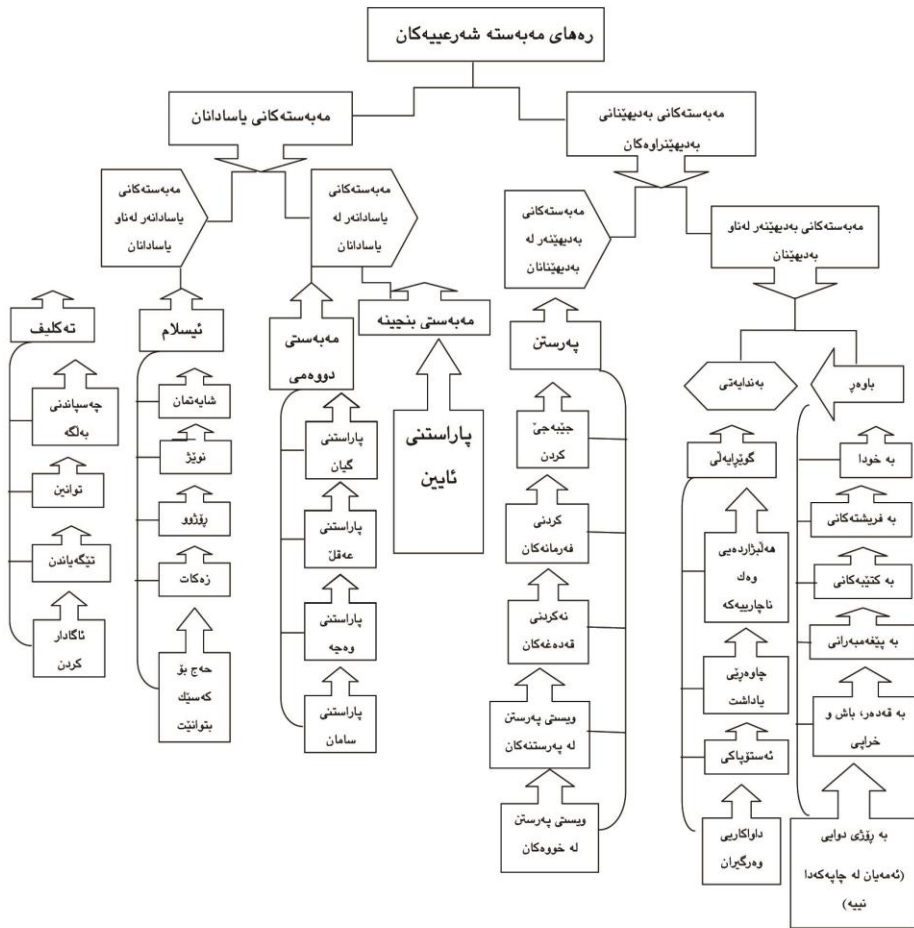
پوخته‌ی قسان: پاراستني ئاين به‌چه‌ند هوکاريك ده‌بيټ. هه‌ريه‌ك له‌پينج مه‌به‌سته‌كان هوکاريكه‌ بۆ پاراستني مه‌به‌سته‌كاني تر، جا راسته‌وخو بيټ، وه‌ك ئه‌وه‌ی پاراستني گيان ده‌بيټه‌ هو‌ی پاراستني ئاين، ياخود له‌ري‌ی مه‌به‌ستيكي تره‌وه‌، وه‌ك ئه‌وه‌ی پاراستني نه‌فس پاراستني عه‌قله‌ و ئه‌ويش ئاين ده‌پاري‌زيټ. واته‌ هوکاري جيگره‌وه‌ی زور هه‌ن بۆ زنجيره‌ی پاراستني هه‌ر كام له‌پينج مه‌به‌سته‌كان، بۆ ويټه‌: ژماره‌ی جيگره‌وه‌كاني په‌يدا‌بوو له‌ ژماره‌ (پينج)، بريټيه‌ له‌ ليکداني ژماره‌ (۵) ياخود (کارتیکه‌راني ۵) ئه‌وانيش (۵*۴*۳*۲*۱=۱۲۰) ريگايه‌ ياخود جيگره‌وه‌.

بۆيه‌ ده‌بيټ ره‌چاوی پيښخستني گشت بکريټ به‌سهر به‌شه‌کاندا، له‌باري نه‌توانيني کوکردنه‌وه‌ی هه‌مويان له‌ پاراستن و گه‌شه‌پيدانيان، ئه‌وا ئه‌وه‌يان زال ده‌کريټ كه‌ زورترين ژماره‌ی به‌شه‌كاني پي ده‌پاري‌زيټ به‌سهر ئه‌وه‌يان كه‌ كه‌متر ده‌پاري‌زيټ. له‌باري نه‌توانيني ئه‌وه‌ش، ئه‌وا ئه‌و به‌شه‌يان ده‌پاري‌زيټ كه‌ زياتر پيويسته‌ و به‌م شيويه‌ به‌رده‌وام ده‌بيټ تا هه‌ردوو لا يه‌کسان ده‌بن، له‌وکاته‌دا ئيعتباريكي تر زياد ده‌کريټ، يان يه‌کلاکه‌ره‌ويه‌کي نو‌ی به‌ دريژکردنه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌كاني تر، تا لايه‌کيان زال ده‌بيټ به‌سهر ئه‌وي تردا^۲، به‌مه‌رجيک ويستگه‌ی کوټايي بريټي بيټ له‌ پاراستني ئاين هينده‌ی بتوانريټ.

^۱ آل سعود، عبد العزيز بن سطات، ص ۲۷- ۲۰۹.

^۲ هه‌مان سه‌رچاوه‌.

هیلکاری ره‌های مه‌به‌سته شه‌رییه‌کان

په‌نگه‌ گرنگ‌ترین باب‌ه‌ت که هیلکاری ره‌های مه‌به‌سته شه‌رییه‌کان ئاماژه‌ی بۆ ده‌کات، بریتی بێت له‌ چوونه‌ ناو به‌ندایه‌تی خوداوه وه‌ک بژاردیه‌کی خود، هه‌روه‌ک چۆن به‌نده‌ی خوداین به‌ناچاری، بۆیه ئه‌مه پوخته و مه‌به‌ستی ته‌کلێف و ئیسلام و په‌رستن و پاراستنی ئایین و گوێ‌پایه‌لی و باوه‌په‌.

ڀاوه سستاني مه به سسته دواكه وتووه كان (دووه ميهه كان)، له سر مه به سسته شوينكه وتووه كان (يه كه ميهه كان):

نه گهر بړوانينه په يوه نديي نيوان چه سپاندني به لگه و ملكه چي (ئيسلام) و پاراستني ئاين، ده بينين په يوه نديي نيوان پاراستني ئاين و چه سپاندني به لگه يه كسان نين، چونكه ئاين ناپاريزريت تا به لگه نه چه سپينريت، به لام رهنگه به لگه ش چه سپينريت و ئاينيش نه پاريزريت، چونكه به لگه له سر بيواوه پيكي تواندار ده چه سپينريت، كه موسولمان نيه تا ئاين بپاريزيت.

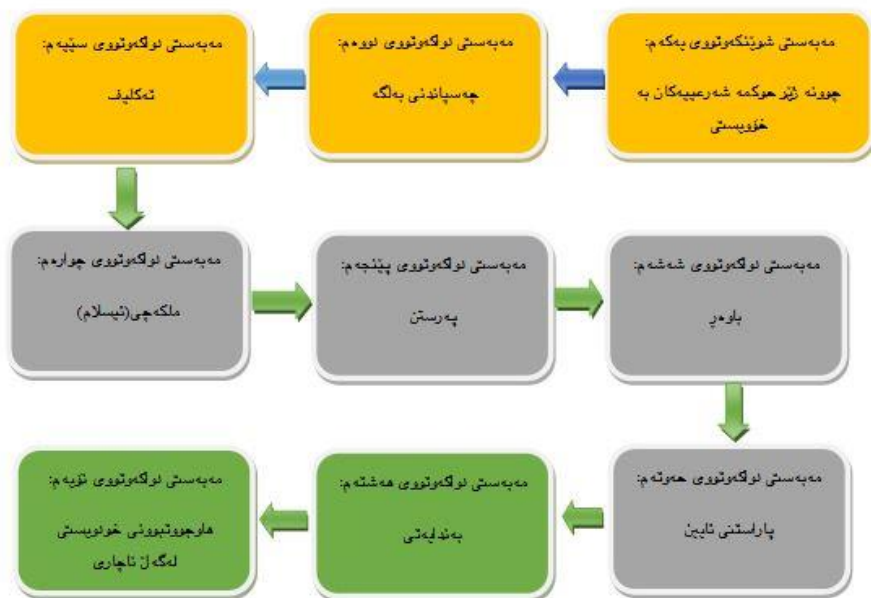
مروځ به ويستي خوې بچيته ژير حوكمه شهرعيه كان، ويستراويكه چه سپاندني به لگه ي به دواوا ديت. ملكه چي (ئيسلام) يش به دواي چوونه ژير حوكمه شهرعيه كانه وه ديت به خوويستي و دواي چه سپاندني به لگه. پاراستني ئاينيش به گوپرايه لي و جيبه جيكردن ده بيت، دواي چوونه ناو ئيسلامه وه. هه موو نه مانه ش به دواي نه ودها ديت، كه مروځ به ويستي خوې بچيته ژير حوكمه شهرعيه كان.

۱- وه سستاني هه نديك مه به ست له سر هه نديكي تر، پيمان ده لئيت كه مه به سسته شهرعيه كان وهك زنجيرن، نه لقه ي ليكنالاون به جوريك يه كتر پته و ده كهن. گرنگترين نه لقه ي زنجيره كه ش بريتيه له نه لقه ي كوتايي و نه لقه ي يه كه م، واتا چوونه ژير حوكمه شهرعيه كان به خوويستي و هه ولدان بو به ده سته پناني پله ي به ندايه تي تا دنيايي (مردن) ديت. خوا ده فهرمويت: ﴿وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾ [سورة الحجر: ۹۹].

به م پييه، گرنگتريني نه وه ي له ره هاي مه به سسته شهرعيه كان وهرده گيريت، بريتيه له هاو جووتبووني نه لقه ي يه كه م له ليكنالاني له گه ل نه لقه ي كوتايي، بو نه وه ي زنجيره كه بيتيه باز نه يه كي بيكوتايي، له بهر نه وه ي گوپرايه لي و جيبه جيكردي مه به سته كاني هه ريه ك له نه لقه كاني، يارمه تيده ره بو مه به سته كاني

ترو هاوکاری دهکات، ئەمەش واتە بەرزترین پلەى بەندایەتى کە ئەویش کاتیکیە
 بواری ناچاری بەندایەتى بە حوکمی بەدیھێنان، لەگەڵ بواری خۆیستی بەندایەتى
 بە حوکمی بونەوەرەکان، هاوچووت دەبن.

هێلکاری پلەبەندی رەهای مەبەستە شەریعیەکان

پوختەى ئەم بەشە: بەرژەوەندییە پەسەندەکانی بەندەکان بە رەهای، بواری
 هاوبەشی نیوان سەرچەم مەبەستە شەریعیەکانە، بۆیە هیچیان خالی نین لێی.
 خوداش پیغەمبەر و پیامیان تەنها بۆ ئەو رەوانە کردووە، بگات و لێی تێبگەین و
 مەبەستی توانای ئاسانکاریی هەبێت بۆیان لە چەسپاندنی بەلگە لەسەریان و
 مەبەستی ئاشکراکردنی داواکراو لێیان بۆ ئاسانکاریی چوونە ناو بەندایەتی
 خوداوە، خۆیستانە بۆ خۆبەزلزانی یاخود بەداخەوەبوون، یاخود بۆ بەندایەتی بە

ئاسانكارىيى ھەموو ئەو وتە و كردارە ديار و پەنھانانەى خودا خۆشى دەوین، بۆ ئەو ھى چركەيەك لە ژيانيان بەفیرۆ نەپوات و ھەموو ژيانيان بېیتە پەرستەن و بەرژەو ھەندى لە يەك كاتدا و بۆ ئاسانكارىيى پاراستنى ئايینەكەيان: ئىسلام كە ئاسايشیانە و بیروبواوەریان باوەرپێك كە ئارامییانە و ئاسانكارىيى كۆكردنەو ھەلەنئوان كردارى پەلەكان و كردارى دلەكان، تا بەلكو كردارەكانیان وەرېگىریت و بچنە ناو میهرى خوداوە. ھەموو ئەمانەش، مەبەست لییان ھەلگرتنى بارگرانی و ئاسانكارى بۆیان، بۆ كارکردنیان، بۆ بەدیھێنانى رەھای بەرژەو ھەندى بەندەكان لە ھەردوو دنیا دا.

بەشى سىيەم

مەبەستى شەرىعى رەھا

روانىن لە مەبەستى شەرىعى رەھا، بە پلەى يەكەم روانىنە لە ھۆكارى ھاوبەشى نىۋان سەرجمە مەبەستەكان، ئەۋىش بەرژەۋەندىيە، پاشان بە پلەى دوۋەم روانىنە لە جۆرايەتتى مەبەستە شەرىعىيەكان.

ئەگەر وتمان: مەبەستى شەرىعى رەھا (المقصد الشرعى المطلق): ئەو (الف و لام) ەى سەر وشەى (المقصد) واتاى گشتگىرى دەگەيەنەت. ئەگەر وشەى (المطلق) يىشمان بۆ زياد كرد، ئەۋە دوۋپاتى ئەۋ گشتگىرىيە بە ھۆى ئەۋەۋە گشتگىرىيەكە تەۋاۋ بوو و سەرجمە تاكەكانى مەبەستەكان دەگىتەۋە بە جۆرىك ھەر مەبەستىك ھەيىت، ئەۋا دەچىتە ناۋىيەۋە ۋەسفى دۋاى ئەۋە بە رەھا، واتە ھىچ سنوورىك نامىنەت بۆ تايىبە تكدردن لە ئەگەر ۋ سىفەت ۋ جگە لەمانىش لە پاشكۆكانى گشتگىرى، كە بىيىتە ھۆى تايىبە تكدردن، بۆيە بە گشتگىرى دەمىنەتەۋە، لەبەر ئەۋە مەبەستى شەرىعى رەھا ھىچ تايىبە تكدردنك لەگەل گشتگىرىيەكەيدا نىيە، فەرمانى رەھا، ۋەسفىكىنى شتىكە بەرپەھايى، واتە ئەۋەى كە ئەۋ فەرمانە

دهیگریته وه بیسنوور و ئه وهیه که هاوتای (چی)یه تییه بی هیچ مه رجیک، وهک زانایانی ژیریژی ده لئین، واته چیه تی به ده ر له هر ریگریک^۱.

به م پییه، واتای مه به سته کان بریتییه له مه به سستی شهرعی ره ها، ئه ویش (به رژه وهندی ره های به نده کان) ه و ئه وه ویستراوه به به رده وای و هیچ فه رمانیکی شهرعی خالی نییه لی.

زانایانی ئیسلام به مه زه به جیاوازه کانه وه، کۆپان له سه ر ئه وه ی ئه حکامه شهرعییه کان مه به ست لییان به دیه ئانی به رژه وهندی به نده کانه و به سیشه بۆیان، جا ئه وه به رژه وهندیانه هی دنیا بیّت یا دواپۆژ، گرنگ بیّت یاخود پیویست یاخود ته واوکاری. هر که س وای دانا یه کیک له داکه وته کان (وقائع) ی له ده ره وه ی ئه حکامه کانیته، به جوړیک پیویستی به باش زانینی عه قل یا به چاک زانینی خاوه ن ئاره زووه لاده ره کان بیّت له گه لیدا، ئه وه به زمانی باری رووبه پرووی ته واوی ئایین و به خششه کانی خودا وه ستاوه که له قورئاندا هاتووه، کاتیک خودا ده فه رمویت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ عَفُوٌّ رَحِيمٌ﴾ [سورة المائدة: ۳].

شه ر زانانی شوینکه وته ی هر چوار مه زه به که و جگه له وانیش، کۆپان له سه ر ئه وه ی هۆکار بۆ لیكدانه وه ی حوکه مه شهرعییه کان، به نده به به ده سته ئانی به رژه وهندی به نده کان یاخود ته واوکردنیان، دوورخستنه وه ی زیانه کان، یاخود که مکردنه وه یان. ئه م کۆپاییه ش زیاد له زانیه ک له زانایانی بنه رته (اصول)، باسیان کردووه له کاتی قسه کردنیان ده رباره ی پیناسه ی هۆکار (العله) و شیوازی

^۱ القرائی، الفروق، ج ۱ ص ۱۲۸. وحاسیه ابن الشاط ص ۱۲۸ المتضمنة لحاشية ابن حسين المكي المالكي ص ۱۴۰.

سه لماندنی، له وانه ش (ابو الحسن الأمدي) که ده لیت: "حوکمه کانی خدا هوکاریان به رژه و هندی به نده کانه، چونکه کراون به یاسا بو مه به سستی به نده کان^۱".

(شیخ الإسلام ئیبن تهیمییه) ده لیت: "خودا هه رچی به دی هیئاوه، دانایی (حیکمهت) یکی تیدییه^۲. دانایی دوو شت له خو ده گریت: یه که میان: دانایییه که ده گه ریته وه بو خودی خدا خووی و خووشی ده ویت و قایله پیی. دووه میان: تاییه ته به به نده کانی، نه وه ش نیعمه تیکه پیی دلخوش ده بن و چیرزی لی

---

^۱ الأمدي، الإحكام في أصول الأحكام ج ۱ ص ۵۴.

^۲ به کوردی و به پوختی: جیاوازی نییه له نیوان نه مه صله حه ته ی په یوه ندی به ته شریعه وه هیه و نه مه صله حه ته ی له زانستی که لامدا باسی لیوه کراوه، جیاوازییه کیش نییه له نیوان حیکمهت له به دیهیتان و پیکهیتان و حیکمهت له نه مر و ته شریعه دا. ابن القيم ده لیت: خوی په روه ردار داناییه و هیچ شتیکی بیهووده یان بی مانا و بی مهیسه حهت و حیکمهت دروست ناکات و له کاره کانیدا مه به سستی ته وای هیه. ئیبن تهیمییه ده لیت: جومهوری نه هلی سوننه و که سانی تریش ده لیت: خوی گه وره حه کیمه له خهلق و له نه مردا و خهلق و نه مری بی حیکمهت نییه. ابن قیم الجوزیه داکوکی له سر نه وه ده کات که کردار و فه رمانه کانی خوی گه وره بی عیله تی حیکمهت تدار و مه به سستار نییه و نه م راستییه ش به رزترین نه و بابه تانه یه له ته وحیدی په روه رداردا که په یوه ندی به خهلق و نه مر و شه رع و قه ده روه هیه. بروانه:

– ابن قیم الجوزیه، شفاء العلیل، ص ۱۹۰.

– مفتاح دار السعادة، ۴/۲۰۹.

– أصول الدين للبغدادی، ۱۵۰ - ۱۵۱.

– مجموع فتاوی ابن تیمیة، ۸/۳۵ - ۳۶.

– بیان تلخیص الجهمیة فی تاسیس بدعهم الکلامیة، ابن تیمیة، ۱/۱۹۷ - ۲۰۳.

– شرح العقيدة الاصفهانية، ابن تیمیة، ص ۲۶۱ - ۲۶۳.

– منهاج السنة النبویة، ابن تیمیة ۱۰۱۴۱.

– القضاء والقدر ۲۴۲ - ۲۴۸. وايضا موقف ابن تیمیة من الاشاعة ۳/۱۳۱۰ - ۱۳۱۲. (د. عبد الرحمن

المحمود).

وهرده گرن. ئەمەش لە فەرمانپێکراوه کان و بەدیھێنراوه کاند^۱. " ئەو ھیشی پاشکۆیە بۆی لە شیۆه کانی بەلگەھێنانەو (استدلال) و مەنھەجە راست و پەسەندە کانی لای ھەندیک لە زانایان وەك بەچاکزانین (الاستحسان) و راستکردنەو (الاستصلاح) و بونیادنانی حوکم لەسەر باو (عُرف).

بێگومان خودا ھیچ بەرژەو ھەندییەکی نزیککەرەو ھێ لە بەھەشت جی ئەھیشتوو ھەمووی پێ و ھەمانیشی و فەرمانیشی پێ کردووین، ھیچ خراپە یەکی نزیککەرەو ھێ لە دۆزەخیشی ئەھیشتوو ھەمووی پێ و ھەمانیشی و قەدەغەیشی کردوو ھەمان. (شیخ الإسلام ئیبن تەیمیہ) لەم راستییی ئاگاداری کردووینەو لەم بابەتە و دەلالت: "وتە ی کۆکەرەو ئەو یە شەریعە ی ئیسلامی ھەرگیز بەرژەو ھەندی وە لا نایت، بەلکو خودا ئایینی بۆ تەواو کردووین و نیعمە تەکانیشی بۆ تەواو کردووین. بۆیە ھیچ شتێکی نزیککەرەو نییە لە بەھەشت کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر) پێی رانەگەیان دبێن و جێی ھیشتووین لەسەر بەلگە یەکی بێ خەوش، شەوی وەك رۆژی رووناکە و تەنھا فەوتاو ھەکان لێی لا دەدەن^۲."

ھەر ھە (عیززی کورپی عبد السلام) کاتیک دەلالت: "خودا پێغەمبەرانی ناردوو ھە و کتیبە کانی ناردوو تە خوار ھە، بۆ بەرپا کردنی بەرژەو ھەندییە کانی دنیا و دوا رۆژ و دوورخستەو ھێ خراپە کانی^۳."

رەچا و کردنی بەرژەو ھەندییە کانی لە لایەن یاسادانەر ھە لە حوکمە لاو ھەکیە کان (الجزئیات)، تاییەت نییە بەو حوکمانە خۆیان ھە، بەلکو گشتییە لە بنە پەتی

^۱ مجموع فتاوی ابن تیمیہ ۳۵/۸-۳۶.

^۲ ھەمان سەرچاوە ۳۴۴/۱۱.

^۳ ابن عبد السلام، عبد العزیز، مختصر الفوائد فی احکام المقاصد، تحقیق: صالح بن عبد العزیز آل منصور، ط ۱ الرياض، دار الفرقان، ۱۴۱۷ھ- ۱۹۹۷م ص ۱۷.

ياسادانان و تهكليفدا. ياسادانه رر رهچاوى (به رژه وهنديى ره هاى بهنده كان)ى كردووه له بنه پرتى ياسادانان، له ورووى ته واوى كردووه و ره هاى كردووه له سه رجه شويته كانى، ره چاوى ره هاى كردووه له هه نديك شوين و ته واوى كردووه له هه نديكى تر له بنه پرتى تهكليفدا به مه به ستي ئاسانكارى، بويه داواى لى نه كردوون زياد له وهى ريكيان دهكات وه و باريان ريكوپيكت دهكات^١.

له ولايه نه وه كه شهريعه له بنه پرتى دانانى شهردا بريتييه له به رژه وهنديى بهنده كان. ته واو كردنى به رژه وهنديى ره هاى بهنده كان له لاينه بنه پرتى تهكليفه وه، بونياد نراوه له سه ر ئاسانكارى و نه خستنه ئه ستويان، تاوانى شتيك كه له تواناياندا نيه. پيغه مبه ر (درودى خواى له سه ر بيت) ده فهرمويت: "ئه وهى قه ده غه م كرد ليتان، دوور بكه ونه وه لى، ئه وهى فهرمانيشم پى كردن، جي به جي بى بكه ن به پى تواناتان، ئه وهى گه لانى پيش ئيوه لى له ناو برد، زورى پرسياريان بوو و له گه ل راجيايبيان له گه ل پيغه مبه ره كانيان^٢".

دهقه كانى قورئان، فهرمايشته كانى پيغه مبه ر كه حوكمه كانى چه سپاندووه له فهرمان و قه ده غه كردن، دانايى و به رژه وهندييه كانى بويان دانراون، ئاشكرا كردووه. بويه فهرمانى كردووه به وانهى له جي به جي كردنيان به رژه وهنديى به ده ست ديت و قه ده غه لى ئه و كردارانهى كردووه كه خراپه لى له گه لدا ديت. ئه مه ش واته:

^١ الطوفي، كتاب التعيين في شرح الاربعين، تحقيق: أحمد حاج محمد عثمان، ط١ بيروت، مؤسسة الريان، ١٤١٩هـ - ١٩٩٨م. ص ٢٤٣.

^٢ أخرجه البخاري، الجامع الصحيح (٧٢٨٨/٩٤/٩) ومسلم في الصحيح، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، ط١، ١٤١٢هـ دار الكتب العلمية، ١٨٣٠/٤ رقم ١٣٣٧. من حديث أبي هريرة.

"به‌رژه‌وه‌ندی ده‌بیټ ره‌چاو بکریټ و خراپه‌ش ده‌بیټ دوور بخریټه‌وه، چونکه حوکمه‌کان بۆ ئه‌وه دانراون".^۱

شوینکه‌وتووی و ته و به‌لگه‌ی زانایان بۆی ده‌رده‌که‌ویټ کۆپان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که: شه‌ریعه‌ی ئیسلامی ره‌چاوی به‌رژه‌وه‌ندی کردووه له حوکمه‌کانیدا، چونکه حوکمه‌کانی خودا لیک ده‌درینه‌وه به ره‌چاوکردنی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان وه‌ک نیعمه‌ت و به‌خششیک بۆ به‌نده‌کان، واته چاودیری خودا بۆ به‌رژه‌وه‌ندی به‌نده‌کان وه‌ک به‌خشش و سوژیک.

(ابن القيم) ده‌لیټ: "بنهما و بنه‌په‌تی شه‌ریعه له‌سه‌ر دانایی و به‌رژه‌وه‌ندی به‌نده‌کانه له دنیا و دوا‌پۆژدا. شه‌ریعه هه‌مووی دادگه‌رییه، هه‌مووی سوژه، هه‌مووی به‌رژه‌وه‌ندییه و هه‌مووی دانایییه. بۆیه هه‌ر باب‌ه‌تیک ده‌رچوو له دادگه‌رییه‌وه بۆ سته‌م و له سوژه‌وه بۆ دژه‌که‌ی، له به‌رژه‌وه‌ندییه‌وه بۆ خراپه، له دانایییه‌وه بۆ گالته‌جاری، ئه‌وه له شه‌ریعه‌دا نییه، گه‌ر چی به‌ته‌ئویش خراپه ناویه‌وه".^۲

مه‌به‌ست به واتای ئامانجه: هه‌ندیک جار وشه‌ی (المقصد) واتای (ئامانجیک‌ی خوازاو) ده‌دات، بۆیه ده‌وتریټ: (مقصد القول) واتاکه‌شی بریتییه له: "ئه‌و ئامانجه‌ی قسه‌که‌ر مه‌به‌ستییه‌تی له قسه‌که‌ی و ده‌یه‌ویټ به‌ده‌ستی بێنیټ." واته ئه‌و به‌هایه‌ی که له قسه‌دا مه‌به‌سته و رێنمونی ده‌کات، بۆیه واتای مه‌به‌ست ده‌بیټه ئه‌و ناوه‌رۆکه به‌هاییه‌ی که قسه‌که‌ر له کات یاخود شوینی قسه‌کردندا

^۱ اللخمي، رمضان عبد الودود، التعليل بالمصلحة عند الأصوليين، ط ۱ القاهرة، دار الهدى للطباعة، ۱۴۰۷هـ - ۱۹۸۷م. ص ۲۲ - ۲۵.

^۲ ابن قيم الجوزية، اعلام الموقعين عن رب العالمين، ط ۱ بيروت، المكتبة العصرية، ۱۴۰۷هـ - ۱۹۸۷م. ۷-۶/۳.

مه به سستی، ئەگەر قسەش ئەمەى تیدا نه بوو ئەوا دەبیته گالته جاپی^۱، زانایانی
 بنه پەت (اصول) ئەم واتایەى سییەمى مه به سستیان دەرپرپوه به وشەى به رژه وهندى،
 چونكه به ها و به رژه وهندى دوو ناوڤ بۆ يهك ناوه رۆك، ئەویش ئەوهیه كه بارى
 مرقى پى رىك ده بیټ^۲. (الشاطبي) ده لیټ: "شەرع ئەوهى ئاشكرا كردوه كه بارى
 مرقى پى رىك ده بیټ له دنیا و دواړۆ، به باشتريڼ و ته واوترين شیوه^۳. " (الطاهر
 بن عاشور) ده لیټ: "ئیمه دلنیاين حوكمه كانى شەریعه سه رجه میان مه به سسته كان
 له خو ده گرن و هه مووشى دانایى و به رژه وهندیه^۴."

مه به ست له مه به سستی شەریعی ره ها

مه به ست له مه به سستی شەریعی ره ها، بریتییه له پاراستنى ره های به رژه وهندی
 به نده كان.

مه به سستی شەریعی ره ها، مه به سستی (ره های مه به سسته شەریعیه كان) ه و
 به رژه وهندی ره های به نده كان، مه به سستی (مه به سستی شەریعی ره هایه)، به م
 پییه ش به رژه وهندی ره های به نده كان، بنه پەتى سه رجه م به رژه وهندی به بلاوه كانه
 له ره های مه به سسته شەریعیه كان كه خودا دایناوه له سه رجه م حوكمه
 شەریعیه كاندا.

^۱ شاتیبی بابەتى مه قاصیدی به واتا تاییه تتره کهى باس کردوه، واته ئامانجه كان له جوړى يه کهمدا و
 له به شى يه کهمى په رتووکى مه قاصیددا به ناوینشانى (مقاصد وضع الشریعة ابتداء).

^۲ کاتیک زانایانى ئوصول جه معى (المقاصد) به کارده هینن بۆ ئەم سى واتایه: المقصود، المقصودات،
 المقاصد، به واتای (القيم) ئەوه له بابەتى (ته غلبه)، چونكه وشەى (المقصود) به (مقاصيد) ده کریتە
 جه مع نهك مقاصد.

^۳ الشاطبي، الموافقات، ١٤١٧هـ - ١٩٩٧م ص ٥٣/١.

^۴ ابن عاشور، مقاصد الشریعة الإسلامية ص ٤٨.

پاراستنى مەبەستى شەرعىي رەھا، بىنەپەتى پاراستنى رەھاى مەبەستە شەرعىيەكانە. بۆ ئەمەش پاراستنى بەرژەۋەندىي رەھاى بەندەكان، بىنەپەتى پاراستنى رەھاى بەرژەۋەندىي بەندەكانە كە لە حوكمە شەرعىيەكاندايە. بەم پىيەش مەبەستى (مەبەستى شەرعىي رەھا)، برىتييە لە پاراستنى بەرژەۋەندىي رەھاى بەندەكان و لە سەرەتاشيەۋە پاراستنى رەگەزيانە، پاشان جۆرەكەى و برەكەى لە لايەنى ھىنانە دى ئەۋەى ھۆكارە بۆ ئەمە و دوورخستىنەۋەى ئەۋەى خراپى دەكات.

شاراۋە نىيە لاي خاۋەن عەقلەكان، كە بەدەستەھىنانى بەرژەۋەندىي روت و دوورخستىنەۋەى خراپەى روت، ستايشكراۋ و چاكە، پىشخستنى ئەۋ شتانەى بەرژەۋەندى تىياندا زياترە و دوورخستىنەۋەى ئەۋ شتانەى زۆرىنەيان خراپەيە، تا دەگاتە ئەۋەى چاكەكەى زياترە لە خراپەكەى، ئەمانە شتانىكى چاكن، ھەروەھا دوورخستىنەۋەى ئەۋ شتانەى خراپەيان ئاشكرايە و زياترە لە بەرژەۋەندى تىيدا، زانايان و دانايان كۆپان لەسەرى و ھەروەھا ياساكانىش^۱.

جياكارى لەنيۋان زۆر و كەم، مەبەست لىي بەدەستەھىنانى زۆرە و ۋازەھىنانە لە كەم. بۆيە لەدەستەدان، مەبەست لىي زۆركردنە و بۆ بەگەپخستنى رىكارىي لەدەستەدانى بەرژەۋەندى بۆ بەرژەۋەندىيەكى باشتەر لە ئەركدا، ئەۋيش پىگرتنە لە كەمكردنەۋەى سوود و خواستنى زۆركردنەتى، ئەمەش ئەۋە دەخاۋزىت كە بەدەستەھىنانى سوودەكان بە جۆرىك بىت، بىيتە ھۆى زيادكردنى و قسەكەى

---

^۱ اللخمي، ھەمان سەرچاۋە. لا ۵۴

(التفتازانی)ش ئه وه مه به سستی ته کی که ده لیت: "زۆرکردنی سوود به جوړیک که زۆرینه ی گومان وایت به ره وه ئه وه ده چین".^۱

ئه مه ش واته بڼه په تی به رژه وه ندی ئه وه یه که زۆرتین سوود و فه زلی هه یه، هه روه ک و ده خوازیت که په یوه نډیه کی راسته وانه هه بیت له نیوان به رژه وه ندی و خواستی زۆرکردنی و ریگری له که مکړنه وه ی، چونکه به رژه وه ندی له خولگی چاکتریندایه و خواستی چاکترینیش له و خه سلّه تانه یه که خدا به باشه باسی ئه و به نده باوه پدارانه ی کردوه که هه لگرین، بویه فه رموی: ﴿الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ [سورة الزمر: ۱۸].

(شیخ الإسلام ئیبن تهیمییه) ده لیت: "واجبه له بیروباوه پدا شوینکه وته ی باشتین را بیت، که س بوی نییه باوه پی به شتیک بیت و وا بزانیته به رامبه ره که ی باشته ره و، کاتیک دوو بژارده خرایه به ر دهستی و ئه ویش برپای وایت یه کیکیان باشته ره، که واته ئه وه یان باشته ره، ئه گه ر دروستیش بوو ئه وه یان بکات که باشه به لام باشته ر نییه – کاتی نه توانیت باشته ره که بکات – ئه وه ده بیت برپای وایت که ئه وه باشته ره و هه زیشی له ئه نجامدانی ئه وه یان زیاتر بیت، ئه وه ش شوینکه وته ی باشتینه^۲". که واته ئه وه ی پیویسته (واجبه) له کرداردا ئه وه یه: باوه پی وایت که ئه وه ی باشتینه و ناتوانیت ئه نجام بدریت، باشته ره له وه ی پله ی باشیه که ی نزمتره له باشتین و ده توانیت ئه نجام بدریت، ئه گه رچی دروستیشه بوی که دوو میان ئه نجام بدات. پاشان ئه رکی زیادکردن بریتییه له به ده سته ینانی

^۱ التفتازانی، سعد الدین بن مسعود، التلویح شرح التوضیح فی کشف حقائق التنقیح، تعلیق محمد عدنان، ط ۱، بیروت، دار الارقم، ۱۴۱۸هـ - ۱۹۹۸م، ص ۲۷۱.

^۲ مجموع فتاوی ابن تیمیة، ۲۷۰/۱۹.

سهرجه می ئه وهی له توانادایه، به جۆریک ئه وهی که ده مینیتیه وه ئه وهیه که له توانادا نییه به ده ست بهینریت و ئه وهش داوی کردنی ناکریت، چونکه خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿لَا يَكْفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ [سورة البقرة: ۲۸۶]. پیغه مبه ریش ده فه رمویت: "اذا امرتکم بامر فأتوا منه ما استطعتم".^۱

به م پییه مه به ست له به رژه وه ندیی ره های به نده کان، بریتییه له: چاودیری به رژه وه ندیان و زیاد کردنی و دوورخستنه وهی خراپه و که مکردنه وهی. به ده سته یانی به رژه وه ندیی به نده کان له دنیا دا له سهر چه ند ئاستیک دیت، به پیی ئاسانکاری خودا بۆیان و پاشان هه ول و تیکۆشانی خۆیان له به رده وامیی کارکردن و مرقفه کانیش له وه دا له پله ی جیا وازدان، هه یانه زیاد ده کات و هه شیانه که م و هه شیانه مامنا و هند و هه شیانه له خوارتره وهیه.

زانستی مه به سته کان و بابته ی سوود: پاش ئه م ریخۆشکردنه بۆ بابته که، ده مه ویت ئه وه بلیم که (د. طه عبد الرحمن) تیبینی هه یه له سهر پیناسه ی زانستی مه به سته کانی شه ریه، به وهی که زانستی که ده پوانیتیه ئه وه به رژه وه ندیانه ی شه ریه ی له سهر بونیاد نراوه و ده لیت: "ئه م پیناسه یه، ئه گه رچی ناسینه ری تیدا زیاتر ئاشکرا کراوه له ناسینه راو، به لام گرفتگی تیدایه، ئه ویش ئه وهیه که ئه و ئاشکرا کردنه په یوه سته به ئاشکرا کردنی چه مکی (به رژه وه ندی) و ئه ویش چه مکی که ئالۆزییه کی زۆر رووی تی کردووه و ئه و ئالۆزییه ش له دوو شته وهیه:

■ **یه کیکیان:** داپشتنی پیکهاته که یه تی، به جۆریک ئه و پیکهاته یه - له زمانی عه ره بی (وه رگیژ) - له سهر کیشی که که ئاماژه یه بۆ ناوی شوین، بۆیه بیرى مرقفیش ده چیت بۆ ئه وهی ئه مه ناوی شتیکی لایه نگیره، هه روک وته ی زانیانی ئوصلی

^۱ اخرجه البخاري، ۱۴۲/۸.

فقیهی ئیسلامی (الأصولیون) وا ده‌گه‌یه‌نیّت: (راکیشانی به‌رژه‌وه‌ندی) یاخود (چاودیری به‌رژه‌وه‌ندی).

■ دووهمیشیان: فراوانیی واتاکه‌ی لای زانایانی پاشین، تا به‌رژه‌وه‌ندی لای ئەوان وای لای هاتوو که هاوواتای ئامانجه (الغرض)، وه‌ک له وته‌یان: (تحقیق المصلحة العامة) یاخود (طلب المصلحة الخاصة)^۱.

به‌رده‌وام ده‌بیّت و ده‌لایّت: "له راستیدا به‌رژه‌وه‌ندی ناویکی لایه‌نگیر نییه، به‌لکو ناوی واتایه‌کی رووته، بویه ده‌بیّته هاوواتای چه‌مکی (سوود) له واتا دارشتنییه چاوگییه‌که‌یدا، ئە‌گەر وترا: 'زانستی مه‌به‌سته‌کان ده‌پروانیته به‌رژه‌وه‌ندییه دنیایی و دواپۆژییه‌کانی مرقۆ'. ئە‌وه مه‌به‌سته له‌وه‌یه که ده‌پروانیته لایه‌نه‌کانی سوودگه‌یاندن به مرقۆ له دنیا و دواپۆژدا. هه‌روه‌ها مه‌به‌سته ئامانج نییه، به‌لکو ری‌بازه، ئە‌گەر وترا: 'زانستی مه‌به‌سته‌کان ده‌پروانیته به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی مرقۆ'. ئە‌وه مه‌به‌سته له‌وه‌یه که ده‌پروانیته ئە‌و ری‌بازانه‌ی مرقۆی پی‌چاک ده‌بیّت، بۆ به‌دییه‌نانی سیفه‌تی به‌ندایه‌تی بۆ خودا^۲.

له راستیدا ئە‌گه‌رچی قسه‌کانی به‌ده‌ر نین له راستی، به‌لام گرفته‌که‌ی چاره‌سه‌ر نه‌کردوه که بریتییه له دیاریکردنی په‌یوه‌ندی نیوان مه‌به‌سته‌کان و به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان له لایه‌ک و له‌نیوان به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان و سوود له لایه‌که‌ی تر.

هۆکاره‌که‌شی جیاوازینه‌کردنه له‌نیوان مه‌به‌ستی مه‌به‌سته‌کان، که پیشتر باسمان کرد و بریتییه له به‌ده‌سته‌نانی به‌رژه‌وه‌ندی و زیاده‌کردنی و دوورخسته‌وه‌ی خراپه و که‌م‌کردنه‌وه‌ی و له‌نیوان مه‌به‌سته له مه‌به‌سته‌کان، که

^۱ عبد الرحمن طه، مشروع تجديد علمي لمبحث مقاصد الشريعة، مجلة المسلم المعاصر، عدد ۱۰۳، ۱۴۲۲هـ

۲۰۰۲م، ص ۴۹ - ۵۰.

^۲ سه‌رچاوه‌ی پیشوو.

ئەویش وەك (د. طه عبد الرحمن) لىي نزيك بوو تەو، كە دەلالت: "مەبەست لەو رىبازانەى مەوۆى پى چاك دەبىت، بۆ بەدبەيئانى سىفەتى بەندايەتى بۆ خودا." رەنگە پىكانىش لەو دەبا بىت كە بەرژەوەندىي بەدبەيئانى سىفەتى بەندايەتییە و ئەویش سوودى رەهاى بەندەكانە، وەك لە داها توودا ئاشكرای دەكەين.

مەبەست لە مەبەستى شەرىعى رەها

پىشتر ئەو دەمان كەردەو، كە مەبەستى شەرىعى رەها، برىتییە لە "بەرژەوەندىي رەهاى بەندەكان" ئەمەش وىستراو بەردەوام لە ھەر مەبەستىكى شەرىدا و خالى نىيە لىي، مەبەست لەمىش برىتییە لە: پاراستنى رەهاى بەرژەوەندى بە چاودىرى و زیادكردنى بەرژەوەندىيەكان و دوورخستەو و كەمكردنەو، خراپەكان. زانىنى ئامانج لە مەبەستى شەرىعى رەھا لە زانىنى وەلامى پرسىارىكدایە: بۆچى خودا بەرژەوەندىي بەندەكانى كەردووە تە مەبەستى شەرىعى رەھا؟ وەلامەكەشى: وەك پىشتر ئاشكرا كرا ئەو، خەدا بىنپازە لە پەرسەتنى بەندەكانى بۆى و تەنھا بەخشش و رىزىكە لەلایەن خوداوە بۆ ئەوان و ھىچ پىوستانىيەكى پىي نىيە.

بەم پىيە وىستراوى مەبەستى شەرىعى رەھا برىتییە لە: سوودى بەندەكان وەك بەخشش و رىز، ھەر وەك خودا پىوستانىيە كەردووە لەسەر خۆى، چونكە ھىچ بەدبەيئەراوى نەتوانىت زۆرى لى بكات.^۱

---

^۱ مەزھەبى ئەھلى سوننەت و جەماعەت (سەلەف) لەسەر ئەو، كە عەقل ناتوانىت ھىچ شەيئە لەسەر خودا واجب نىيە، بەلام كىشەيەك نىيە كە خودا خۆى بەپىي كەمالى خۆى شەيئە لەسەر خۆى واجب بكات، كاتىك خۆى فەرموویەتى لەسەر خۆم واجب كەردووە، ئەمەش لە قورئان و فەرموودەى صەحىحدا ھەيە. بڕوانە: - الطوفى، كتاب التەيىن فى شرح الاربعين، ص ۲۴۲.

۱- ویستراوی مه به سستی شهرعی ره ها، ویستراوی به رژه وه ندیی ره های به نده کانه و زانینی مه به سستی خوداش تیئاندا، وه ستاوه له سهر زانینی بیئیزیی خودا بۆ به دیهینراوه کانی، چونکه یه کیک له ناوه کانی خودا که له قورئاندا هاتوو، (بیئیز/الغنی) ه. هه ندیک ده لئین (بیئیز) له قورئاندا له هه ژده شویندا هاتوو، خودا ده فه رمویت: ﴿قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ اِنْ عِنْدَكُمْ مِّنْ سُلٰطٰنٍ بِهٰذَا اَتَقُولُوْنَ عَلٰی اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ﴾ [سورة یونس: ۶۸]، هه روه ها ده فه رمویت: ﴿وَقَالَ مُوسٰی اِنْ تَكْفُرُوْا اَنْتُمْ وَمَنْ فِی الْاَرْضِ جَمِیْعًا اِنَّ اللّٰهَ لَغَنِیٌّ حَمِیْدٌ﴾ [سورة ابراهیم: ۸]. (الغنی) له زمانی عه ره بیدا ئه وه یه که پیوستی به جگه له خوی نییه، (الخطابی) ده لئیت: "ئه و که سه یه که بیئیزه له به دیهینراوه کانی و سهرخستنی ئه وان بۆ و پشگیریکردنیان له ده سه لاتتی، چونکه هیچ پیوستیه کی بیان نییه و ئه وانیش هه ژارن و پیوستیان به وه، هه روه ک وه سفی خوی ده کات: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اٰنتُمْ اَلْفُقَرَاءُ اِلٰی اللّٰهِ وَاللّٰهُ هُوَ الْغَنِیُّ الْحَمِیْدُ﴾ [سورة فاطر: ۱۰]، بۆیه خودا بیئیزه له سوودگه یاندنی خه لکی پی و له وهیش به رژه وه ندیی ئاین بگه رپته وه بۆ ئه و. خودا خوی بیئیزه بۆ خوی، که بیئیزییه کی ته واوه له سهرجه م رووه کانه وه، به هویی کاملی خوی و سیفات ه کانی، چونکه خه زینه کانی ئاسمان و زه وی و

– ابن تیمیة، اقتضاء الصراط المستقیم لمخالفة اهل الجحیم، تحقیق وتعلیق: ناصر بن عبد الکریم العقل،

ط ۱، الرياض، دار الرشید، ص ۴۰۹- ۴۱۰

^۱ حمد محمد الخطابی أبو سلیمان، شأن الدعاء تحقیق: أحمد یوسف الدقاق، دار الثقافة العربیة، ط ۳،

۱۴۱۲هـ - ۱۹۹۲م، ص ۹۲- ۹۵. وانظر: امین الشقاوی، ۳۱۰۵۸، www.alukah.net/sharia

.PM> 14 May ۱۲:۴۶

خه زینه کانی دنیا و دواړو ژبې به دهست ځویه تی، بویه خدا بۆ ځوی بېنیاژه و بهنده یش بۆ ځوی هه ژاره و پيوستی به خدایه، و ناتوانیت بۆ چاوترووکانیکش بېنیاژ بیت لی، ته ووترینی به دیهینراوه کانی خدا ئه وه یانه که ته ووترین به ندایه تی ده کات و گه وترینیان ئه وه یانه که هه ژاری و پيوستی به خدایه و بېنیاژ نه بیت لی هینده ی چاوترووکانیک، بویه یه کیک له دوعا کانی پیغه مبه (دروودی خدای له سهر بیت) بریتی بووه له: "سهرجه م کاروباره کانم بۆ چاک بکه و جیم مه هیله بۆ ځوم هینده ی گهر هینده ی چاوترووکانیکش بیت".^۱

خوداش بېنیاژه و خاوه نی ئاسمانه کان و زه وییه، خدا ده فره مویت: ﴿لَهُ وَمَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ [سورة الحج: ۶۴]، هه روه ها ئیمامی (موسلم) گپړاویه تیه وه، له فره مووده که ی (ئبو ذهر) دا که پیغه مبه (دروودی خدای له سهر بیت) فره مووی: "خدا فره مووی: 'ئهی بهنده کانم، ئیوه ناگه نه ئه وه ی زیان به من بگه یه نن تا زیانم پیبگه یه نن و ناگه نه ئه وه ی سوود به من بگه یه نن تا سوودم پی بگه یه نن. ئهی بهنده کانم، ئه گهر یه که متان و کوټاکه ستان له مروځ و پهریتان، له سهر دلې پاکترین و پاریزکارترینان بن، ئه وه هیچ له مولکی من زیاد ناکات. ئهی بهنده کانم، ئه گهر یه که متان و کوټاتان

^۱ ئهم دوعایه به شیکه له فره مووده یه که ئیمامی احمد له (المسند) دا ریوایه تی کردووه، تحقیق: شعيب الارناؤو، ۱، ۱۴۲۰هـ بیروت، مؤسسة الرسالة، (۷۴/۳۴ - ۷۵ رقم ۲۰۴۳۰). وه: أبو داود في السنن، تحقیق: محمد محي الدين عبد الحميد، طبعة: بدون، صيدا، المكتبة العصرية، ۴/ ۳۲۴/ رقم ۵۰۹۰. وه: النسائي في السنن الكبرى، حسن عبد المنعم الشلبي، ط ۱، ۱۴۲۱هـ. بیروت، مؤسسة الرسالة (۲۱۱/۹) - ۲۱۲ رقم ۱۰۳۳۰. له سه نه ده که یدا جعفر بن میمون هیه و نه سائی ده لیت: به هیژ نییه. به لام نه سائی ئه م دوعای له پیشه وه راسته وځو هیئاوه (۲۱۱/۹ - ۲۱۲ رقم ۱۰۳۳۰) له ئه نه سی کورې مالیکه وه و ئه لبانی له سیلسیله صهیحه که یدا به حه سه نی داناوه، ۱/ ۴۹۹ رقم ۲۲۷.

و مړوځ و پهریتان، له سهر دلی خراپترینتان بن، ئه وه هیچ له مولکی من که م
ناکات'.^۱

بویه سهرجه م به دیهینراوه کان، هه ژاری لای خدای بینیازی فراوانن، له
داواکردنی بهر ژه وه نندییه کانیاں و دوورخستنه وه ی زیانه کان، هه روه ها له کاروباری
تایین و ژیا نیا ن و به نده کان هیچیا ن به ده ست نییه له وانه بو خوین. خدا
ده فهرمویت: ﴿مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ
مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [سورة فاطر: ۲]، بویه خدا بینیازی که خواردن و
خواردنه وه ده به خشیت، و ده ژیه نییت و ده مرینیت، ده وله مند ده کات و هه ژار
ده کات، خدا له باره ی ئیبراهیمه وه ده فهرمویت: "قال افرایتم ما کنتم تعبدون، انتم
و آباؤکم الاقدمون، فانهم عدو لي الا رب العالمین، الذي خلقني فهو یهدین" (الشعرا :
۷۵-۷۸).

به کورتی، سهرجه م به دیهینراوه کان پیوستان به خدایه له بوونیاں، چونکه
بوونیاں به ئه وه وه یه، پیوستان پییه تی بو وه ستانیاں و وه ستانیاں به
ئه وه وه یه، هیچ جووله و راوه ستانکیان نییه ئه گهر ئه و ریگه نه دات، چونکه ئه و
زیندوو و راگره (الحي القيوم) بو خو ی و پیوستان به هیچ شتیک نییه و راگری جگه
له خو یه تی، هیچ شتیک راوه ستاو نییه به و نه بییت، چونکه به دیهینراوه بینیازی و
ته وایو ره های هیه و به دیهینراویش پیوستان ره های به خدا و ته واییه که یه تی.
خدا به هو ی ته وایو بینیازی له به دیهینراوه کانی، ده توانیت مړوځه کان له ناو
ببات و به دیهینراویکی نو ی بینیته بوون، ئه مه ش له دهره وه ی توانای خدا نییه.
خدا ده فهرمویت: ﴿وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ

^۱ رواه مسلم ۱۹۴۴/۴ رقم ۲۵۷۷.

وَيَسْتَخْلِفُ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَشَاءُكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةٍ قَوْمٍ
 آخَرِينَ ﴿١٣٣﴾ [سورة الأنعام: ١٣٣]. بۆيه بهخششی خودا بۆ سوودی مروفه كان
 بهرهای، بریتییه له ویستراوی مه بهستی شهرعیی رها و ئه م بهخششهش خودا
 له سهر خۆی پیویست کردوه و هیچ یه کێك له به دیهینراوه كان ناتوانیت ناچارى
 بکات.^١ هه ره ئه وهش ویستراوی به رژه وهندیی ره هایه، چونکه سوود به خشینى خودا
 بۆ بهنده كان بهخششه، خودا ده فه رمویت: ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ
 تَوَّابٌ حَكِيمٌ﴾ [سورة النور: ١٠]، بهنده كانیش شایسته ی بوون به هو ی
 یه کخوا به رستیان و هاو به شدانه نانیا ن بۆ خودا، خودا ده فه رمویت: ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ
 اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ [سورة
 النور: ١٤]. هه روه ها له (معادی کور ی جبل) ده گپ نه وه ده لیت: "له پشتی
 پیغه مبه ری خودا وه بووم، له سواری گویدر یژێك و فه رمو ی: 'یا معاذ هل تدری ما
 حق الله على عباده، و ما حق العباد على الله؟ فقلت: الله و رسوله اعلم، قال: حق الله
 على عباده ان يعبدوه و لا يشركوا به شيئا، و حق العباد على الله الا يعذب من لا
 يشرك به شيئا، فقلت: يا رسول الله، افلا ابشر الناس؟ قال: لا تبشرهم فيتكلوا. متفق
 عليه"^٢

لیره دا دوو ماف هه یه: مافی خودا له سهر بهنده كانی که بی به رستن بۆ هاو بهش بۆ
 دانانی، مافی به دیهینراو له سهر خودا، که خودا خۆی پیویستی کردوه له سهر خۆی.
 خودا ئه و شتانه ی که خۆی بیهو یت له سهر خۆی پیویست ده کات و شتانیکیش که
 خۆی بیهو یت له خۆی قه ده غه ده کات. بۆیه ویستراوی خودا له په رستنی، ئه و

^١ الطوفي، ص ٢٤٢.

^٢ البخاري (٢٩/٤ - رقم ٢٨٥٦) ومسلم (١/٥٨/رقم ٣٠).

پاداشته‌یه که به‌دهستی ده‌هینن له جیبه‌جێکردن و ئه‌نجامدانی ئه‌م مه‌به‌سته‌دا،
 واته‌ شایسته‌بوونی نیعمه‌ت و لێ‌پ‌رازیبوونیان و دووریان له‌ سزای وه‌ك به‌خششێك
 بۆیان.

هه‌روه‌ك ئه‌وه‌ی خودا له‌سه‌ر خۆی پێ‌یوسته‌ کردووه

خودا چیی بویت، له‌سه‌ر خۆی پێ‌یوستی ده‌كات. خودا شتانێكی له‌سه‌ر خۆی
 پێ‌یوسته‌ کردووه‌ و شتانێكیشی له‌ خۆی قه‌ده‌غه‌ کردووه‌، به‌و جۆره‌ی كه‌
 ته‌واویتی خۆی ده‌یخوازیت. خودا بۆی هه‌یه‌ شتانێك له‌ خۆی قه‌ده‌غه‌ بكات،
 چونكه‌ ب‌پ‌یار لای خۆیه‌تی و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئی‌مه‌ ناتوانین شتانێك له‌ خودا قه‌ده‌غه‌
 بكه‌ین، به‌لام خودا چیی بویت له‌ خۆی قه‌ده‌غه‌ ده‌كات، هه‌روه‌ك چیی بویت له‌سه‌ر
 خۆی پێ‌یوسته‌ ده‌كات. ئه‌م ئایه‌ته‌ بخوینه‌وه: ﴿وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا
 فَقُلْ سَلَمٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا
 بِجَهَلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٤﴾ [سورة الأنعام: ٥٤]. ئه‌بو
 هوریره له‌ فه‌رموده‌یه‌كدا بۆمان ده‌گێڕێته‌وه: له‌پێ‌غه‌مبه‌ری خوداوه‌ (دروودی
 خودای له‌سه‌ر بی‌ت) كه‌ فه‌رمویه‌تی: "لما قضی الله الخلق كتب فی کتابه‌ علی نفسه،
 فهو موضوع عنده: ان رحمتی تغلب غضبی".^١ هه‌ر له‌ فه‌رموده‌ی قودسیدا
 هاتووه: "یا عبادي لقد حرمت الظلم علی نفسي و جعلته بینکم حراما فلا
 تظالموا..."^٢ الحدیث. بۆیه‌ ئه‌گه‌ر كه‌سێك پرسیی: ئایا هه‌یج له‌ خودا قه‌ده‌غه‌یه‌ و
 ئایا هه‌یج له‌سه‌ر خودا پێ‌یوسته‌؟ وه‌لامه‌كه‌ی: ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی پێ‌یوستی کردووه‌ یا

^١ مسلم (٢٠١٨/٤) رقم (٢٧٥١)

^٢ مسلم (١٩٤٤/٤) رقم (٢٥٧٧) من حدیث ابی ذر.

قه‌ده‌غە‌ی کردووە خۆ‌ی بێت، ئە‌وا بە‌لێ، لە‌بەر ئە‌وە‌ی خۆ‌ی هەر ب‌پ‌یارێک دە‌دات کە بیه‌وێت، بە‌لام ئە‌گەر بە‌ عە‌قلێ خۆ‌مان شتانی‌ک لە‌ خودا قە‌ده‌غە بکە‌ین، یاخود پ‌ی‌ویستی بکە‌ین لە‌سە‌ری، ئە‌وا نە‌خێر، چونکە عە‌قل قە‌ده‌غە و پ‌ی‌ویست ناکات، بە‌لکو قە‌ده‌غە و پ‌ی‌ویستکردن لای خودایە^۱.

بە‌دی‌هێ‌ن‌راوە‌کان ناچار‌ن

مە‌بە‌ست لە‌وە‌ی خودا بە‌دی‌هێ‌ن‌راوە‌کانی ناچار ناکات لە‌ بە‌دە‌ست‌هێ‌نانی رە‌های بە‌رژە‌وه‌ندییە پە‌سە‌ندە‌کان، بریتی‌یە لە‌وە‌ی بە‌رپ‌رسیارێتی بە‌دە‌ست‌هێ‌نانی سوودی پە‌رستنه‌کان و بە‌رژە‌وه‌ندییە‌کانی، بە‌تە‌واوی لە‌ئە‌ستۆی م‌ر‌و‌ف‌دایە، ئە‌مە‌ش ئە‌نجامێکە لە‌ناو چە‌ند ئە‌نجامی بونیاد‌ن‌راو لە‌سەر چە‌ند پ‌ی‌شە‌کییە‌ک، ئاشک‌راکردنیشی بە‌م جۆ‌رە‌یە:

پ‌ی‌شە‌کیی یە‌کە‌م: خودا سە‌رجە‌م پە‌رستنه‌کانی وای کردوو‌ه کە بە‌رژە‌وه‌ندییە‌ک بن لە‌ توانادا بن و بە‌ هۆ‌یانە‌وه بە‌رژە‌وه‌ندی بە‌دە‌ست بهێ‌ن‌رێت و هیچ پە‌رستنی‌ک نییە کە سوودی‌کی بە‌دەر لە‌ توانا بێت، هیچ سوودی‌کی پە‌سە‌ندیش نییە کە لە‌ توانادا نە‌بێت بە‌رژە‌وه‌ندییە‌ک بە‌دە‌ست بهێ‌ن‌رێت بە‌ هۆ‌یە‌وه.

پ‌ی‌شە‌کیی دوو‌هە‌م: خودا پە‌رستنی‌کی نە‌خستوو‌ه‌تە ئە‌ستۆی بە‌دی‌هێ‌ن‌راوە‌کانی، کە هەر تاکێ‌کیان نە‌توانی‌ت ئە‌نجامی بدات، خودا دە‌فە‌رمو‌یت: ﴿لَا يَكِلُفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا أُكْتَسَبَتْ﴾ [سورة البقرة: ۲۸۶].

پ‌ی‌شە‌کیی سێ‌یه‌م: خودا هانی م‌ر‌و‌ف‌ه‌کان دە‌دات بۆ بە‌دە‌ست‌هێ‌نانی سوودی پە‌رستنه‌کان و پاداشتی‌شی داناوه بۆ ئە‌وە‌ی حە‌زی پ‌ی‌ بکە‌ن، خودا دە‌فە‌رمو‌یت:

^۱ ابن عثیمین، شرح الاربعین النوویة، ط ۳، الرياض، دار الثریا، ۱۴۲۵هـ - ۲۰۰۴م، ص ۲۴۴.

﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِّلْمُتَّقِينَ﴾ [سورة آل عمران: ۱۳۳].

پیشہ کی چارہم: خود ریگری کردوہ له وازہینان له بہدہستہینانی سودی بہرستہکان و سزای داناوہ بۆ وازہینان وەک ترساندنیک بۆیان، دہفہرمویت: ﴿لِّلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ اَلْحُسْنٰی وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِیْبُوْا لَهُ لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَّا فِی الْاَرْضِ جَمِیْعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهٖۤ اُولٰٓئِکَ لَهُمْ سُوْءُ الْحِسَابِ وَمَاۤوِلُهُمْ جَهَنَّمُ وِبٰسَ الْیَہَادُ﴾ [سورة الرعد: ۱۸].

پیشہ کی پینجہم: خود ویستی داوہ بہ مروفہکان لەوہی کہ بہ ویستی خویان فہرمانبہرداری بکن، یاخود سہریچی: ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِّن رَّبِّکُمْۤ فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَن شَاءَ فَلْيُکْفُرْۚ اِنَّاۤ اَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِیْنَ نَارًاۙ اَحَاطَ بِہُمْ سُرَادِقُہَاۚ وَاِن یَسْتَغِیْثُوْا یُعَاثُوْا بِمَآءٍ کَّالْمَہْلِ یَشْوِی الْوُجُوْہَ یَنۢسُ الشَّرَابُ وِسَآءٌ مُّرَتَقًا﴾ [سورة الکہف: ۲۹].

پیشہ کی شہشہم: لەدوای ھەموو ئەمانە، خودا ری چۆل کردوہ لەنیوان بەندە و سودی بہرستہکان و بہرژەوہندییەکانی: خودا لە ھەموو ئەک خستە ئەستویەکی مروفدا وەبیریان دینیئەوہ کہ ری چۆل کردوہ بۆیان، تا بہرەو میھر و قایلبوونی ئەو بچن. خودا دہفہرمویت: ﴿اِنَّ هٰذِہٖ تَذٰکِرَةٌ۬ فَمَن شَاءَ اتَّخَذَ اِلٰی رَبِّہٖ سَبِیْلًا﴾ [سورة المزمل: ۱۹]. ھەرودھا بۆ ری چۆلکردن لەنیوان بہرەوپیئشچوون و راوہستان: خودا دہفہرمویت: ﴿لَمَن شَاءَ مِنْکُمْۤ اَنۢ یَّتَقَدَّمَ اَوْ یَتَّخَّرَ﴾ [سورة المدثر: ۳۷]، وە بۆ ری چۆلکردن لەنیوان بہردەوام بوون یاخود نەبوون: خودا دہفہرمویت: ﴿لَمَن شَاءَ مِنْکُمْۤ اَنۢ یَّسْتَقِیْمَ﴾ [سورة التکویر: ۲۸].

بونیا د لەسەر ئەوہی رابورد، دہکریت چەند ئەنجامیک دەست بخەین کہ لە راستیدا لە بەلگەنەویستەکانی شەرەن، ئەوانیش:

ئەنجامى يەكەم: خودا بەندەى ناچار نەکردووه لەسەر بەدەستھێنانى سوودەكان و ئەنجامى دووهميش لەمەوہ سەرچاوە دەگرێت.

ئەنجامى دووهم: بەرپرسيارىتيى بەدەستھێنانى سوودى پەرستنهكان و بەرژەوہنديەكانى تەنھا لەئەستوى مەودايە و ئەنجامى سێيەميش لەمەوہ سەرچاوە دەگرێت.

ئەنجامى سێيەم: لێگەرەن بۆ بژاردەى بەندە خۆى لە سوودى پەرستنهكان و بەرژەوہنديەكانى لە دنیا و دواڕۆژدا، كە لە توانيدا بوو بەدەستى بێنیت و ناچار نەبوو و رێى بۆ چۆل كراوہ بۆ گەشتن بەو سوود و بەرژەوہنديانە، ئەوہ خۆى ستەمى لە خۆى كردووه و خودا هیچ ستەمىكى لى نەکردووه.

خودا دەفەرموێت: ﴿وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ ءَالِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتْبِيبٍ ﴿١٠١﴾﴾ [سورة هود: ١٠١]. هەروەها دەفەرموێت: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلٍ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾﴾ [سورة النحل: ١١٨].

هەروەها دەفەرموێت: ﴿وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمْ الظَّالِمِينَ ﴿٧٦﴾﴾ [سورة الزخرف: ٧٦]. ئەمەش دەرھاویشتەكانى قەدەغەکردنى ستەمە، كە خودا لە خۆى قەدەغە كردووه. پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێت) لە فەرموودەيەكى قودسیدا دەفەرموێت: "يا عبادي لقد حرمت الظلم على نفسي و جعلته بينكم حراما فلا تظالموا".^١ لەمەوہ دەرەكەوێت كە بژاردە دانە دەست مەودا و ناچارنەکردنى لە بەرژەوہنديى رەھای بەندەكانە و ئەنجامى قەدەغەکردنى ستەميشە لەلایەن خوداوە لە خۆى. ئەم واتایانەش بەتێروتەسەلى قەسەى لەسەر كراوہ لە بیروباوەرى ئەھلى سوننەت و

^١ مسلم (١٩٤٤/٤) رقم ٢٥٧٧.

جہماعهت له "ناچاری و بریار به ویستی خو بوون(التسییر و التخییر)" له ژیر روشناییی قورئان و فہرموودہدا^۱ و له چہند روویہکەوہ، ئەوانیش:

یہکەم: سەلمینراوہ کە میہر و زانستی خودا ھەموو شتیکی گرتۆتەوہ و لە لەوحی پارێزراو(لوح المحفوظ)دایە ئەوہی تا روژی دواپی دەبیّت، ویست و تواناشی ھەموو شتیکی گرتووەتەوہ، ھەموو کاروباریک بە دەستی خوێتە و ھیچ رێگرییەک نییە لەوہی کە ئەو داویەتی و کەس ناتوانیّت بریاری ئەو رد بکاتەوہ و بەتوانایە بەسەر ھەموو شتیکیدا.

دەقەکانی قورئان و فہرموودەش بەلگەن لەسەر ئەم بابەتە و ھاوواتاکانی، ئەوانیش زۆر و زانراون لای زانایان و ھەر کەسیکی تریش کە دەیەویّت ببینیّت لە قورئان و فہرموودەدا، بۆ وینە: خودا دەفەرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ [سورة الأنفال: ۷۵]. ھەروەھا دەفەرمویت: ﴿قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهْرُ﴾ [سورة الرعد: ۱۶] و دەفەرمویت: ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ [سورة القمر: ۴۹] و دەفەرمویت: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ [سورة الإنسان: ۳۰] و دەفەرمویت: ﴿يَمَحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾ [سورة الرعد: ۳۹] و دەفەرمویت: ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ [سورة الحديد: ۲۲]، و دەفەرمویت ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ [سورة يونس: ۹۹] و دەفەرمویت ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى﴾

^۱ فتاوى اللجنة الدائمة للبحوث العلمية والافتاء، جمع وترتيب: أحمد بن عبد الرزاق الدويش، المجموعة الأولى: العقيدة، الإيمان بالقضاء والقدر، التفسير والتخير في ضوء الكتاب والسنة، فتوى رقم ٤٦٥٧، دار المؤيد، الرياض (ج: ٣/ص ٣٨٧- ٣٨٠).

وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾ [سورة السجدة: ١٣].

ئەوێ لە پیڤەمبەری خوداوە پێمان گەیشتوووە کە هاندانی تیاپە لەسەر یادکردنەوێ دواى نوێژ: "لا اله الا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شئ قدير، اللهم لا مانع لما اعطيت ولا معطي لما منعت ولا ينفع ذا الجد منك الجد".^١ هەرێهە ئەوێ لە فەرمودەكەى عمر (خوا لێى رازى بێت) هاتووێ دەربارەى پرسیارەكەى (جبریل) كە پرسىی لە پیڤەمبەرى خودا (دروودى خوداى لەسەر بێت) دەربارەى باوەر، پیڤەمبەرىش وەلامى دایەوێ و فەرمودى: "ئەوێهە كە باوەرپت هەبێت بە خودا و فریشتەكانى و كتیبەكانى و پیڤەمبەرانى و رۆژى دواى و ئەندازەگیرى چاك و خراپى لای خوداوەیە".^٢ ئەم دەقانه و هاوواتاكانیان بەلگەن لەسەر تەواوی زانستى خودا بەوێ كە هەبوو و هەیه بەو ئەندازەگیرى سەرچەم كاروبارى بەدیھێنان و ویست و توانای بەگشتى، ئەوێ خودا ویستى دەبێت و ئەوێ نەویست، نابێت.^٢

دووهم: سەلمێنراوە كە خودا دانایە لە بەدیھێنان و بەرپۆەبردن و یاسادانى دا، میهرەبانە بەرامبەر بەندەكانى. خودا پیڤەمبەرانى ناردووێ و یاساكانى داناوێ و فەرمانى كردووێ بە هەریەکیان بیگەیهنیت بە نەتەوێهە و داواى لە كەس نەكردووێ كە لە توانایدا نەبێت، وەك میهرەبانى و بەخششى خۆى.

بۆیە تەكلیف لەسەر شىت نییە تا عەقلى بۆ دەگەرێتەوێ، مندالیش تا پێدەگات، بیانووى داوێهە خەوتوو تا بەخەبەر دێت و كەسێك لەبیری چووێ تا بیری

^١ رواه البخاري (١٦٨/١ و ٧٢/٨ و ١٢٦ و ٩٥/٩ ارقام: ٨٤٤، ٦٣٣٠، ٩٥/٧٢٩٢، ٦٦١٥).

^٢ رواه مسلم (٣٦/١ رقم ٨) عن عمر (رضي الله عنه).

دەكەوئەتەو، بئەسەللات تا دەتوانئەت، كەسئەكئەش كە بانگەوازی پئە نەگەئەشتوو
تا پئە دەگات، وەك مەهرەبانی و چاكەئە خۆئە.

پاشان خودا ناوئەئەوانئەكئە دادگەرى بەرزئە دانائە، هئە سەمەك ناكات ئەگەرچە
هئەندەئە گەردەلەش بئەت، بەخەشەندەئە و چاكەكان چەند هئەندە دەكات و لە
خراپەكانئەش دەبورئەت، ئەمە سەلمەئەرا بە كەردارى روون و بەلگەئە راست، بۆئە
لەگەل تەواوئە دانائە و فراوانئە مەهر و لئەخۆشبوونئە نائەتەو، داوايەك لە
بەندەكانئە بكات بئە ئەوئە وئەست و بئەردەئەيان لەدەستدا بئەت بۆ ئەوئە بئەكەن
ياخود وازئە لئە بئەن و توانائە ئەوئەيان نەبئەت كە دەئەئەئە بئەكەن. ئەسەمە لە
دادگا دادەكەئەدا و دانائەئە زۆرەكەئە، كە سزائەن بەدات لەسەر شەئەك كە بەناچارئە
كەردووئەئە. بۆئە ئەندازەگەئە پتەوئە دادگەرەئە خودا و بپەردانئە جئەبەجئەكەردن
لە بئەروباوئەرى باوئەرى جئەگەرە، كە دەبئەت گۆئەپرايەلئە بكەئەت و چەسپاندنئە بئەردەئە مەوئە
و توانائە جئەبەجئەكەردنئە ئەوئە لەسەرئەئە كە لە شەرەدا هاتوو و عەقلىش بپەردا
لەسەر داو، هئە دەربازبوونئەك نەئە لە خۆرەدەستكەردن و گۆئەپرايەلئەكەردنئە. ئەگەر عەقلى
مەوئە فراوان بوو بۆ تئەگەئەشەن لەو نەئەئەئەئە تئەئەئە، دەبئەت سەتائەشئە خودا بكات كە
رئەئەئەئە كەردوو و ئەگەر لە توانايدا نەبوو لئە تئەئەكەت، ئەو بە كاروبارى خۆئە بەداتە
دەست خودا و خۆئە تۆمەتبار بكات بە كەمەرخەمئە لە تئەگەئەشەن لە راستئەئەكان و
ئەوئەش حالئەئە زۆرەئە كات، خودا تۆمەتبار نەكات لە ئەندازەگەئەرى و بپەردا و ياسا و
پاداشتئە، چونكە خودا بەرز و توانا و دانا و شارەزائە، پاك و بئەگەردئە بۆ خودا لەوئە
وەسفى پئە دەكەن و ئاشتئە لەسەر پئەغەمبەرەن و سەتائەش بۆ خودا ئەخواهئە جئەهانەكان
و بە كۆل بەدات لە قەسەكەردن دەربەرەئە، نەوەك تەوئەشئە هەلخزان بئەت و بكەوئەتە
دەوئەئەئە و بە بپەردا بئەئەت رازئەبووانە و پادەست بە وەلامئە پئەغەمبەر(دروودئە خودا
لەسەر بئەت) بۆ يارائە، كاتئەك سوورپانەو لەنەئەكئە ئەم گەرمەئە. (علئە كۆپەئە ابئە طالب)

(خوای رازی بیّت) فەرمووی: ^۱ "لەگەڵ پیڤەمبەری خودا (دروودی خودای لەسەر) بووین لە بەقیعی غەرقد لەگەڵ تەرمێک، فەرمووی کە سێک نییه لە ئێوه مەگەر جێیهکی بۆ دانراوه لە بەهەشت و جێیهکیش لە دۆزەخ، وتیان ئێه پیڤەمبەری خودا، دانیشین-واته کار نەکەین-، فەرمووی بەلکو کار بکەن، چونکە هەر کەس کار بۆ ئێوه دەکات کە بۆی دانراوه. " پاشان ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوێنده‌وه: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ۖ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ۖ﴾ ^۲ [سورة الليل: ۵-۷].

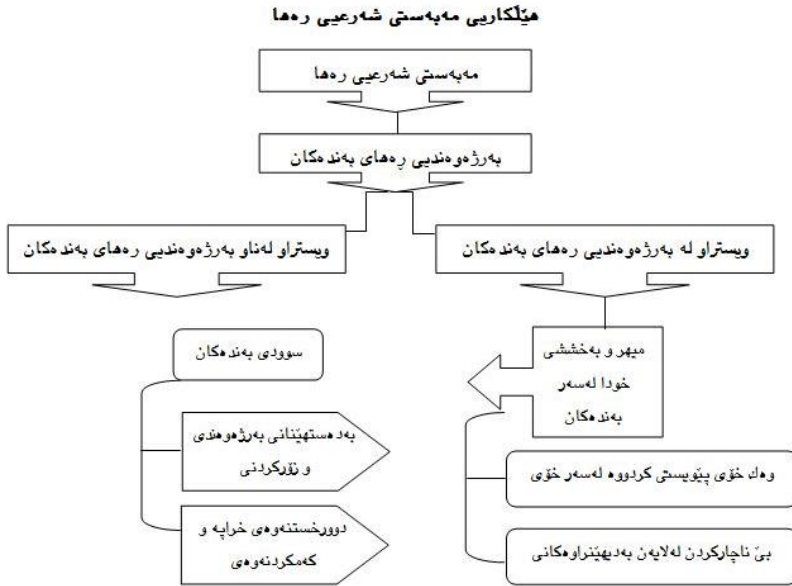
ئەوێ چه‌سپاوه به‌ کرداری روون و فەرمایشتی راست، خودا لەگەڵ تەواوی دانایی و میهری و فراوانی لی‌بۆرده‌یی، داوا له‌ بنده‌کانی ناکات که توانا و بژاردە‌ی جێبه‌جێکردن و واژه‌بنانیان نه‌بی‌ت، ئه‌سته‌مه‌ له‌ بریار‌ی دادگه‌رانه‌ی و دانایی‌ی زۆری‌دا، سزایان بدات له‌سه‌ر شتانێک که به‌ناچاری کردوویانه‌.

پوخته‌ی ئه‌م به‌شه‌: خودا هەر شتی‌ک به‌رژه‌وه‌ندیی به‌نده‌کانی تێدا‌یه‌ بۆی ئاشکرا کردوون و کارئاسانیی به‌ده‌سته‌ئێنانی بۆ کردوون، هەر کارێکی‌ش زیانی تێدا‌یه‌، ئاشکرای کردووه‌ بۆیان و کارئاسانیی کردووه‌ بۆ دوورکه‌وتنه‌وه‌ لی‌. پاشان ئه‌و به‌رژه‌وه‌ندیانه‌ی خودا ناردوویه‌تی بۆ خه‌لکی، به‌شیکی وه‌رگه‌راوه‌ له‌ به‌رژه‌وه‌ندیی ره‌های بنده‌کان، که خودا کردوویه‌تی به‌ مه‌به‌ستی‌ک له‌ مه‌به‌ست و بنه‌رته‌ شه‌رعییه‌کان. بۆیه‌ هیچ فەرمانێکی شه‌رعی خاڵی نییه‌ لی‌ وه‌ک میهر و به‌خششی خودا، هه‌روه‌ک پێویستی کردووه‌ له‌سه‌ر خۆی و بێ ناچار‌یکردن له‌لایه‌ن به‌ده‌یه‌ئێراوه‌کانی.

^۱ رواه البخاري، في تفسير القرآن (٤٦٦١) ومسلم (٢٦٤٧) وسنن الترمذي، تفسير القرآن (٣٣٤٤) وسنن أبو داود، السنة (٤٦٩٤) وسنن ابن ماجة، المقدمة (٧٨) ومسند أحمد بن حنبل (١٢٩/١).

^۲ رواه البخاري، الجامع الصحيح (١٧٠/٦ - ١٧١/٨ و ١٢٣ و ١٦٠/٩ و ارقام: ٤٩٤٥ - ٤٩٤٩ - ٦٢١٧ - ٦٦٠٥ - ٧٥٥٢) ومسلم في الصحيح (٢٠٣٩/٤ - ٢٠٤٠ رقم ٢٦٤٧). وفتاوى اللجنة الدائمة للبحوث والافتاء، فتوى ٤٦٥٧، ج ٣ ص ٣٨٠ - ٣٨٧.

هیلکاری مه بهستی شهرعی ره ها

به شی چوارهم

سیستمی په یوه نډییه مه به ستییه کان

پیشتر واتای به کاره یڼراوی وشه ی (سیستم) مان بؤ مه به سته کانی ئهم لیځولینه وه یه روونکرده وه، که بؤ ئاماژه کړنه بؤ شتیکی پیکهاتوو له چند به شیکی په یوه ست و چالاک له ناو خو یان. هر به شیکی تاییه ته به کاریکی دیاریکراو له گه ل بوونی هاریکاری و ته واوکاری له نیوان به شه جیاوازه کان له جیبه جیکړدنې کاره کانیان. سیستمیش به م تیگه یشتنه له فهرمایشتی پیغه مبه ردا (دروودی خودای له سر بیت) واتاکه ی هاتووه: "وینه ی باوه پداران له خوشه ویستی و هاوسوژی و میهره بانی وه که یه که جهسته وایه، نه گهر هر نه ندامیکی نازاری هه بوو، نه وا هه موو جهسته که تووشی بیخه وی و تا ده بیت^۱."

---

^۱ البخاری (۱۰/۸ رقم ۶۰۱۱) و مسلم (۴/۱۹۹۹ رقم ۲۵۸۶).

په یوه نډی نیوان ره‌ای مه‌به‌سته‌کان و مه‌به‌ستی ره‌ا

له ده‌سته‌واژه‌ی زانایانی فقه‌دا، فه‌رمانی ره‌ا (مه‌به‌ستی شه‌رعی ره‌ا) تایبته کراوه به گشتیه‌کی سه‌رتاپاگیر به‌بی ئاوردانه‌وه به‌لای نژیکیدا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌کاره‌ینانی جگه له خوی له مه‌جازیکي شه‌رعییه، ئه‌گه‌رچی راستیه‌کی زمانه‌وانییه. ره‌ای فه‌رمانیش (ره‌ای مه‌به‌سته شه‌رعییه‌کان)، تایبته کراوه به جگه له گشتیه‌کی سه‌رتاپاگیر، که ئه‌ویش ئه‌ندازه‌ی هاوبه‌شی ره‌گه‌زی جیاکراوه‌یه به پالډانه لا، بی ئاوردانه‌وه به‌لای نژیکیدا، بویه به‌کاره‌ینانی له گشتی گشتگیردا، مه‌جازیکي شه‌رعییه، ئه‌گه‌رچی راستیه‌کی زمانه‌وانییشه. لیږه‌وه‌یه (مه‌به‌ستی شه‌رعی ره‌ا) گشتیه و هیچ سنووردارکه‌ریکی له‌سه‌ر نییه که تایبته‌ی بکات چ مه‌رج بیت، یاخود سیفته یا جگه له‌مانیش له پاشکوکانی گشتی: که تایبته‌تکردنی گشتگیری بخوازیته له سه‌رجه‌م تاکه‌کانی مه‌به‌سته‌کان، به جوړیک که هیچ مه‌به‌ستیک نامینیت نه‌چیتته ناوی و (ره‌ای مه‌به‌سته شه‌رعییه‌کان)، بریتییه له ئه‌ندازه‌ی هاوبه‌شی نیوان سه‌رجه‌م جوړه‌کانی مه‌به‌سته‌کان و ئه‌ویش ناو‌نراوه به مه‌به‌ست، که ناویکی راسته بو تاکیک له تاکه‌کانی مه‌به‌سته‌کان، بویه وشه‌ی ره‌ایان کردووته ئاماژه‌یه‌ک بو ئه‌ندازه‌ی هاوبه‌شی تایبته به هر تاکیک.

پیشتر ئاشکرا بوو که ره‌ای مه‌به‌سته شه‌رعییه‌کان بریتییه له (ره‌ای به‌رژه‌وندی) و ئه‌ویش کاری به‌شی هاوبه‌شی نیوان سه‌رجه‌م مه‌به‌سته شه‌رعییه‌کانه که هیچیان خالی نین لئی. بویه به‌هویه‌وه مه‌به‌سته شه‌رعییه‌کان جیا ده‌کریتنه‌وه له مه‌به‌سته‌کانی تر، هر به‌هویه‌وه مه‌به‌ستیکي شه‌رعی جیا ده‌کریتنه‌وه له مه‌به‌سته شه‌رعییه‌کانی تر، ه‌روه‌ک پیشتر ئاشکرا بوو که مه‌به‌ستی

شهرعی رها بریتییه له (به‌رژه‌وه‌ندیی رهای به‌نده‌کان) و ئه‌مه‌ش ویستراوی هه‌ر مه‌به‌ستیکی شهرعییه و هیچیان خالی نین لیی.

(ابن القيم الجوزیه) جیاکاری کردوو له‌نیوان فه‌رمانی رها و رهای فه‌رمان له ده‌رووه^۱، که له‌دوای ئه‌وه‌ی دایبه‌زاندوو ته‌سه‌ر رهای مه‌به‌ستی شهرعی (رهای به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان) و جیاوازیی نیوان ئه‌م و مه‌به‌ستی شهرعی رها (به‌رژه‌وه‌ندیی رها)، ئه‌وانیش:

۱: مه‌به‌ستی شهرعی رها (به‌رژه‌وه‌ندیی رهای به‌نده‌کان) دابه‌ش ناکرین بۆ سوننه‌ت و شتی تریش که‌واته دابه‌شکردن نایانگریت‌ه‌وه، رهای مه‌به‌ستی شهرعییش (رهای به‌رژه‌وه‌ندییه‌ شهرعییه‌کان) دابه‌ش ده‌کرین بۆ پیو‌یست و سوننه‌ت، بۆیه رهای مه‌به‌ستی شهرعی دابه‌ش ده‌کریت، له‌کاتی‌کدا مه‌به‌ستی شهرعی رها دابه‌ش ناکریت.

۲: مه‌به‌ستی شهرعی رها (به‌رژه‌وه‌ندیی رهای به‌نده‌کان)، تاکیکه‌له تاکه‌کانی رهای مه‌به‌سته شهرعییه‌کان (رهای به‌رژه‌وه‌ندییه شهرعییه‌کان)، به‌لام به‌پیچه‌وانه‌وه راست نییه.

له‌به‌ر ئه‌وه به‌رژه‌وه‌ندیی رها، تاکیکه‌له تاکه‌کانی رهای به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان له سی‌رووه‌وه:

رووی یه‌که‌م: که (به‌رژه‌وه‌ندیی رهای به‌نده‌کان) جا له‌رووی راستیه‌وه یا له‌رووی حوکه‌وه، هه‌ردووکیان له‌تاکه‌کانی رهای مه‌به‌سته شهرعییه‌کانن به‌روانین له‌رهای به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان له‌ژیانی دنیا و دوا‌پۆژدا. **رووی دووه‌م:** که

---

^۱ ابن‌قیم الجوزیه، بدائع‌الفوائد، تحقیق: محمد‌الاسکندرانی، ط ۱، بیروت، دار‌الکتاب العربی، ۱۹۹۹م، ۸۲۶/۴.

(به‌رژه‌وه‌ندی ره‌های به‌نده‌کان) له راستیدا له تاکه‌کانی ره‌های به‌رژه‌وه‌ندییه شه‌رعییه‌کانه، به‌تییینی ره‌های مه‌به‌سته‌کان ته‌نها له دواړوژدا.

رووی سییه‌م: که (به‌رژه‌وه‌ندی ره‌های به‌نده‌کان) له رووی حوکه‌وه له تاکه‌کانی به‌رژه‌وه‌ندییه شه‌رعییه‌کانه، به‌روانین له ره‌های به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان ته‌نها له دنیا‌دا.

۳: نه‌هیشتنی ره‌های مه‌به‌سته شه‌رعییه‌کان (ره‌های به‌رژه‌وه‌ندییه شه‌رعییه‌کان)، پټویست ده‌کات به‌ نه‌هیشتنی مه‌به‌ستی شه‌رعی ره‌ها (به‌رژه‌وه‌ندی ره‌های به‌نده‌کان) و به‌پیچه‌وانه‌وه راست نییه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌هیشتنی ره‌های به‌رژه‌وه‌ندییه شه‌رعییه‌کان له راستیدا نه‌هیشتنی ره‌گه‌زی به‌رژه‌وه‌ندییه، که نه‌هیشتنی سه‌رجه‌م جوړه‌کانی پټویست ده‌کات بی‌ه‌لاویردن.

۴: چه‌سپاندنی ره‌های مه‌به‌سته شه‌رعییه‌کان (ره‌های به‌رژه‌وه‌ندییه شه‌رعییه‌کان)، پټویست ناکات به‌ چه‌سپاندنی مه‌به‌ستی شه‌رعی ره‌ها (به‌رژه‌وه‌ندی ره‌های به‌نده‌کان) نه‌ک به‌پیچه‌وانه‌وه، چونکه چه‌سپاندنی ره‌گه‌زی به‌رژه‌وه‌ندی (ره‌های به‌رژه‌وه‌ندییه شه‌رعییه‌کان)، پټویست ناکات به‌ چه‌سپاندنی سه‌رجه‌م جوړه‌کانی ئه‌م ره‌گه‌زه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ره‌نگه‌یه‌کک له جوړه‌کانی جیا بیټه‌وه و له‌وانه‌ش (به‌رژه‌وه‌ندی ره‌های به‌نده‌کان)، بویه پټویست ناکات به‌ چه‌سپاندنی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان، چه‌سپاندنی به‌رژه‌وه‌ندی ره‌ها.

۵: مه‌به‌ستی شه‌رعی ره‌ها (به‌رژه‌وه‌ندی ره‌های به‌نده‌کان)، جوړیکه له ره‌های مه‌به‌ستی شه‌رعی (ره‌های به‌رژه‌وه‌ندی شه‌رعی) و ره‌های مه‌به‌ستی شه‌رعی (ره‌های به‌رژه‌وه‌ندی شه‌رعی)، ره‌گه‌زی مه‌به‌ستی شه‌رعی ره‌هایه (به‌رژه‌وه‌ندی ره‌های به‌نده‌کان).

۶: مەبەستى شەرىعى رەھا (بەرژەۋەندىي رەھاي بەندەكان)، سنووردارە بە رەھاي وشەكە، بېسنوورە بەپىي واتا و رەھاي مەبەستى شەرى (رەھاي بەرژەۋەندىيە شەرىيەكان)، بېسنوورە بەپىي واتا و بەكار ھىنراۋە بە سنووردارى و جگە لەۋىش بەپىي واتا. ھەرچى بەكارھىننەتەي بە سنووردارى، ۋەك سەرچەم تاكەكانى مەبەست لە ياسادانان و بەدەھىننەتەي بەدەھىنراۋان و ئەو بەرژەۋەندىيەكەي لەسەريان دەۋەستەن. ھەرچى بەكارھىننەتەي لە جگە لە سنووردارىدا، ۋەك سەرچەم تاكەكانى بەرژەۋەندىي بەندەكان.

۷: مەبەستى شەرىعى رەھا (بەرژەۋەندىي رەھاي بەندەكان) بۆ سنووردارىي نابىت، چونكە بنەپەت لە بەرژەۋەندىدا رەھاييەكە نەك سنووردارى، رەھاي مەبەستە شەرىيەكان (رەھاي بەرژەۋەندىيە شەرىيەكان) لە روۋيەكەۋە بۆ بى سنوورى دەگونجىت، كە ئەو روۋيە سەرچەم بەرژەۋەندىيەكانى لەسەرى دەۋەستەن، بنەپەت تىياندان سنووردارىيەكە دەگونجىت بۆ سنووردارى لەو روۋيەكە ھەر جۆرىكە لە جۆرەكانى رەھاي مەبەستى شەرى، بەرژەۋەندىيەكەي سنووردارە بەم جۆرەۋە.

۸: مەبەستى شەرىعى رەھا (بەرژەۋەندىي رەھاي بەندەكان) سنووردارە بە سنوورى رەھايي. چونكە رەھايي و سنووردارى لەخۇ دەگرىت و رەھاي مەبەستى شەرى (رەھاي بەرژەۋەندىيە شەرىيەكان) سنووردار نىيە، ئەگەرچى ھەندىك تاكى سنووردارە.

۹: مەبەستى شەرىعى رەھا (بەرژەۋەندىي رەھاي بەندەكان) ئاۋترىت، مەگەر بۆ تەۋاۋى نەبىت، تەۋاۋىي فەرمانپىكراۋ و رەھاي مەبەستى شەرى (رەھاي بەرژەۋەندىيە شەرىيەكان) دەۋترىت بۆ تەۋاۋ و كەم(ئاتەۋاۋ)ىش.

۱۰: ئەگەر وتت مەبەستى شەرىعى رەھا (بەرژەۋەندى رەھاى بەندەكان)، ئەۋە
 حەرفى (لام) ت خستوۋەتە سەر مەبەستى شەرىعى، ئەۋىش واتاى گشتى و
 سەرتاپاگىرى دەگەيەنئىت، پاشان ۋەسفت كردوۋە بە رەھا، بە واتاى ئەۋەى
 سنووردار نەكراۋە بە سنوورئىك كە تايبەتى بكات لە مەرج و سيفەت و جگە
 لەمانىش، چونكە گشتىيە بۆ ھەموو تاكئىك لە ۋاكانەى ۋەك ئەۋن، ھەروەك
 بەرژەۋەندىيە پەسەندەكان گشتىن بۆ ھەر تاكئىك لە تاكەكانى مەبەستەكان، واتە
 مەبەستەكە رەھايە نەك ھاۋبەشى. بەلام رەھاى مەبەستى شەرىعى، ئەۋە پالداۋە
 لايەكە بۆ جياكردنەۋەيە نەك بۆ گشتاندن، چونكە ئەۋە ئەندازەى ھاۋبەشى رەھايە
 نەك گشتى، تا راست بئىت بۆ تاكئىك لە تاكەكانى، واتە ھاۋبەشەكە رەھايە نەك
 مەبەستەكە خۆى.

سىستىمى پەيوەندىيە بەرژەۋەندى بە مەبەستەۋە

لېرەدا ئەۋرۆلە دەخەينە روۋكە بەرژەۋەندىيە پەسەندەكان پىيى ھەلدەستن
 پەيوەست بە مەبەستەكان، سەرەپاى رۆلى ھۆكارە سەربەخۆ و شوئىنكەۋتوو و
 نئوۋەندگىرەكان.

بەپىي ئەۋەى رابورد، لەم لىكۆلئىنەۋەيە دەگەينە ئەۋئەنجامەى: كە پىۋەرى
 سەرەكى سىستىمى پەبەندىيە مەبەستە شەرىعىيەكان برىتئىيە لە بەرژەۋەندىيە
 پەسەندەكان بەپىي شەرىع. بەرژەۋەندىيە پەسەندەكان بەپىي شەرىع لە پارە
 كالائاساكان دەچن - بەتەۋاۋى - لە روۋى ئەۋرۆلەۋە كە دەگىگىرئىت، ۋەك پىۋەرى
 سوۋدەكان لەنئوۋان مەبەستە شەرىعىيەكان^۱.

^۱ پارە كالائىيە تەۋاۋەكان (النفود السلعية الكاملة) ۋەك سكة ئالتونىيەكان توخمى (الاثمان) ى تئىدا نىيە،
 چونكە نرخی كالابوۋنى ۋەك نرخی بازىرگانىيەكەى ۋەھايە.

له میژووی پاره‌دا باس ده‌کریټ، که مروفه‌کان پاره‌ی کالائاسایان به‌کار هیټاوه بو زالبوون به‌سەر قورسییه‌کانی کرپن و فروشتن به‌هوی قورسیی گونجاندن له‌نیوان حه‌زه‌کان و قورسیی زانیی ریژه‌ی یه‌کسانی و قورسیی هه‌لگرتن، قورسیی بوونی هۆکاری له‌بار بو شتانه‌ی دواتر ده‌درین - قهرز(وه‌رگپ) - پاره‌ی کالائاسا به‌کار هیټراوه، به‌ته‌ن‌ها بو هیټانه‌دی پیوانی به‌ها، پاشان خه‌لکی ده‌ستیان کرد به‌کارهیټانی وه‌ک نیوه‌ندگیری کرپن و فروشتن. مه‌رجی په‌سه‌ندیش له‌ پاره‌ی کالائاسا بریتییه له‌ یه‌کسانی به‌های نه‌قدیه‌که‌ی له‌گه‌ل به‌ها کالاییه‌که‌ی، چونکه پاره‌ی کالائاسا ته‌ن‌ها وه‌ک نه‌قد به‌کار نایه‌ت، به‌لکو کالایه‌کیشه له‌پال به‌کارهیټانه نه‌قدیه‌که‌ی^۱. ئه‌م مه‌رجه‌ش بو هه‌موو پاره‌ کالائاسا‌کان راست نییه، به‌لکو شوینه‌واره‌که‌ی وا ده‌رده‌خات که بو پاره‌ی کالائاسای کانزاییه^۲.

به‌رژه‌وه‌ندییه په‌سه‌نده‌کان به‌پیی ش‌ه‌رع، هاوشیوه‌ی پاره‌ی کالائاسایه به‌ته‌واوی، له‌و رووه‌وه که به‌های چه‌ندیټی مه‌به‌سته شه‌رعییه‌کانی پی ده‌پیوریټ، چونکه ئه‌و ئه‌ندازه هاوبه‌شه‌یه که ده‌دریټه پال ره‌های مه‌به‌سته شه‌رعییه‌کان بی ئاو‌ردانه‌وه به‌لای نزیکه‌کانی و له‌و رووه‌وه که به‌های چۆنیټی به‌های مه‌به‌ستی

---

^۱ ئه‌سل ئه‌وه‌یه که دروست نه‌بیټ پاره وه‌ک کالای به‌کار به‌یټریټ، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پاره کالاییه ته‌واوه‌کانی وه‌ک سکه ئالتوونییه‌کان ئه‌و سیفه‌ته‌ی تیدایه که باس‌مان کر، ئه‌وا دروسته وه‌ک کالایه‌کیش به‌کار به‌یټریټ، چونکه سیفه‌ته‌ی کالابوونی زالت‌ره به‌سەر سیفه‌ته‌ی پاره‌بوونیدا. ئه‌مه‌ش له‌و پاره کالاییه ته‌واوانه‌دایه که ئه‌نجامی ده‌کردنی نرخه کالاییه‌که‌ی له‌ نرخه پاره‌یه‌که‌ی ده‌کاته سفر.

^۲ المبارکفوری وآخرون، ه. س. ۳۳۷/۱. وابن فارس، مقایس اللغة، تحقیق وضبط: عبدالسلام محمد هارون، بیروت، دار الجیل، ۹۵/۳ ص ۲۲. والجرانی: علی بن محمد الشالیف، معجم التعریفات الفقھیة، تحقیق: محمد صدیق المنشاوی، القاهرة، دار الفضیلة، ص ۳۲۵. والنقود واعمال البنون، د. مجد مظلوم، ص ۱۰. وخلیل، سامی، مبادی الاقتصاد الکلی، ط ۱، ۱۹۸۰م، الکویت، مؤسسة الصباح، ۵۶۷، هه‌روه‌ها ب‌روانه:

L.V. Chander 3rd. The economics of money and banking . Harper & Row. New York. 1963.p16.

شەرعى پى دەپئورئىت، چونكە ئەو كارە گشتى و سەرتاپاگىرەيە كە دەدرىتە پال مەبەستى شەرعى رەھا بى ئاوردانەوھ لە نىكەكانى.

ئەمەش واتا بەرژەوھەندى بەتەنھا كاريگەر نىيە و بىلايەنە، چونكە بەرژەوھەندى نازانرئىت تا نەدرىتە پال شتىكى تر، بەلكو دەرخەر و ئاشكراكەرى بەھاي مەبەستى شەرعىيە لە رووى چەندىتى – بىرى سوود – و لە رووى چۆنىتى – پلەي سوود – و ئەمەش ئەو تايەتمەندىيەيە كە بەھاي راستەقىنەي داوھتە بەرژەوھەندىيەكان.

لەمەوھ دەردەكەوئىت، بەرژەوھەندى پەسەند بەپى شەرع، ھۆكارى سەربەخۆيە: ئەوئىش ئەوھەيە كە كاريگەرى راستەخۆي ھەيە، ھەركات درايە پال مەبەستە شەرعىيەكان و سوودى دەبئىت لە ئەندازەگىرى و راڤە و تىگەيشتنى بىر و پلەي سوود كە گۆراوھ و بەتئىبىنكىردنى سەرەنجام و كاريگەرى. مەبەستە شەرعىيەكانىش دەبنە گۆراوھ شوئىنكەوتوھەكان: ئەوئىش ئەو مەبەستە شەرعىيەنەن كە جى پىوان و ئەندازەگىرى و لىكۆلئىنەوھن بۆ زانىنى رىوشوئىن و ھۆكارى بەدەستەئىنانى لە داھاتوودا. دەوروبەريشى لە كات و شوئىن و مرقۇ و بار، گۆراوھ نىوھەندىگىرىيەكانن: ئەوانىش ئەو شتانەن كە دەردەبەردىن لە رىي كاريگەرى بەرژەوھەندىيەكان لەسەر پىوان و ئەندازەگىرى مەبەستەكان.

سىستىمى پەيوھەندى نىوخۆيى مەبەستە شەرعىيەكان

لئىرەدا جۆرى يەكەم دەخەينە روو لە پلەبەندى جۆرى ئاستى پەيوھەندىيە مەبەستىيەكان، ئەوئىش ئاستى پەيوھەندى نىوخۆيىيە: لەنىوان مەبەستە شەرعىيەكان خۆيان و ئاستە لاوھكىيەكانى و ئاستى پەيوھەندى لەنىوان تاكەكانى رەھاي مەبەستە شەرعىيەكان و مەبەستى شەرعىي رەھا، سەرەپاي جۆرى يەكەم لە پلەبەندى سىستىمى مەبەستەكان كە ئەوئىش سىستىمى كراوھەيە.

حوکمه شهرعییه راسته‌کان سیستمیکی ته‌واوه، ئه‌مه‌ش ده‌خوارزیت که په‌یوه‌ندی نیوان تاکه‌کانی حوکمی شهرعیی په‌یوه‌ندییه‌کی ته‌واو بیټ، به واتای ته‌واوی په‌یوه‌ستی له‌نیوان حوکمیکی شهرعی و حوکمیکی شهرعیی ترو به شیوه‌یه‌کی دیاریکراو، له‌بهر ئه‌وه‌ی مه‌به‌سته شهرعییه‌کان حوکمی شهرعیی ویسترون، بویه په‌یوه‌ستن به‌یه‌که‌وه له‌ناو خویان، په‌یوه‌ستییه‌کی ته‌واو و به په‌یوه‌ندییه‌کی ته‌واو واته به سیستمیکی کراوه‌ی ته‌واو، نمونه‌ش له‌سهر دابه‌شکردنه‌کانی ئه‌م په‌یوه‌ندییه له هه‌ژمار نایه‌ت.

به‌م پێیه په‌یوه‌ندی نیوان مه‌به‌سته شهرعییه‌کان له جۆری سیستمی کراوه‌یه و له دوو ئاستدایه: **ئاستی یه‌که‌م**: ئاستی سیستمی ره‌های کراوه و ئه‌میش سروشتی په‌یوه‌ندییه له‌نیوان تاکه‌کانی ره‌های مه‌به‌سته شهرعییه‌کان له لایه‌ک و له‌نیوان مه‌به‌ستی شهرعیی ره‌ها له لایه‌کی تره‌وه، درێژه‌ی ئه‌و بابته‌ش به‌م شیوه‌یه‌یه¹:

هۆکار (سبب): هه‌ر مه‌به‌ستێک هۆکاره یاخود به‌شیکی هۆکاره بۆ مه‌به‌ستیکی تر، بویه هه‌ر مه‌به‌ستێک (ره‌های مه‌به‌ستی شهرعی) هۆکاره، یاخود به‌شیکی هۆکاره بۆ به‌رژه‌وه‌ندی ره‌های به‌نده‌کان (مه‌به‌ستی شهرعیی ره‌ها) بۆ وێنه: پاراستنی سامان هۆکاریکی ته‌واوه بۆ به‌ده‌سته‌پێنانی به‌رژه‌وه‌ندی سامانی پارێزراو و به‌شیکیشه له به‌ده‌سته‌پێنانی به‌رژه‌وه‌ندی ره‌های به‌نده‌کان.

مه‌رج (شرط): هه‌ر مه‌به‌ستێک مه‌رجه یاخود به‌شیکی مه‌رجیکه بۆ مه‌به‌ستیکی تر. هه‌ر مه‌به‌ستیکی شهرعی - ره‌های مه‌به‌ستی شهرعی - مه‌رجه یاخود به‌شیکی مه‌رجه بۆ به‌رژه‌وه‌ندی ره‌های به‌نده‌کان (مه‌به‌ستی شهرعیی ره‌ها) بۆ وێنه: چاوه‌پێی پاداشت له ئه‌نجامدانی کاریک به‌دروستی، مه‌رجیکی ته‌واوه بۆ

---

¹ ئه‌م ورده‌کارییه پوخته‌ی دیدگه‌ی توێژه‌ره له لێکۆڵینه‌وه‌ی سیستمی پله‌به‌ندییه‌کانی مه‌به‌سته شهرعییه‌کانه.

بەدەستەھيئەتەن بەرژەو ەندىي ئەستۆپاكي و بەشيكيشە لە مەرجەكانى بەدەستەھيئەتەن بەرژەو ەندىي رەھاي بەندەكان لە وەرگيرانى كەردەو ە لای خودا.

ئامانج (الغاية): ھەر مەبەستێك، ئامانج ياخود بەشيك لە ئامانجى مەبەستێكى ترە. بۆيە ھەر مەبەستێكى شەرى (رەھاي مەبەستى شەرى) ئامانج ياخود بەشيكى ئامانجە بۆ بەرژەو ەندىي رەھاي بەندەكان (مەبەستى شەرى رەھا)، بۆ وێنە: ئامانج لە پەرستەن بەدەستەھيئەتەن تەواوى بەرژەو ەندىي خۆيستانەي چوونە ناو بەندايەتيەو ەيە و بەشيكيشە لە ئامانجى بەدەستەھيئەتەن بەرژەو ەندىي چوونە ناو سۆز و مېھرى خودا - بەرژەو ەندىي رەھاي بەندەكان -.

ھۆ (وسيلة): ھەر مەبەستێك، وەسيلەيە ياخود بەشيكى وەسيلەيە بۆ مەبەستێكى تر. ھەر مەبەستێكى شەرى (رەھاي مەبەستى شەرى)، بۆ وێنە: كەردنى فەرمانەكان ياخود نەكەردنى قەدەغەكان، ھۆيەكە بۆ بەدەستەھيئەتەن بەرژەو ەندىي بەندەكان و بەشە ھۆكيشە بۆ بەدەستەھيئەتەن (بەرژەو ەندىي رەھاي بەندەكان) كە چوونە ناو سۆز و مېھرى خودايە.

شۆينكەوتوو (تابع): ھەر مەبەستێك بئەرەت ياخود شۆينكەوتوو مەبەستێكى ترە، ياخود بەشيكە لەو. ھەر مەبەستێك (رەھاي مەبەستى شەرى) بئەرەت ياخود شۆينكەوتوو، ياخود بەشيكە لە بئەرەت ياخود شۆينكەوتوو بەرژەو ەندىي رەھاي بەندەكانە - مەبەستى شەرى رەھا). بۆ وێنە: پاراستنى نەفس و عەقل و وەچە و سامان بەرژەو ەندىي شۆينكەوتوو بەرژەو ەندىي پاراستنى ئايينن، بەشيكى شۆينكەوتوویشە لە: بەرژەو ەندىي رەھاي بەندەكان.

تەواوكارى: بوونى ھەر مەبەستێك و بەدەستەھيئەتەن، بوون ياخود تەواوكاريە بۆ مەبەستێكى تر و بەدەستەھيئەتەن. ھەر مەبەستێكى شەرى (رەھاي مەبەستى شەرى) بوون و بەدەستەھيئەتەن بەرژەو ەندىي رەھاي بەندەكانە (مەبەستى شەرى)

ره‌ها). بۆ وینه: پاراستنی ئاین، به‌ده‌سته‌هینان یاخود ته‌واوکاریی بوونی ئایینه که ئیسلامه، هه‌روه‌ک گه‌یاندن و تیگه‌یاندنیش به‌ده‌سته‌هینان و ته‌واوکاریی چه‌سپاندنی به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر به‌نده‌کان. سه‌رجه‌م مه‌به‌سته‌ شه‌رعییه‌کان (ره‌های مه‌به‌ستی شه‌رعی) به‌ده‌سته‌هینان و ته‌واوکاریی ویستراوی مه‌به‌سته‌کانه (مه‌به‌ستی شه‌رعی ره‌ها)، ئه‌ویش به‌رژه‌وه‌ندیی ره‌های به‌نده‌کانه.

هه‌ماهه‌نگی: دووباره‌ پله‌به‌ندی و دابه‌شکردنه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌کان به‌هه‌ر مه‌به‌ستیکی ریگه‌پیداو، سروشت و جووری په‌یوندی ناگۆرپیت له‌نیوانیان. دابه‌شکردنی هه‌ر مه‌به‌ستیکی شه‌رعی و دووباره‌ پله‌به‌ندیکردنی (ره‌های مه‌به‌ستی شه‌رعی) له‌و راستیه‌ ناگۆرپیت که به‌رژه‌وه‌ندیی په‌سه‌ند به‌پیی شه‌رعه‌یه‌ له‌هه‌ر مه‌به‌ستیکدا و له‌نیوان مه‌به‌سته‌کان و مه‌به‌سته‌کانی ترسیستمی په‌یوه‌ندییه‌کی کراوه‌هه‌یه‌ ناگۆرپیت و ویستراوی مه‌به‌سته‌کانی بریتییه‌ له‌ به‌رژه‌وه‌ندیی ره‌های به‌نده‌کان (مه‌به‌ستی شه‌رعی ره‌ها)، نمونه‌ش له‌سه‌ر چه‌ندییتی شیواژه‌کانی دابه‌شکردنی مه‌به‌سته‌کان له‌هه‌ژمار نایه‌ت و ئه‌م لیكۆلینه‌وه‌یش نمونه‌یه‌که له‌سه‌ر ئه‌وه‌.

هاواهه‌نگی (تناسق): هه‌ر مه‌به‌ستیك ناکرپیت دژیه‌کی ته‌واوی، یان که‌می مه‌به‌ستیکی ترپیت. هه‌ر مه‌به‌ستیکی شه‌رعی، (ره‌های مه‌به‌ستی شه‌رعی)، ناکرپیت دژیه‌کی ته‌واوی یاخود که‌می به‌رژه‌وه‌ندیی ره‌های به‌نده‌کان (ره‌های مه‌به‌ستی شه‌رعی) بپیت، نمونه‌ش نییه‌ له‌سه‌ر دژیه‌کی نیوان شه‌رعی راست و جپییه‌جیکردنی روون.

سیستمی په یوه نډی دهره کی مه به سته شهرعییه کان

لیړه دا جوړی دوه می پله به نډی ئاستی په یوه نډییه مه به سته یه کان ده خه ین روو، ئه ویش ئاستی په یوه نډی دهره کییه: له نیوان مه به سته شهرعییه کان و گورپاوه کانی کات و شوین و بار و که سه کان، که دهوروبه ری مه به سته کان ده گریته وه. سهره پای جوړی یه که م و دوه می پله به نډی سیستمی مه به سته کان، که ئه وانش سیستمی کراوه و سیستمی داخراون.

حوکه مه شهرعییه راسته کان یه ک سیستمی ته واون، ئه مه ش وا ده خوازیت په یوه نډی له نیوان تاکه کانی حوکی شهرعی و دهوروبه ره که یان، سهره تا به بونیاد بیت له سهر حوکی خودا و کوتاییشی به و ده بیت. په یوه نډی مه به سته کان و دهوروبه ره که یان هاوشیوه نین و له سه رووشیه وه نییه، چونکه شهرعیه تی خودا حاکمه به سهر ه موو شتی که وه و ه موو به رژه وه نډی و ه ل سوکه وت و ئامانجیک ده گریته خو و دابه ش ناکریت و له ه موو کات و شوین و باریکدا کاری پی ده کریت، له بهر ئه وه ی په یوه نډی نیوان مه به سته شهرعییه کان و دهوروبه ره که ی په یوه نډی نیوان ده سه لاتدار و خه لکییه له سهر شیوه یه کی دیاریکراو که سهرجه م ئه وانه له خو ده گریته که ده کریت روو بدن، به م پییه ش له سهر سیستمی کی کراوه ی دوولایه نه ده وه ستیت، چونکه له لایه ک سیستمی کی کراوه ی ره هایه و له لایه کی تر سیستمی کی داخراوی ره هایه و هریه که شیان شوینکی جیاوازی هیه له وی تر، به م شیوه یه:

جیگری: لایه نی کراوه له شهرعیه دا، سیستمی کی کراوه ی ره هایه له رووی کاریگری له سهر واقع، سیستمی کی داخراوی ره هایه له لایه نی کارتیکرانی له لایه ن واقع وه. لایه نی جیگری شهرعیه کارتیکره و کارتیکراو نییه، له بهر ئه مه داخوازی به ده سته نیانی مه به سته شهرعییه کان له سهر تا و کومه ل جیگریه

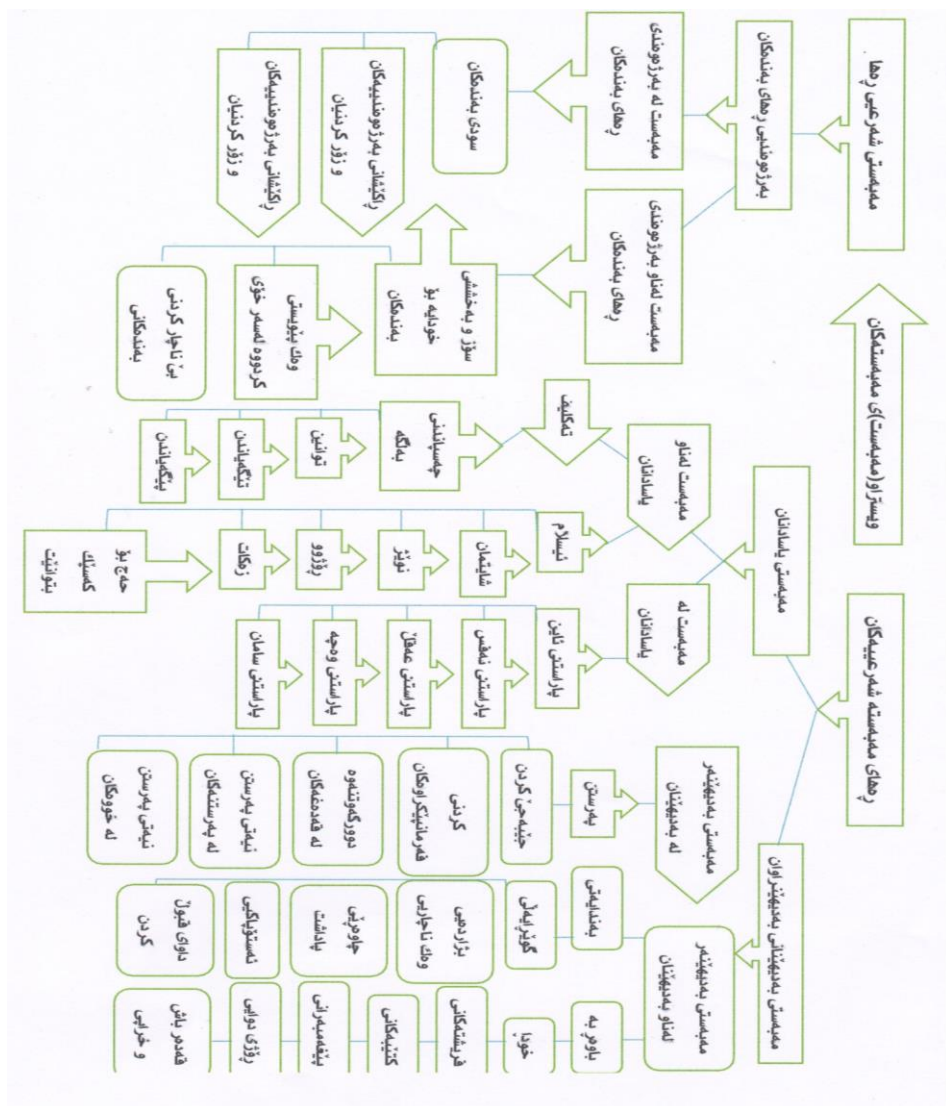
و ناگۆرپیت به گۆرانی کات و شوین بار و کهسهکان، چونکه دوورخستنهوهی خراپه له ههر په‌رستن و خوویهک و به‌دهستهینانی به‌رژه‌وهندی تییدا به‌پیی ریکاره‌کانی به‌رژه‌وهندی، فرمانپیکراوه له هه‌موو باریک و بۆ هه‌موو که‌سیک و له هه‌موو کات و شوینیک، جا به دریزی بیت (ره‌های به‌رژه‌وهندی به‌نده‌کان)، یاخود به‌کورتی (به‌رژه‌وهندی ره‌های به‌نده‌کان).

گشتگیری: لایه‌نی گشتگیری له شەریعه‌دا، سیستمیکی کراوه‌ی ره‌هایه له لایه‌نی کارتیکرانی به‌پیکهاته‌ی به‌رژه‌وهندی به‌سه‌نده‌کان وه‌ک ئه‌وه‌ی له داکه‌وتدا هه‌یه و سیستمیکی داخراوی ره‌هایه له لایه‌نی حوکمی به‌رژه‌وهندی به‌سه‌نده‌کان له‌سه‌ر واقع. له‌به‌ر ئه‌مه ده‌بینریت که له‌پیشینه‌یی نیوان مه‌به‌سته شەریعه‌یه‌کان له داخوازیدا ده‌گۆرپیت به‌پیی گۆرانکاری جیبه‌جیکردنی ره‌های به‌رژه‌وهندی به‌نده‌کان بۆ به‌رژه‌وهندی ره‌های به‌نده‌کان.

لێره‌دا رۆلی به‌رژه‌وهندی ده‌رده‌که‌وێت به‌پوونی وه‌ک هۆکاریکی سه‌ربه‌خۆ، چونکه به‌نه‌رته له گۆرپینی داخوازی شەری له‌سه‌ر واقع و به‌نه‌رتیشه له جیبه‌جیکردنی حوکمی شەری له‌سه‌ر واقع، هه‌روه‌ک رۆلی مه‌به‌سته شەریعه‌یه‌کان ده‌رده‌که‌وێت به‌پوونی وه‌ک شوینکه‌وتووێکی کارتیکراوه به‌پیکهاته‌ی به‌رژه‌وهندی به‌سه‌نده‌کان له داکه‌وتدا، هه‌روه‌ها رۆلی ده‌وروبه‌ر(واقع) ده‌رده‌که‌وێت وه‌ک نێوه‌ندگیریک که ئه‌ندازه‌گیری به‌رژه‌وهندی به‌سه‌ندی پی ده‌کریت و کاریگه‌ری ده‌بیت له داخوازی حوکم، بۆیه واقع نێوه‌ندگیریکه کاریگه‌ری به‌رژه‌وهندی به‌سه‌ند ده‌گۆریت‌ه‌وه سه‌ر مه‌به‌سته شەریعه‌یه‌کان و له لایه‌کی تره‌وه ئه‌ندازه‌گیری به‌رژه‌وهندی جیبه‌جیکردنی حوکمی شەری ده‌پۆرپیت به‌بونیاد له‌سه‌ر واقع و ده‌وروبه‌ر نێوه‌ندگیره بۆ گواستنه‌وه‌ی کاریگه‌ری مه‌به‌ستی شەری په‌یدا‌بوو له ده‌وروبه‌ر(واقع)، به‌هۆی گۆرانی کات و شوین و بار و کهسه‌کان، به‌جۆریک داخوازی بگۆنجیت به‌پیی له‌پیشینه‌ی شەری، تا هه‌موو هه‌لۆیست و شتی‌ک بگریته‌وه.

هیلکاری پله به ندی مه به سته شه رعیه کان

ئە نجامەكانى لىكۆلئىنەۋەكە

رەنگە باشتىن كۆتايىپ ئاننىڭ بۆ لىكۆلئىنەۋەكە، خستىنەروۋى ۋەلامى
پرسىيارەكانى لىكۆلئىنەۋەكە بىت لە چوارچىۋەى بابەتى مەبەستە شەرىيەكان
ۋەك ئە نجامانىكى لاۋەكى، پاشان ھەلئىنجانى ئە نجامە گشتىيەكان لىيەۋە، بۆ
نمۇنە:

ئامانجە لاۋەككىيەكان: ئەم بابەتە خولگەى ۋەلامى پرسىيارەكانى
لىكۆلئىنەۋەكەيە، كە ئەۋىش:

■ ۋەلام: ئايا ئەم پەيۋەندىيە لەسەرىيەك ئاستە، ياخود لەسەر ئاستى
جىاۋازە؟ بەم شىۋەيەى خوارەۋە:

✓ پەيۋەندى لەسەر ئاستى جىاۋاز بە (جۆر)، جۆرىكى ناوخۇ لەنئىۋان
مەبەستەكان خۇيان و جۆرىكى دەرەكى لەنئىۋان مەبەستەكان و دەۋرۋەريان.
✓ پەيۋەندى لەسەر ئاستى جىاۋاز بە (پلە)، ئاستى پەيۋەندى لەنئىۋان
تاكەكانى رەھەى مەبەستە شەرىيەكان و ئاستى پەيۋەندى لەنئىۋان رەھەى
مەبەستە شەرىيەكان و مەبەستى شەرىيە رەھە.

■ ۋەلام: ئايا ئەم پەيۋەندىيە ھەرەمىيە ياخود ئاسۆيى؟ جىگىرە ياخود
گۆپراۋ؟ بەم شىۋەى خوارەۋە:

✓ پەيۋەندى نئىۋان رەھەى مەبەستە شەرىيەكان و مەبەستى شەرىيە
رەھە، پەيۋەندىيەكى ھەرەمىي جىگىرە.

✓ پەيۋەندى نئىۋان تاكەكانى رەھەى مەبەستە شەرىيەكان، پەيۋەندىيەكى
ھەرەمىيە لە روۋىكەۋە و ئاسۆيىيە لە روۋىكە تەرەۋ، ناجىگىر و گۆپراۋە و
دەگۆپىت بە ئەندازە و پلەى بەرژەۋەندىيە پەسەندەكە تىايدا.

■ وەللام: ئايا ئەم پەيوەندىيە بەپيى سىستېمىكى كراوھىيە، ياخود سىستېمىكى داخراو؟ بەم شىۋەيە خوارەوھ:

✓ پەيوەندىيەكە بەپيى سىستېمىكى كراوھىيە لەسەر ئاستى ناوخۇ، لەنئوان مەبەستەكان خۇيان.

✓ پەيوەندىيەكە بەپيى سىستېمىكى جووتەكى لەسەر ئاستى دەرەكى، كراوھىيە لە رووى كارتىكرەن لەسەر دەوروپەرى مەبەستەكە و داخراو لە رووى كارتىكرەن لەلايەن دەوروپەرى مەبەستەوھ.

■ وەللام: كام لەم گۇراوانە سەرەخۇن و كاميان شوينكەوتون و كاميان نيۋەندگىرن؟ كاميان زياتر لە رۇلىكىان ھەيە؟ بەم شىۋەيەى خوارەوھ:

✓ بەرژەوەندىيە پەسەند بەپيى شەرع، ھۆكارىكى سەرەخۇيە: ھەر ئەويش كاريگەرى راستەوخۇ ھەيە كاتىك دەدرىتە پال مەبەستە شەرعىيەكان و سوودى ھەيە لە ئەندازەگىرى و راقە و تىگەيشتنى ئەندازە و پلەي ئەو سوودەى دەگۇرپىت، لە تىروانىن لە سەرەنجام و كاريگەرى.

✓ مەبەستە شەرعىيەكان شوينكەوتون لەو رووھى جىي پىوان و ئەندازەگىرى و لىكۇلىنەوھن بۇ زانىنى رىگە و ھۆكارەكانى بەدەستەينانىان و دروستىيان لە داھاتوو.

✓ دەوروپەر و رەگەزەكانى لە شوين و كات و مۇڤ و بارەكان، ئەوھ ھۆكارى نيۋەندگىر و بەيەكدچوون كە بە ھۇيانەوھ و لە رىيانەوھ كاريگەرى بەرژەوەندىيەكان دەگۇيزىتەوھ سەر پىوانە و ئەندازەگىرى مەبەستەكان.

■ وەللام: ويستراوى مەبەستەكان (مقصود المقاصد) چىيە، مەبەست لىي چىيە و چۇن و بۇچى؟ رۇلى مەبەستە پەسەندەكان چىيە سەبارەت بە مەبەستەكان؟ بەم شىۋەيەى خوارەوھ:

✓ بهرژه وهندی ره‌های بنده‌کان بریتیه له ویستراو و مه‌به‌ستی مه‌به‌سته
شهرعیه‌کان و مه‌به‌ستی شهرعی ره‌ها، مه‌به‌ست و ویستراوی ره‌های مه‌به‌سته
شهرعیه‌کانه.

✓ بهرژه وهندی په‌سند، هه‌سه‌نگاندنی بنه‌په‌تی مه‌به‌سته شهرعیه‌کانه
که به هویه وه پله‌به‌ندی ده‌گریته له‌نیوانیان، کامیان پیش بخریت به‌سه‌ر ئه‌وی
تردا.

✓ بهرژه وهندی بالای بنده‌کان به‌رزترین سنووره بۆ هه‌سه‌نگاندنی
مه‌به‌سته‌کان به بهرژه وهندییه په‌سندنه‌کان و ئه‌وه‌ی له‌خوار ئه‌مه‌ویه،
هه‌لده‌سه‌نگینریته له سنووری ره‌های بهرژه وهندی بنده‌کان.

✓ هه‌ر کرداریکی مرۆفه‌یه له کرداری دل یاخود ئه‌ندامه‌کان، ئه‌وا خودا
شیوازیکی بۆ داناوه که بتوانریته بگریته بهرژه وهندی و بگریته وه بۆ بنده‌که، بۆ
ئه‌وه‌ی سوودی لی وهربگریته له دنیا و دواپۆژ.

✓ سه‌رجه‌م ئه‌حکامه‌کانی شهریه له راستیدا بهرژه وهندی په‌یوه‌ستن
پیکه‌وه به ئامپازیکی ری و پته‌وی جیگیری نه‌گوراپ و سیستمیکی پته‌و و جیگیر
پیک ده‌هینن.

✓ سه‌رجه‌م مه‌به‌سته شهرعیه‌کان، هه‌ریه‌که‌یان سه‌ر ده‌کیشیت بۆ ئه‌وی تر
و به‌ده‌سته‌هینانی هه‌ر بهرژه وهندییه‌ک سه‌ر ده‌کیشیت بۆ به‌ده‌سته‌هینانی
بهرژه وهندی تر و له‌ده‌سدانی هه‌ر بهرژه وهندییه‌ک سه‌ر ده‌کیشیت بۆ له‌ده‌سدانی
بهرژه وهندی تر.

سه‌رجه‌م ئه‌و کرده‌وانه‌ی خودا خوشی ده‌وین، بهرژه وهندییه په‌سندنه‌کانی
دنیا و دواپۆژ له‌خۆ ده‌گریته و ده‌ست ده‌که‌ویت به چاوه‌پیی پاداشتکردن تیدا له
ری په‌رسته‌وه نه‌ک له ری خوه‌وه.

کۆنترۆلکردنی مەبەستە شەرعییەکان لە کاتی ئەندازەگیری شتەکانی زیادکراو
لەدەرەوێ بۆ مەبەستەکان.

سوودی رێکاری کرداری: روونکردنەوێ پۆلی بەرژەوێ لە رێککردنەوێ
ئەندازە و پلە مەبەستە شەرعییەکان، سوودی رێکاری زیاد دەکات لە کارکردنی
کارکردن بە مەبەستە شەرعییەکان و پێوانە لەنیوانیان.

ئەمە ئەو بوو کە خودا یارمەتی داین لە نووسین و هێنانە پیشی و لە گۆتاییدا
ستایشی خۆدای خواوەنی جیهانەکان دەکەین و دروود و ئاشتی بۆ سەر بەرێزترین
پێغمەبەرەکان، گەرەمان محەمەد و لەسەر یار و یاروانی هەموویان دەنێرین.

سەرچاوه كان

• سەرچاوه عه ره بيه كان:

- ١- ابو جيب، سعدي (١٤١٨هـ - ١٩٩٨م) القاموس الفقهي لغة واصطلاحاً، الطبعة: دون، دمشق، دار الفكر.
- ٢- ابو سليمان، حمد محمد الخطابي، شأن الدعاء، تحقيق: احمد يوسف الدقاق، دار الثقافة العربية، الطبعة الثالثة، ١٤١٢هـ - ١٩٩٢م.
- ٣- ابن تيمية احمد بن عبد الحليم، ١٤١١هـ درء تعارض العقل والنقل، الطبعة الثانية، تحقيق: محمد رشاد سالم، الرياض، جامعة الإمام محمد بن سعود الإسلامية، جزء ٣.
- ابن تيمية، السياسة الشرعية، وزارة الشؤون الإسلامية والاوقاف والدعوة والارشاد، المملكة العربية السعودية، الرياض، ١٤١٩هـ.
- ابن تيمية، ١٤١٩هـ كتاب العبودية، تحقيق: على حسن على عبد الحميد الحلبي، دار الاصاله - الاسماعيليه.
- ابن تيمية، الرد على المنطقيين، الطبعة الاولى، بيروت، دار الفكر اللبناني، ١٤١٣هـ - ١٩٩٣م.
- ابن تيمية، القواعد النورانية الفقهية، الطبعة الثانية، الرياض، مكتبة المعارف، ١٤٠٣هـ - ١٩٨٣م.
- ابن تيمية، بيان الدليل على بطلان التحليل، تحقيق: د. فيحان المطيري، الطبعة الثانية، السعودية، مكتبة اضواء النهار، ١٩٦٦هـ.
- ابن تيمية والاستنجد بالمقبور، الطبعة الاولى، طنطا، دار الصحابة للتراث، دون تاريخ النشر.
- ابن تيمية، فصول في اصول الفقه، جمع وترتيب: ابي الفضل عبد السلام بن محمد بن عبد الكريم، الطبعة الثانية، القاهرة، المكتبة الإسلامية، ١٤٢٠هـ - ٢٠٠٠م.

- ابن تيمية، مجموع فتاوى شيخ الإسلام ابن تيمية، جمع وترتيب: عبد الرحمن بن محمد بن قاسم، طبعة مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف، المدينة المنورة، وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد.
- ابن تيمية، اقتضاء الصراط المستقيم لمخالفة أصحاب الجحيم، تحقيق وتعليق: ناصر بن عبد الكريم العقل، الطبعة الأولى، الرياض، مكتبة الرشد.
- ٤- ابن الخوجة، محمد الحبيب، بين علمي أصول الفقه والمقاصد، وزارة الأوقاف والشؤون الإسلامية، قطر، ١٤٢٥هـ - ٢٠٠٤م.
- ٥- ابن السبكي، تاج الدين عبد الوهاب بن علي، جمع الجوامع، بيروت، دار الكتب العلمية، ٢٠٠١م.
- ٦- ابن عاشور، محمد الطاهر، مقاصد الشريعة الإسلامية، تحقيق: محمد الطاهر الميساوي، الكعبة الضائية، دار النفائس، عمان، ١٤٢١هـ - ٢٠٠١م.
- ٧- ابن عبد السلام، عبد العزيز، مختصر الفوائد في احكام المقاصد، تحقيق: صالح بن عبد العزيز آل منصور، ط١ الرياض، دار الفرقان، ١٤١٧هـ - ١٩٩٧م.
- ابن عبد السلام، القواعد الكبرى الموسوم بقواعد الاحكام في اصلاح الانام، تحقيق: نزيه حماد و عثمان ضميرية، الطبعة الاولى، دمشق، دار القلم.
- ٨- ابن فرحون، برهان الدين ابو الفداء إبراهيم بن محمد، تبصرة الحكام في اصول الاقضية ومناهج الاحكام، بيروت، دار الكتب العلمية، د.ت.
- ٩- ابن قدامة، موفق الدين عبد الله بن احمد، روضة الناظر وجنة المناظر، اعتنى به وعلق عليه، محمد مرابي، مؤسسة الرسالة ناشرون، دمشق - بيروت، الطبعة الاولى، ١٤٣٠هـ ت ٢٠٠٩م.
- ١٠- الآمدي، الاحكام في اصول الاحكام، تعليق: عبد الرزاق عفيفي، ط الثانية، بيروت - المكتب الإسلامي، ١٤٠٢هـ - ١٩٨٢م.
- ١١- ابن قيم الجوزية (٦٩١هـ - ٧٥١هـ) مدارج السالكين بين منازل اياك نعبد و اياك نستعين، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان - ط الاولى.

— ابن قيم الجوزية، اعلام الموقعين عن رب العالمين، ط ١ بيروت، المكتبة العصرية، ١٤٠٧هـ ١٩٨٧م.

١٢- ابن منظور ابو الفضل جمال الدين محمد بن مكرم بن منصور ١٤١٤هـ ت ١٩٩٤م، لسان العرب، ط ٣، بيروت، دار صادر. وطبعة دار احياء التراث العربي، بيروت، ١٤٠٨هـ ١٩٨٨م الطبعة الاولى.

١٣- ابن المرتضى، محمد يحيى بهران الصعدي، البحر الزخار الجامع لمذاهب علماء الامصار، تحقيق: محمد محمد تامر، الطبعة الاولى، بيروت، دار الكتب العلمية.

١٤- ابن هشام لبو محمد عبد الله الانصاري، ت ٧٩١هـ، مغني اللبيب عن كتب الأعاريب، تحقيق: محمد محي الدين عبد الحميد، ط الاولى، بيروت، المكتبة العصرية، ١٤١١هـ - ١٩٩١م.

١٥- الاسنوي، جمال الدين أبو محمد عبد الرحيم بن الحسن، نهاية السؤل في شرح منهاج الوصول، القاهرة، عالم الكتب، ١٤٤٣هـ.

١٦- الآبي، صالح عبد السميع المالكي، اكمال المعلم شرح مسلم، بيروت، دار الكتب العلمية، ١٩٩٤م.

١٧- آل سعود، عبد العزيز بن سظام، ١٤٢٦هـ اتخاذ القرار بالمصلحة، الرياض، جامعة الإمام بن سعود الإسلامية.

١٨- بيزا، عبد النور، المقاصد الضرورية بين مبدأ الحصر ودعوى التغيير، مجلة اسلامية المعرفة، السنة العاشرة، العدد ٤٠، ربيع ١٤٢٦هـ ٢٠٠٥م.

١٩- البعلي، بدرالدين ابو عبد الله محمد بن علي بن اسبالار، الدرر المضية الفتاوى المصرية المسمى مختصر فتاوى ابن تيمية. شرحه وراجعته مكتب الدراسات والبحوث العربية الإسلامية، الطبعة الاولى، بيروت، دار القلم.

٢٠- البيضاوي، ناصرالدين عبد الله بن عمر، منهاج الوصول الى علم الاصول، بيروت، دار الكتب العلمية، ١٩٨٤.

- ٢١- التفقازاني، سعدالدين بن مسعود، التلويح شرح التوضيح في كشف حقائق التنقيح، تعليق: محمد عدنان، الطبعة الاولى، بيروت، دار الارقم، ١٤١٨هـ - ١٩٩٨م.
- ٢٢- الجرجاني، علي بن محمد السيد الشريف، معجم التعريفات الفقهية، تحقيق: محمد الصديق المنشاوي، الطبعة الاولى، القاهرة، دار الفضيلة للطباعة والنشر.
- ٢٣- الجويني، إمام الحرمين عبد الملك بن عبد الله، البرهان في اصول الفقه، الطبعة الاولى، المنصورة - مصر، دار الوفاء، ١٤١٢هـ - ١٩٩٢.
- ٢٤- الحازمي، احمد عمر، شرح الاصول الثلاثة، المطول، الإمام محمد بن عبد الوهاب، تفريغ الشريط الخامس عشر، ص ٧ - ٨. منشور على موقع (www.alhazme.net) الخميس ٢٢ آيار ٢٠١٤م.
- ٢٥- الخادمي، نورالدين بن مختار، ١٩٩٨م، الاجتهاد المقاصدي، حجيته، ضوابطه، مجالاته، الطبعة الاولى، قطر، وزارة الاوقاف والشؤون الإسلامية.
- ٢٦- خليل، سامي، ١٩٨٠م، مبادئ الاقتصاد الكلي، الطبعة الاولى، الكويت مؤسسة الصباح.
- ٢٧- الرازي، فخرالدين محمد بن عمر بن الحسين، المحصول في اصول الفقه، بيروت، دار الكتب العلمية، ١٩٨٨م.
- ٢٨- الزبيدي، محمد مرتضى الحسيني، تاج العروس من جواهر القاموس، الطبعة الاولى، تحقيق: عبد الكريم العزباوي، راجعه: مصطفى حجازي، الكويت، مطبعة الحكومة، ١٤١٠هـ - ١٩٩٠م.
- ٢٩- الزرقا، مصطفى أحمد، ١٤١٩هـ - ١٩٩٩م، المدخل لنظرية الالتزام في الفقه الإسلامي، دمشق، دار العلم.
- ٣٠- الشاطبي، إبراهيم بن موسى بن محمد اللخمي، الموافقات، الطبعة الاولى، السعودية، الخبر، دار ابن عفان، ١٤١٧هـ - ١٩٩٧م.
- ٣١- الشوكاني، محمد بن علي بن محمد، ١٤١٤هـ - ١٩٩٤م، فتح القدير، الجامع بين فني الرواية والدراية من علوم الحديث، ط ١، المنصورة، مصر، دار الوفاء.
- الشوكاني، إرشاد الفحول، تحقيق: ابو مصعب محمد سعيد البدري.

- ٣٢- الشيرازي، ابو إسحق إبراهيم، شرح اللمع، تحقيق: عبد المجيد التركي، ط الاولى، دار الغرب الإسلامي، ١٤٠٨هـ ١٩٨٨م.
- ٣٣- الطوفي، نجم الدين بن سليمان بن عبد الكريم، شرح مختصر الروضة، عبد الله عبد المحسن التركي، ط١ بيروت، مؤسسة الرسالة، ١٤٠٨هـ ١٩٨٨م.
- الطوفي، التعيين في شرح الأربعين، تحقيق: أحمد حاج محمد عثمان، ط١ بيروت، مؤسسة الريان، ١٤١٩هـ - ١٩٩٨م.
- ٣٤- عبد الحميد، محمد محي الدين، ١٣٧٨هـ ١٩٥٨م، رسالة الآداب في آداب البحث والمناظرة، الطبعة السابعة، المكتبة التجارية الكبرى
- ٣٥- عبد الرحمن، طه، مشروع تجديد علمي لبحث مقاصد الشريعة، مجلة المسلم المعاصر، العدد ١٠٣، ١٤٢٢هـ ١٩٩٢م.
- ٣٦- العثيمين، محمد بن صالح، القول المفيد على كتاب التوحيد، تحقيق سليمان بن عبد الله بن حمود ابالخير، وخذ بن علي بن محمد المشيقح، ط الاولى، دار العاصمة، ١٤١٥هـ
- ٣٧- العزاوي، فارس، مدخل الى علم المقاصد، (١-٥) www.alukah.net/sharia.
- ٤٦:١٢ May 14 PM>
- ٣٨- العلواني، طه جابر، مقاصد الشريعة، بيروت، دار الهادي، ٢٠٠١.
- العلواني، طه، التوحيد والتزكية والعمران، محاولة في الكشف عن القيم والمقاصد القرآنية الحاكمة.
- ٣٩- الغزالي، ابو حامد محمد بن محمد (ت: ٥٠٥هـ) المستصفى في علم الاصول، تحقيق: حمزة زهير حافظ، شركة المدينة المنورة للطباعة.
- ٤٠- الفوزان، صالح بن الفوزان، شرح رسالة العبودية لشيخ الإسلام ابن تيمية، اعتنى بها: فهد إبراهيم الفعيم، الطبعة الاولى، ١٤٣٥هـ دار ابن الجوزي، الرياض،
- ٤١- الفيروزآبادي، القموس المحيط.

- ٤٢- الفيومي ابو العباس احمد بن محمد بن علي الفيومي الحموي، المصباح المنير في غريب الشرح الكبير ، مادة(ا،ص،ل)، مخطوط، المكتبة الأزهرية، نسخ، عبد البر بن محمد ابو اليسر السيوطي، بتاريخ ١٠٩١هـ.
- ٤٣- فتاوى اللجنة الدائمة للبحوث العلمية والافتاء، جمع وترتيب: احمد بن عبد الرزاق الدويش، المجموعة الاولى: العقيدة، الإيمان بالقضاء والقدر، التسيير والتخير في ضوء الكتاب والسنة، فتوى رقم ٤٦٥٧، دار المؤيد، الرياض.
- ٤٤- القرافي، شهاب الدين احمد بن ادريس، شرح تنقيح الفصول في اختصار المحصول، بيروت، دار الفكر، ١٩٧٣م.
- القرافي، ١٤٠٤هـ ١٩٨٤م، الأمنية في ادراك النية، ط الاولى، بيروت، دار الكتب العلمية.
- القرافي، الذخيرة، الطبعة الاولى، بيروت، دار الغرب الإسلامي، دون سنة الطبع.
- القرافي، الفروق أو انوار البروق في انواء الفروق، ضبطه وصححه: خليل المنصور، الطبعة الأولى، بيروت، دار الكتب العلمية.
- القرافي، نفائس الاصول في شرح المحصول، تحقيق: علي محمد معوض وعادل احمد عبد الموجود، ط الثالثة، بيروت، المكتبة العصرية، ١٤١٩هـ ١٩٩٩م.
- ٤٥- الكيلاني، عبد الرحمن بن إبراهيم، قواعد المقاصد عند الإمام الشافعي، عرضا ودراسة وتحليلا، دمشق، دار الفكر.
- ٤٦- اللخمي، رمضان عبد الودود، ١٤٠٧هـ ١٩٨٧م. التعليل بالمصلحة عند الاصوليين، ط الاولى، القاهرة، دار اللمدى للطباعة.
- ٤٧- المباركفوري، الشيخ صفى الدين (١٤٢٠هـ ٢٠٠٠م) المصباح المنير في تهذيب تفسير ابن كثير، ط الثانية، الرياض، دار السلام.
- ٤٨- محمد، علي جمعة، المدخل الى دراسة المذاهب الفقهية.
- ٤٩- مخدوم، قواعد الوسائل، نقلا عن ابي بكر بن عاصم الاندلسي، الذي اختصر كتاب الموافقات ونظمه في نيل المنى و في منزومته (مرتقى الوصول).

- ٥٠- المرادي، الحسن بن ام قاسم(١٤١٣هـ ١٩٩٢م)الجنني الداني في حروف المعاني، تحقيق: فخرالدين قباوة و محمد نديم فاضل، ط الأولى، بيروت، دار الكتب العلمية،
- ٥١- المنجور، احمد بن على المنجور، شرح المنهج المنتخب الى قواعد المذهب، دراسة وتحقيق: محمد الشيخ محمد الامين، ط١، القاهرة، مكتبة ومطبعة دار الكتب العلمية، دون سنة الطبع.
- ٥٢- مسلم بن الحجاج القشيري النيسابوري(د، ت، ن)صحيح مسلم، محمد فؤاد عبد الباقي، بيروت، دار احياء التراث العربي.
- ٥٣- هيتو، محمد حسن، الوجيز في اصول التشريع الإسلامي.

• سەرچاوه بیاښییه کان:

- 1- Bbarson, [J@Heinich,R.The](#) sestem approach to instruction, davi 1966Convention, San Deigo(audiotape).Boulder: National Tape Rrepository, University of Colorado. Also reported in the system , Auiovisual instruction. 1966> 11. 431 - 433.
- 2- Bern,H. A. Wanted: Educational engineers Phi Delta Kappan, 1967, 48, 230 – 236.
- 3- Corigan, R, E, Kaufman, R. A. Why System engineering. Palo Alto, Calif. Fiaron 1966.
- 4- Eldridge, Maxims for a modern man. Carnbury, N,j, : A. S. Barnes. 1965.
- 5- Kaufman, R, A, Corrigan, R.E. Corrigan. B. O. & Goodwin, D,L. Steps and Tools of system analysis in education, functional analyses in education, Task analyses in education, Methods- means analyses in education, An interim generic probles solving model, An exercise in the analyses of planned change in education, (Eight pamphlets prepared for operation PEP)San mateo Clif.: San Mateo County Department of Education, 11967.
- 6- Mauch, J A systems analyses approach to education, Phi Delta Kappan.1962, 43, 158 – 1161.
- 7- Silvern, L, C, Cybernetics and education, K-12 Audiovisual, 1968, 13, 267 0175.

• پیگه نه نته رنیتیه کان:

- 1- Systemhhttp://en. Wikipedia.org/wiki/open –system- 28%
systems-thiory29%
- 2- <http://en.wikipedia.org/wiki/Closed-system>.
- 3- <http://en.wikipedia.org/wiki/Isolated-system>.
- 4- www.alukah.net/sharia31.58.